Take time to think
Take time to pray
Take time to laugh

It is the source of power
It is tne greatest power on Earth
It is the music of the soul

Take time to pay
Take time to love and the loved
Take time to give

It is the secret of perpetual youth
It is God's given privilege
It is too short a day to be selfish

Take time to read
Take time to be friendly
Take time to work

It is the fountain of wisdom
It is the road to happiness
It is the price of success

97-98

CADET

ANNUAL OF SAINIK SCHOOL KAZHAKOOTAM
1997-'98

Printed at Kerala State Audio Visual and Reprographic Centre, TVPM, Ph : 360444

The

Kazhakootam Cadet

SCHOOL MAGAZINE 1997-'98

SAINIK SCHOOL
THIRUVANANTHAPURAM DISTRICT
KERALA - 695 585

Patron
CAPT APA ROBIN NM
Indian Navy

Editorial Advisor
MAJ S ASHOK KUMAR

Chief Editor
G SOMAN PILLAI

EDITORS

G. Satheesh	*(Associate Editor)*
K Rajendran	*(English)*
George P I	*(Hindi)*
TGS Panicker	*(Malayalam)*
Joseph Mathew	*(Art)*
S R Ramachandran	*(Photography)*

STUDENT EDITORS

Prasanth R	*(English)*
Roji Varghese	*(English)*
Thaneesh Gopinath	*(Malayalam)*
Anoop Padman	*(Malayalam)*
Vineesh Venugopal	*(Hindi)*
Regi Nair	*(Hindi)*

VICE ADMIRAL SUSHIL KUMAR
PVSM, UYSM, AVSM, NM, ADC
Flag Officer Commanding-in-Chief
Southern Naval Command
and
Chairman, Local Board of Administration, Sainik School, Kazhakoottam

वाइस एडमिरल सुशील कुमार
पी वी एस एम, यू वाई एस एम, ए वी एस एम, एन एम, ए डी सी
Vice Admiral Sushil Kumar
PVSM, UYSM, AVSM, NM,ADC
Flag Officer Commanding-in-Chief
Tele : 662788
Fax : 668380
E-mail : Focsouth @ md2.vsnl.net.in.

मुख्यालय
दक्षिण नौसेना कमान
कोच्ची - 682 004
Headquarters
Southern Naval Command
Kochi - 682 004

Message

Sainik School Kazhakootam has developed into a fine educational institution and over the years has distinguished itself. In large measure the credit goes to the School administration, Staff and Students of this institution.

I have recently assumed office and am eagerly looking forward to close interaction with the Sainik School, Kazhakootam.

I would like to convey my greetings and good wishes to the Staff and Cadets of the School.

(SUSHIL KUMAR)
Vice Admiral
Flag Officer Commanding-in-Chief

Principal - Capt APA Robin NM
Indian Navy

Headmaster - Maj S Ashok Kumar

Registrar - Flg Offr Praveen Upadhyay

Senior Master - Smt Mary George

Editorial Board

Sitting - L-R Mr. K. Rajendran (English), Mr. T.G.S. Panikkar (Malayalam), Maj.S. Ashok Kumar (Headmaster), Capt. APA Robin NM IN (Principal), Mr. G. Soman Pillai (Chief Editor), Mr. G. Satheesh (Associate Editor), Mr. Joseph Mathew (Art), Mr. S.R. Ramachandran (Photography)

Standing - L-R. Mr. Vineesh Venugopal (Hindi), Prasanth.R. (English), Regi Nair (Hindi), Anoop Padman (Malayalam), Roji Varghese (English), Thaneesh K. Gopinath (Malayalam)

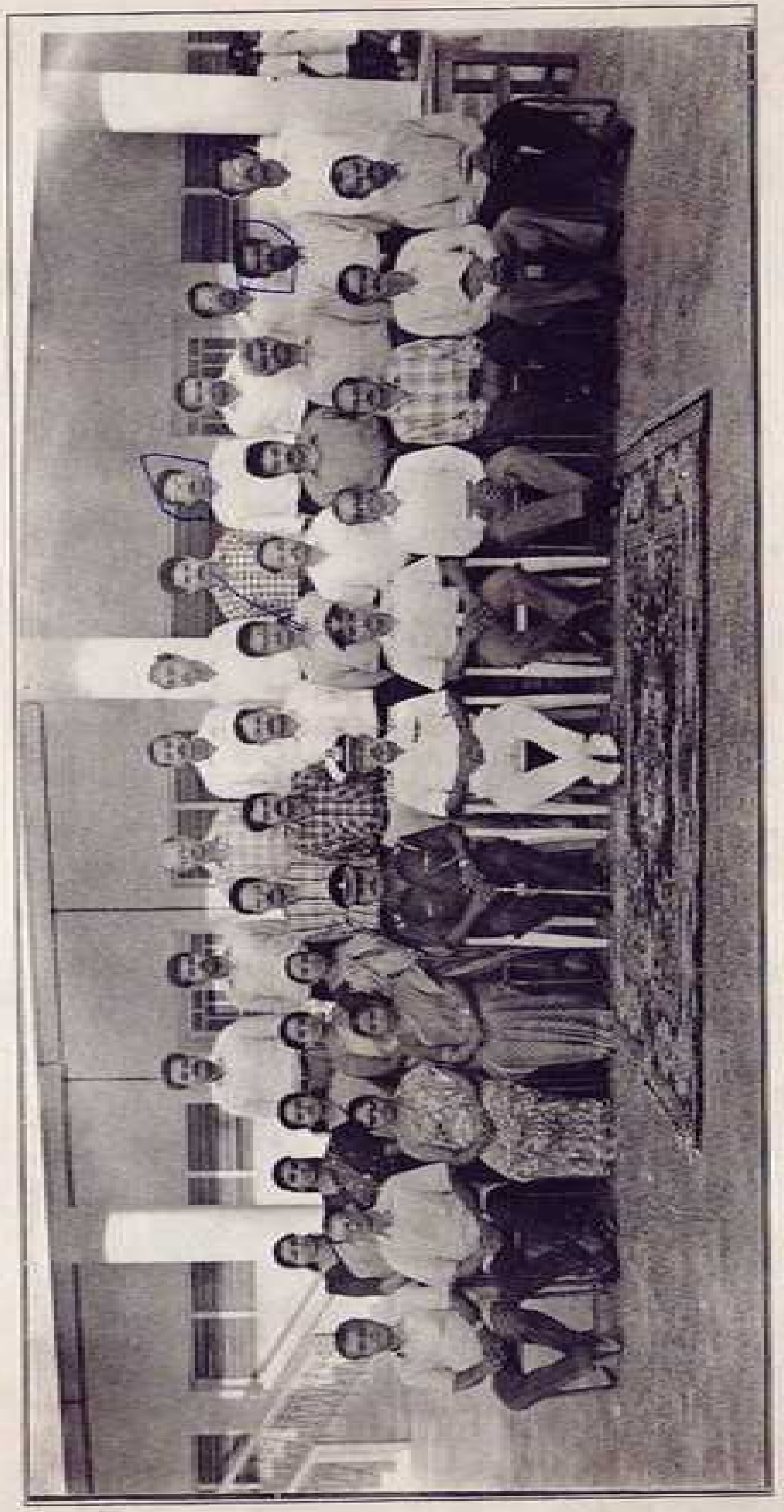

The Academic Staff

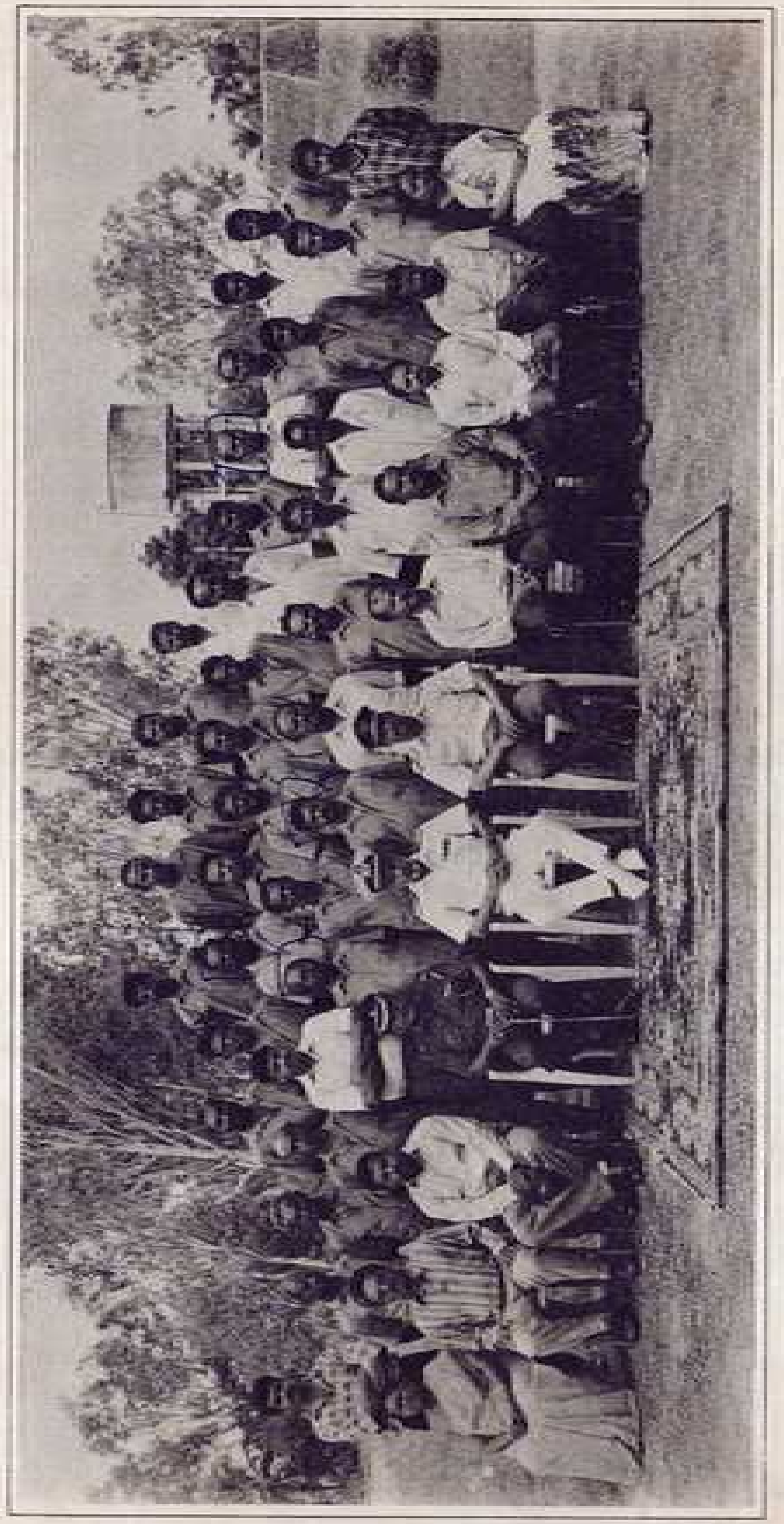

The Administrative Staff

ET SEQUENTIA

I. General Information

(i) From the Editor's Desk

(iii) Principal's Annual Report

(iv) Dormitory Jottings

II. Literary Section

(i) English

(ii) Hindi

(iii) Malayalam

From the Editor's Desk

In the year when the country is celebrating the golden jubilee of independence, our thoughts should naturally go back to the sacrifices our elders have made to help us to be the citizens of free India. We should also think of how best we can protect and uphold that free India against all odds.

The future of a country lies in the hands of its youth. So a well disciplined and committed youth is required to lead the nation to progress.

Sainik Schools have been doing their mite in producing such committed young men since its inception. Hundreds of Sainik School products serving the nation at different capacities in different fields prove the point.

This magazine, the annual publication of Sainik School, gives a bird's-eye view of the various training the students get during their schooling here. Many of the students have tried to wield their quill but only a few could find their place in these pages. Kudos to those who are successful and better luck in the coming years to those who are not.

THE SCHOOL STAFF

Captain APA Robin NM *Indian Navy*	*Principal*
Major S Ashok Kumar	*Headmaster*
Flg offr Praveen Upadhyay	*Registrar*
Smt Mary George M.Sc B.Ed	*Senior Master*

ENGLISH DEPARTMENT

1.	Sri. G. Soman Pillai	M.A. M.Ed., PGDTE	Master
2.	Sri. S.B. Sasikumar	M.A. B.Ed.	Master
3.	Sri. K. Rajendran	B.A. B.Ed.	Asst. Master
4.	Sri. M.G. Francis	M.A. B.Ed.	Asst. Master
5.	Sri. Smt. Sonia R	M.A. B.Ed.	Asst. Master

HINDI DEPARTMENT

6.	Sri. George P.I.	M.A. B.Ed., M.Phil	Asst. Master

MALAYALAM DEPARTMENT

7.	Sri.T.G. Sudhakara Panicker	M.A. B.Ed.	Master
8.	Smt. R. Sandhya	M.A. B.Ed.	Asst. Master

MATHEMATICS DEPARTMENT

9.	Sri.S. Hariharakrishna Sarma	M.Sc. B.Ed	Master
10.	Sri. Cherian K Kovoor	M.Sc. B.Ed	Master
11.	Sri. S. Vaidyanatha Sarma	M.Sc. B.Ed	Master
12.	Sri. S. Sreekumaran Chettiar	M.Sc. M.Ed, LLB	Asst. Master
13.	Sri. G. Satheesh	M.Sc. B.Ed	Asst. Master
14.	Smt. O K Supriya Rani	M.Sc. B.Ed	Asst. Master

PHYSICS DEPARTMENT

15.	Smt. B. Radhika	M.A. B.Ed.	Master
16.	Sri. S.R. Ramachandran	B.Sc. M.Ed.	Asst. Master
17.	Sri. P. Manoj	M.Sc. B.Ed.	Asst. Master

COMPUTER SCIENCE DEPARTMENT

18.	Sri. J. Tharmakumar	M.A. M.Ed., PGDTE	Asst. Master

CHEMISTRY DEPARTMENT

19.	Sri. N.G. Babu	M.Sc M.Ed	Master
20.	Sri. Rajan K Varghese	B.Sc M.A. M.Ed	Asst. Master
21.	Sri. Paul Raj	M.Sc M.Ed	Asst. Master

BIOLOGY DEPARTMENT

22.	Smt Mary George	M.Sc B.Ed	Master
23.	Smt A Saraswathi Amma	M.A.(Psycho) M.A.(Hist) B.Ed	Asst. Master
24.	Smt K.C. Sudhaleshmi	B.Sc. B.Ed	Asst. Master
25.	Mr. Vinod P	M.Sc M.Phil B.Ed	Asst. Master

SOCIAL SCIENCE DEPARTMENT

26.	Sri. M.K. Poonacha	M.A. B.Ed	Master
27.	Sri. P.K. Ravindranatha Panicker	M.A. B.Ed	Asst. Master
28.	Sri. Jestine K.J.	M.A. (Hist.), M.A. (Pol.) M.A. (Soc.), B.Ed, HDC	Asst. Master
29.	Sri. Mathew K Thomas	M.A. M.Ed	Asst. Master

ART

30.	Sri. Joseph Mathew	M.F.A.	Asst. Master

CRAFT

31.	Sri. D. Madhavan Asari	ITI (Cert)	Instructor

LIBRARY

32.	Sri. Simon Peter	M.A. B.Ed. B.Lib. Sc	Librarian

MATRONS

33.	Smt. Geetha E Potti	B.Sc.	
34.	Smt. R. Nalinakumari Amma		

PHYSICAL TRAINING INSTRUCTORS

35.	BHM B Vijaya Kumar	APTC	

ADMINISTRATIVE STAFF

1.	Dr. Thomas Mathew	MBBS	Medical Officer
2.	Sri. M. Rajasekharan Nair		Nursing Assistant
3.	Sri. P. Gopalakrishnan Nair		Office Superintendent
4.	Smt. Sreekala S	B.Sc, B.Ed	LDC
5.	Miss. Revamma C.T	B.Com	LDC
6.	Sri. C.M. Radhakrishnan		LDC
7.	Sri. M. Raghunathanan Thampi	B.Com, HDC	Accountant
8.	Smt. Susamma Issac	B.Com	LDC
9.	Sri. A.V. Narayanan Nampoothiri	B.Com	LDC
10.	Sri. K. Anil Kumar		LDC
11.	Sri. V. Chandra Babu	B.Com	Quarter Master
12.	Smt. P. Seethalekshmi Amma		UDC
13.	Sri. V.G. Satheesh Kumar	B.Sc, BEd	LDC
14.	Sri. Sajimon Joseph		Mess Manager
15.	Sri. S. Gopalakrishnan	B.Sc (Catering)	Catering Assistant

NCC/ PI STAFF

1.	Sub G B Gurung	
2.	Hav S Raju	
3.	Hav Surender Singh	
4.	Mr. K Soman Nair	UDC
5.	Mr Mathai K O	LDC
6.	Mr. Appukuttan Nair	Lascar
7.	Mr. Velukutty Nair	Lascar

SCHOOL CADET APPOINTMENTS 1997-98

School Captain	2868	Prajith.P. Verma
Cadet Adjutant	2915	Sibi.K.Joseph
Cadet Quarter Master	2869	Vinay.V

ANNUAL REPORT
(1997-98)

Honourable Minister for Education & Public Works, Sri.P.J. Joseph, distinguished guests, parents, ladies & gentlemen, members of the staff and my dear cadets.

It is my pleasant duty to present the annual report for the year 1997-98 to this august assembly, especially in the presence of the Hon'ble Minister for Education, on this auspicious occasion of the 36th Annual Day function. Sainik School Kazhakootam, the premier and lone institution of its kind in this state is one among the 18 Sainik Schools in India established in 1961, by the great visionary Late VK Krishna Menon with the noble aim of removing the regional and social imbalances in the selection of commissioned officers in the Armed Forces. Over the years, it has been successful in achieving this goal and more than 579 of the 1923 old students who have passed out of this school so far, are commissioned officers in the Defence Forces. The school alumni have spread far and wide in the country establishing their mark in various fields extending from Defence Services to Engineering, Medical, Banking, Journalism, Public Administration and even as member of Parliament.

New Admission and School Strength

1190 candidates took the entrance exam in Feb 97 and out of those successful ones, 87 were admitted in Class VI and 10 in Class IX. The Strength of the school as of today is 621 including 25 day scholars.

CBSE Examination 1996-97

The results of the CBSE Exams declared in May-June 97 were satisfactory, although, it has not come upto the expected level. The details of the results are as follows:-

a. **All India Senior School Certificate Examination March 97 (Class XII)**

i. Number of students appeared	-	73
ii. Number of students passed	-	70
iii. Compartmental	-	02
iv. Failure	-	01 (withdrew)
v. Pass Percentage	-	98.6
vi. Distinctions in the aggregate	-	32
vii. Number of First Divisions	-	46
viii. Number of Second Divisions	-	12
ix. Number of Third Divisions	-	Nil

b. **All India Secondary School Examination March 97 (Class X)**

i. Number of students appeared	-	83
ii. Number of students passed	-	83
iii. Pass Percentage	-	100
iv. Distinctions in the aggregate	-	30
v. Number of First Divisions	-	40
vi. Number of Second Divisions	-	12
vii. Number of Third Divisions	-	01

Seven cadets of Class X, Roll No. 2980 Ajayakumar MP, 2992 Sun Sun C Jose, 2995 Kiran C, 3010 Sajad A 3028 Nitty Skariah Mathews, 3012 Prince Mathai and 3359 Pradeep Chandren Pillai figured in the 0.1 Category of highly meritorious students and were awarded with National Merit-cum-means scholarship.

N.D.A

The number of cadets from our school joining the NDA has been steadily going up for the past few years. This year it has gone up to 9. Another 4 cadets have cleared SSB and are waiting for their call-letters to join the NDA. Three could not join as they were found medically unfit.

NCC Activities

NCC Training is compulsory to all cadets in Sainik Schools. 7 cadets of our school (Class IX) attended Basic Leadership Camp, Kannur and 10 cadets of Class X attended the National Integration Camp at Thiruvalla. In the various contests held at the Camp, our cadets came out with flying colours in Quiz, Debates and in songs-group as well as solo. Another 2 cadets attended the advanced leadership camp held at Bankura in West Bengal and 10 cadets the Pre-RD Camp in Trichur. Our cadet Aravind Balachandran has been selected for the Republic Day Contingent. A Contingent of 35 cadets took part in the Independence Day Parade at Central Stadium on 15 August 1997.

Sports and Games

The cadets of the school are grouped into three categories, Seniors, Juniors and Sub-Juniors and are housed accordingly. Thus we have separate games competitions for each of the three groups. Inter-House Games Championships were held in Football, Hockey, Basketball, Cricket, Volleyball, Tennis, Boxing and in the Cross-Country Run; each of the team games was played on league basis in order to sustain the tempo and to ensure maximum participation. The finals of each of these tournaments were festive occasions for the whole school, culminating in colourful prize distribution ceremonies. You would all be glad to know that our staff team plays matches with the school teams on various disciplines to usher in the commencement of the season. We have made it a point to take part in championships as many as possible, in and around Trivandrum in order to give maximum exposure to our cadets. This year, our teams took part in many Basketball, Hockey and Football Championships in Trivandrum.

Our Basketball team clinched two spectacular victories this year; we took the St. Thomas Cup and the Sarvodaya Rev. Fr. George Mootheril Ever-Rolling Trophy. Our cadet Prajith P Varma was declared the best Basketball player of the year at the Sarvodaya Meet and was awarded with a trophy.

Co-curricular activities

Co-curricular activities form an integral part of our routine in the school as they give chance to our cadets to exhibit their artistic talents. Initial screening competitions were conducted at the House level before selecting cadets to represent their House in the Inter

House Competitions so that no one was denied of a chance of exhibiting his talent. This year, as in the past we conducted competitions in Debate, essay writing and Calligraphy in English, Hindi and Malayalam, Declamation, Recitation, Extempore Speech, Vocal and Instrumental Music and Quiz.

This year our cadets participated in many competitions outside and brought laurels to themselves as well as to the school. Our Quiz team, Cadet BK Prasanth and Cadet Alfa Andrews won the first prize in the Quiz conducted by Bharatiya Vidya Bhavan, Trivandrum in connection with the 50 years of Independence. In the 'La Fest' conducted by the Loyola School, Trivandrum, our school won first prize in 'Advertrix' and second prize in 'Mockie-Talky'. Another team of cadets took part in the Vibes competitions conducted by the Youth Express. In the Mount Tabor Shakespearean Drama contest held at Cochin our troupe plucked the first prize for staging the play, 'Antony and Cleopatra'. Moreover, our cadet Shankar was selected for the best actor award for his role, Cleopatra in the play.

SSB Training and Motivational Lectures

SSB Training makes an important part of our calendar of activities and the 4th Saturday of every month is set apart for this purpose. This year our cadets had the chance to attend to lectures and classes of people from inside and outside. Vice Admiral Madhvendra Singh AVSM, FOC-in-c, Southern Naval Command, Cochin, Brig. Thomas Mathew, Col David, Lt Col Saini, Wg Cdr Maharaja Singh and some of our old boys who are Service Officers spent many an hour with our senior cadets giving instructions about the nuances of SSB selection procedures.

Motivational Tours/Excursions

Motivational tours and Excursions are a part of our curriculum. Each class is taken out on a schedule that has been planned in the beginning of the year. Class VI was taken out on a guided tour to various places of interest in and around Trivandrum, Class VII to Kanyakumari and Class VIII to Thekkadi and Idukki. Class X went to the Madras Regimental Centre at Wellington, Ooty and Malampuzha. Cadets of class XI were taken to the Parachute Regimental Centre, Bangalore and Mysore. Class IX is to go to Malampuzha, Peechi and Silent Valley and Class XII to INS Agrani, Coimbatore for a guidance course in SSB.

Old Boys Association

The School has a very well established and active Old Boys Association. They hold their annual re-union on the 3rd Saturday of June (this time 21 June 97) every year. A large number of them arrived this year, many with their families as this was a special year, they could fulfil their ambitious Silver Jubilee project of constructing 'the Stupa of Remembrance' and Guards Square at a cost of Rs. 3 lakhs. Brig. Thomas Mathew, one of the oldest alumni dedicated the project to their 'fallen friends' and laid the first wreath.

Parents' Association

The School Parent's Association is taking an active interest in the betterment of the existing training facilities of the school. This year they provided the classrooms with modern frosted glass boards at the cost of Rs. 86,000/- and contributed Rs. 40,000/- as part of the expenditure to build a Standard Obstacle Course. Their active involvement in such

activities are much appreciated by everyone concerned, and is a motivating factor for the school administration.

Staff

Two of our employees Mr.Shanmughan Asari and Mr. Lawrence retired from service on superannuation after a long tenure 3 decades in the school. Mr. M. Premnadh, Head of the Department, Chemistry resigned for taking up an assignment abroad. Two new teachers Mr. Prabhakaran Hebbar Illath and Mr. Paul Raj was appointed this year, in Hindi and Chemistry respectively.

Developmental Programmes & Problems

It is also part of my duty to bring out the successful implementation of some of the developmental schemes alongwith the bottle-necks that confront the school administration.

a. The accacia plantation which had grown into a dense forest in the campus depleting all the yielding trees in the area and causing security problems has finally been disposed of to M/s. Hindustan Newsprints Ltd., by the Social Forestry Department. In this connection, it may be mentioned that the school did not get any compensation from the sale proceeds, inspite of the school administration claiming for it.

b. The acute shortage of water faced by the school in the past many years has been solved to a great extent by augumenting the water supply of Kerala Water Authority with the commissioning of two Tube Wells in the campus. The water source from one of these tube wells is exclusively set apart for various farming activities.

c. The long awaited boundary wall is becoming a reality with the commencement of the construction of the wall for a perimeter distance of 2 Kms as the first phase. The security of the school has of late been far from satisfactory and the completion of the remaining portion of the boundary wall is the only solution, especially to check the encroachment problems. A proposal to this effect along with the estimate received from the PWD has already been submitted to the State Government. Moreover, the absence of a security wall around the campus has always been acting as a bottle-neck for undertaking any income-generating or developmental progra mmes as expected.

d. However, the following projects are being undertaken with the support of the State Government, as income generating ventures:-

   i. An area of 20 acres has been given on lease for 3 years to Kerala State Horticultural Products Development Corporation Ltd. (HORTICORP) for cultivation of vegetables on a monthly lease amount of Rs. 10,000/-

   ii. An area of 10 acres has been earmarked for fodder cultivation alongwith the setting up of a Dairy Unit. Administrative sanction for Rs. 5.5 lakhs for the implementation of the scheme has already been issued by the State Government.

e. Presently the school has 114 units of buildings of various sizes in the campus of 250 acres. The campus is housing 600 cadets of the age group of 10-16 years and about 150 families consisting of

Teachers and Administrative Staff. Over a period of more than three decades, the school buildings, supply and service facilities have considerably deteriorated for want of requisite periodic maintenance from PWD due to lack of funds. There is an urgent need to undertake special repairs of Dormitories, Mess, Open Drainage system, Electric Supply lines etc., in a meaningful and systematic manner.

I also take this opportunity to place on record our gratitude to the State Government for:-

a. The enhancement of State Government Subsidy on Diet Charges from Rs. 5/- to Rs. 15/- per day per cadet.

b. The sanction of Rs. 9.5 lakhs as special grant-in-aid to meet the excess expenditure incurred during the period from 1991 to 1995.

c. The revision of income slabs of parents for award of State Government Scholarship.

d. The sanction of Rs. 7 lakhs as special grant-in-aid to meet the expenditure in connection with the participation of 150 cadets in the Republic Day Parade at New Delhi on 26 Jan 97.

I have presented a brief picture of the school activities during the past year. It has certainly been a gratifying year for us at the school and my gratitude for this must go to my officers and to every member of the staff both academic and administrative. My cadets too have put in their best effort in living upto the standards of a Sainik School. My profound thanks goes to the Government of Kerala, especially to the General Education Department and the PWD. Our gratitude must also go out to all the members of the LBA, in particular the Chairman, Vice Admiral Madhvendra Singh, AVSM, Flag Officer Commanding-in-Chief, Southern Naval Command, Cochin for envincing keen interest in the affairs of the school. The school fraternity remembers with gratitude the contribution of Rs.25,000/- by Southern Naval Command for the construction of the Obstacle Course. I have also received ample co-operation from the Parents' Association. Finally, my thanks goes to my friends at CRPF, Pallippuram and to the LNCPE, Kariavattom for always being ready to help us.

I also thank all the parents and guests who have come to attend this important function of ours. Today, we live in a result oriented, success worshipping society which stresses on mere competition. It appears that while concentrating on educating the young to be economically successful, we have ignored the social values of education and this seems to have a deliterious effect on human character leading to increasing disorder in the society. Sainik School administration views these aspects seriously and so our curriculum and routine have been designed with the aim of developing a healthy and disciplined mind through the process of education. I am confident that Sainik School Kazhakootam with its motto and aim alongwith the disciplined staff, would produce the desired results.

Thank you.

Dormitory Jottings

Ashoka House

House Master	: Mr. S. Sreekumaran Chettiar	House Captain	: Shijil T.S.
Attached Masters :	i. Mr. S.H. Sharma	Sergeants	: i. Anish John
	ii. Mr. P. Manoj		ii. Sony G. Mathew

The Ashokians fared better this academic year with many more honours going to their gallery. They had a good start in Football and reached the top in Basket ball although they had to be satisfied with a third position in Hockey. The Performance of Arjun K.R. in the playfield cannot go unnoticed as he stood head and shoulders above all the other players. In the cross country race Dinesh S.R. of Ashoka secured the individual third position. So did the house. Their dab hands at Calligraphy made Raj V.V and Praveen Raj secure II in English and Hindi respectively. The Ashokians marched themselves with extreme synchronisation to achieve the Drill trophy and enlightened their minds by the Academic trophy. Now it's not the time to sleep on the gains one had, but the moment to think of striking hard in the forthcoming year.

Rajaji House

House Master	: Mr. S.V. Sarma	House Captain	: Renjith R Krishnan
Attached Masters :	i. Mr. S.R. Ramachandran	Sergeants	: i. Praveen Kumar
	ii. Mr. Vinod P.		ii. Shamnad

In the year under review Rajajians did extremely well that they won the Cock House Trophy for the fourth year in succession. In the co - curricular field they were first in Debate, Declamation, Essay writing, Calligraphy and second in Quiz. Cadets Arjun Menon, Deepu S Nair, Mathew Kuruvilla, Moby, Praveen Issac in particular and a host of others helped them to lift the Co Curricular trophy.

They claimed the Games trophy by winning Hockey, Volley ball, Cricket and runners up in Basket ball and Tennis. Cadet Renjith R Krishnan was declared the Best Cricketer of the year.

They won the atheletic trophy for the fourth consecutive year. Vijaya Krishna was champion in B group and Shamnad equalled in A group. Cadets Siby, Shabir, Rinu, Vimesh, Gokuldas, Aswin, and Badhusha are a few of our star athletes

The House was placed first in PT and Cleanliness competitions and second in Cross Country. They were placed third in Boxing and Obstacle Race. Rajajians bagged the NDA trophy but forced to be satisfied with the third position in academics. Cadets Siby K. Joseph, Shamnad and Shabir were awarded Blues in Basket ball, Volley ball and Football respectively.

Siby K Joseph was declared the Best Cadet for exemplary behaviour and Shamnad, the Best All round Sportsman of the year.

We sincerely hope that we will be able to improve our performance in the year to come.

Tagore House

House Master	: Mr. N.G. Babu	House Captain	: Renny A.L.
Attached Masters	: i. Mr. M.K. Poonacha	Sergeants	: Anil.K.
	ii. Mr. Mathew K Thomas		Thaneesh K Gopinath
	iii. J. Tharma Kumar		

The year 1997-98 was a rewarding one for the Tagorians. They started the year on an encouraging note by lifting the Cross Country trophy for the fifth consecutive year and shared the Debating Trophy with the Rajajians, but missed the overall Co-curricular trophy by a narrow margin. We stood first in Quiz, Obstacle race and Foot-ball. Prajith P Varma set a new school record in high jump, while Thaneesh K Gopinath was awarded the School Blue in Cricket. Prasanth R, Prajith P Varma and Ratheesh K Abraham represented the school in the various inter school competitions held at Trivandrum and Cochin. Finally in the race for the Cock House Trophy we finished second. The Tagorians are determined to do better in the years to come.

Nehru House

House Master	: Mr. S.B. Sasikumar	House Captain	: B.K. Prasanth
Attached Masters	: i. Mrs. B. Radhika	Sergeants	: Arjun Menon
	ii. Mr. D. Madhavan Asari		Harikrishnan

The academic year under review has not been a gratifying one for the Nehruvians, as the 'Hattrick Cock House Trophy which adorned the Nehruvian rampart eluded them. Yet, some occasional flashes on the stage and on the field are worth mentioning.

On the stage, Neeraj Kumar Panday's debating prowess earned him the first position in the Hindi Debating Contest while Omanakuttan had to be contented with the second position in English Recitation Competition.

Rahul Kumar Singh bagged the first position in Hindi Essay Writing competition. Tara Sasi and Omanakuttan annexed first position in English and Malayalam Calligraphy competitions respectively.

Lady fortune had turned her back on them this year in the games and sports arena. Though Hockey saw them winners they had to surrender some of the titles. Nehruvians were Runners-up in Cricket, Volleball, Tennis and Cross Country.

Prem Prakash the star-sportsman of Nehru House and Rahul Kumar Singh were adjudged 'Best Player' in Hockey and Volleyball respectively. Prem Prakash also clinched the gold in the Cross Country race for the third time in a row. A Hattrick honour.!

In the Drill Competition also the Nehruvians could win the trophy without much challenge. In Academics though we missed the Trophy our Cadets maintained a consistent record of excellence and won many green cards.

Reverses received reverberate but our hopes and aspirations are afresh.

Patel House

House Master	: Mr. G. Satheesh	House Captain	: Praveen Issac
Attached Masters	: i. Smt. A. Saraswati Amma	Sergeants	: Sunsun C. Jose
	ii. Mr. S. Paul Raj		Ashok C.M.

The year 1997-'98 was a satisfying one for the Patelian fraternity. They started on a high note by bagging the Extempore trophy-the first competition held in the year. In the course of the year, they were adjudged first in Obstacle race and Cleanliness which testify their team spirit and dedication. Their crowning achievement was the retaining of the Academics trophy for the fifth time in a row. Suneeth, Amruth, Vipin and many others proved their worth in the field while Sumesh,Shone along with others did so in the cocurricular scene. They were adjudged the second best contingent in the Drill Competiton and placed second in the overall positions. One of the Patelians, Arvind B has made us proud by winning the 'Chief Minister's Silver Medal' at the Pre-RD Camp which he had attended. Three other cadets Suneeth, Naveen and Shone have emerged meritorious in the first phase of NTSE. Though they could not attain the levels of success they had planned, it was gratifying to note that the entire Patelian fraternity had been working together to materialise their ultimate dream-the Cock House Trophy.

Prasad House

House Master	: Mr. Jestine. K.J.	House Captain	: Ivan Thomas
Attached Masters	: Mr. George P.I.	Sergeants	: Arjun K.R.
			Gokul Das.P

The enthusiasm and the espirit de corps showed by the Prasadians paid rewards in the year under review. Academics was one of the areas where they couldn't come up but this year they came out second among the juniors. Cadets Kumar Gaurav, Jacob, Ashish were some of the top scorers in academics.

It was a year of awards and prizes for the house. Cadet Anish Simon was adjudged the best player in Tennis while Melvin Mathews was the individual champion in atheletics. Under the captaincy of Vijendra, Prasadians could achieve second position in Hockey.

In Co-curricular activities Kumar Gaurav and Benny Rajan brought laurels to the house by winning the Essay Writing competitions. Abi and Rahul represented the house in Quiz and secured the second place. Ratheesh, Unnikrishnan and Sruthijith also played an important role in the co-curricular activities.

Even though Prasadians could not glitter as they hoped and had to be contented with some second positions, they are not dispirited. They look forward to the coming years to achieve the glory they are expected to.

Shivaji House

House Master	: Mr. Rajan K. Varghese	House Captain	: Milen Raj
Attached Masters	: Mr. C.K. Kovoor	Sergeants	: Kiran.C
	Smt. Sonia.R		Subir.S

The Shivajians started the new academic year with full of josh and enthusiasm. It was first reflected when they proved their might by grabbing the Football trophy. With that they saw a tide of trophies flowing into the ramparts of Shivaji House. They won the Volleyball, Basketball and Cricket trophies and finally they snatched the games trophy with sterling performance of Vasudev Singh and Arun.V. Nair.

The co-curricular arena also saw the Shivajian flag flying high. They bagged the Debating, Calligraphy and Quiz trophies easily. The contributions of Shanker, Anurag, Kamal, Pradeep, Joseph, Vivek Prasad and Shekhar were outstanding. Shanker.R. established superb art of acting when he won the best actor award in the Shakespearean Drama Contest held at Cochin.

They took the bull by the horns and maintained the P.T. and Games trophy for the successive year. The Shivajian soldiers showed their physical grit and toughness when they were placed first in Atheletics and Cross-country. Cijo Kunjachan was adjudged the best athlete in his group. There was an overall improvement in cleanliness and academics. The high spirit of Shivajians found fulfilment when they took away the COCK HOUSE TROPHY for 97'-98.

Veluthampi House

House Master	: Mr. M.G. Francis		House Captain	: Moby George
Attached Masters	: i.	Mr. PKR Panicker	Sergeant	: Keats.K. Das
	ii.	Ms. R. Sandhya	Corporal	Cijo Kunjachan
Matron	: Ms. Geetha Potti			

The little complacency that set in after winning the Cock House Trophy for three consecutive years forced the Veluthampians to be contented with the second position and thus learn a bitter lesson. Yet, they were unbeatable on the stage. They lifted the Debating Trophy and the Co-curricular Trophy. Cdts Ajay Jayakrishnan, Adarsh and Nithin Babu gave the lead in the stage events. On the games front the Veluthampians emerged victorious in Hockey with the outstanding performance of Renjith Natesan, Dileep and Jopsine, while in the other games they put up a spirited fight, but had to be satisfied with lower positions. They kept their flag flying high in academics as they bagged the prestigious Academics Trophy this year too. Altogether, it was a memorable year for the Veluthampians as it gives them the warning that they have to be on their toes if they want to retain the glory once achieved.

VKK Menon House

House Master	: Mr. G. Soman Pillai		House Captain	: AjithkumarS
Attached Masters	: i.	Mr. T.G.S. Panicker	Sergeant	: Varghese Joy
	ii.	Ms. Sudhaleskhmi	Corporal	: Renish.P.
Matron	: Ms. Nalinakumari Amma			

It was a wonderful year for the VKKens as they could recapture the prestigeous Cock House Trophy after a gap of three years. It was made possible by the concerted effort of almost all the cadets in the House. Even those stood and watched served their mite. But cadets like Manu K Jose, Jomis Joy, Robert, Saj, Pradeep, Vikram, Sree Rag, Arun S Babu, Aby Mathew, Rankeen and Sooraj deserve special compliments as they were the pillars behind this achievement. Sooraj even plucked the individual championship in athletics in Group F scoring the maximum points.

This does not mean that they should be complacent with the credits they have achieved. They should see where they failed to achieve their supremacy and why it happened; they had to be satisfied with second position in academics, co-curricular activities and cleanliness. So their aim should be reaching the top slot in these areas also.

All the same the V K Kens should remember that retaining the honour they achieved is equally difficult as winning it and only continuous hard work and espirit de corps can help them to maintain their first position.

Vallathol House

House Master	: Mr. K. Rajendran	House Captain :	Prasant.R
Attached Masters	: i. Ms. O.K. Supriya Rani	Sergeant :	Aswin.S
	ii. Mr. Joseph Mathew	Corporal	Vivek Prasad
Matron	: Ms. Geetha Potti		

The year for the Vallatholians began with great enthusiasm and zeal. The cadets geared up to uphold the spirit of camaraderie, co-operation, hardwork and dedication. In the Recitation competition the Vallatholians won the second position. Rajesh, Harikrishnan.S., Naheed and Kannanunni put in their best and helped the House bag the first position in Hindi Debate, Second in English and Malayalam Debates. The foursome further brought laurels to the House by annexing the first position in Hindi Calligraphy and second in Malayalam Calligraphy.

In the field of sports and games the Vallatholians made their mark by lifting the Cricket Trophy. Cadet Ambilikuttan made his presence strongly felt both in Cricket as well as football and was adjudged 'The Best Player' in both these games.

With a blend of brain and brawn the Vallatholians put up a brave fight and annexed the second position in the Cross Country Race.

Although the Cock House Trophy eluded us, the Trophy for the 'Cleanest House' found its place in Vallathol. A worthy reward for the hardwork and dedicated effort put up by all the Cadets right round the year.

With the present year out, the Vallatholians learnt a great deal to face all the challenges in a befitting manner. And have now geared up to face the challenges in a fitting manner in the coming year.

The following is the list of the major trophies given away on the School Day by Mr. P.J. Joseph, hon'ble Minister for Education and Public Works, Government of Kerala.

TROPHIES (1997-98)

Defence Minister's Trophy for the highest ranking student in Class XII (AISSCE)	Kelvin Kuriachen
Flt Lt Gopakumar Memorial Trophy for the highest ranking student in Class XI	Praveen Issac
Assam Regt Trophy for the highest ranking Student in Class X (AISSE)	Thomas Vincent
Prince Augustine Memorial Trophy for the highest ranking boy in Class IX	Vasudev Singh Negi
K Madhavan Nair Trophy for the student scoring the highest marks in Physics in Class XII	Prasanth.R
KB Rao Trophy for the Best Artist of the year	Jubith.N
The Southern Naval Command Trophy for the Best All Round Cadet	Prajith P. Varma
The Best Cadet Trophy for exemplary behaviour	Siby.K. Joseph
Wing Commander Jaganath Rao Trophy for The Best Senior House in Academics	Ashoka House
The Best Junior House in Academics	Patel House
The Best Sub-Junior House in Academics	Veluthampi House
The Inter House Debates (Srs)	Rajaj & Tagore
The Inter House Debates (Jrs)	Shivaji

The Inter House Debates (Sub Jrs)	Veluthampi
Best Senior House in Co-curricular activities	Rajaji
Best Junior House in Co-curricular activities	Nehru
Best Sub Junior House in Co-curricular activities	Shivaji
The Cleanest Senior House	Rajaji
The Cleanest Junior House	Patel
The Cleanest Sub-Junior House	Vallathol
COCK HOUSETROPHIES	
Seniors	Rajaji
Juniors	Shivaji
Sub Juniors	V.K.K.M.
SCHOOL COLOURS FOR OUTSTANDING SPORTSMEN	
Thaneesh K. Gopinath	Cricket
Shabeer	Football
Siby K. Joseph	Basketball
Shamnad	Volleyball
Prajith.P. Varma	Tennis
Best Allround Sportsman	Shamnad
N.D.A. Trophy	Rajaji
Obstacle Srs	Tagore
Obstacle Jrs	Patel

BEST IN ACADEMICS

Standing from Left to Right - 3220 Vasudev Singh, 2983 Thomas Vincent, 2872 Praveen Issac, 3339 Jacob Zachariah, 3374 Ashish G.S., 3519 Shahnawaz Khan

OUR 'AWARD WINNG' SHAKESPEAREAN TROUPE

THE SCHOOL CHOIR

THE SCHOOL ATHLETIC TEAM

THE SCHOOL HOCKEY TEAM

THE SCHOOL FOOTBALL TEAM

THE SCHOOL CRICKET TEAM

THE SCHOOL BASKETBALL TEAM

THE SCHOOL VOLLEYBALL TEAM

THE SCHOOL TENNIS TEAM

THE SCHOOL NCC/PI STAFF

THE SCHOOL CADET APPOINTMENTS-'97-'98

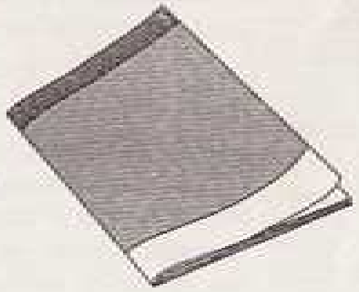

English Section

1997-'98

CONTENTS

	Page No.	
1. Role of Youth In Independent India	2	Prasanth.R
2. Literacy is the Basic Ingredient of Progress of a Nation	5	Shone Basco
3. True Lies	7	Vinod Jayakumar
4. Into the Azure World	10	Alfa Andrews
5. Stop Talking	12	Arun Jacob Mathew
6. The Future Indians	14	Sruthijith.K.K
7. The Dooms Day	15	Shine Jose
8. Reincarnation	16	Sumesh.S
9. My Visit to Vaishno Devi Shrine in Jammu & Kashmir	17	Praveen
10. A Black Child's Dream	18	Shone Bosco
11. What's Love	19	Venkita Raman R.K.
12. Be True	20	Christie George
13. God	20	Christie George
14. Freedom	21	Nizam Ali
15. Mother in Danger	22	Rathiesh N.M.
16. Solitude	23	Anurag Kumar Bagaria
17. My Friend	24	Shine Jose
18. Recovery Impossible	25	Vivek Kumar Pandey
19. Hands of God	26	Aji. M.S.
20. Fuelling the Future	27	Saji Salkalachen
21. Cross Word	32	

ROLE OF YOUTH IN INDEPENDENT INDIA

2875 PRASANTH. R, XII, 17 yrs

Before we analyse the topic- The role of youth in Independent India, it is apt to say that the progress of any country, let alone India lies in the hands of the younger generation. In our fifty years of Independence it is worthwhile if we look into this matter deeply and see whether the youth of our country have come up to the expectations of the architects of our nation.

If we take any field or sphere of life in our country we can feel an overwhelming presence of the younger generation in it. It is doubtless to say that if we have a determined and dedicated set of young individuals, our country can scale any heights in the global arena within a surprisingly short time.

Now we can have a look at the role of youth in various spheres of life.

The Educational Sector

The very aim and aspiration of our younger generation lies in the field of academics. We all know that a firm foundation of the country's development can be made once an excellent system of education is set up to produce free thinking individuals who can be of immense use to our country. India is already paying heavily for the neglect of education by the youth of our pre-indepen dence era. From this we can feel the gravity of the situation. In our post independence era, we can certainly say that our younger generation has done a commendable job in the proper acceptance and disbursal of knowledge. There has been a revolutionary change in our teaching system and the students are now longing for modern methods of education. It is an accepted fact that the success of an educational institution lies more in the hands of the students than that of the teachers. So we can say that the Indian youth have done a commendable job in developing our educational sector.

Cultural and Social Spheres

A country's culture and social set-up can be a boon or a bane to us. The bitterness of the social set up of the pre-independence era has been tolerated by our predecessors after our independence. It is a clear fact that the rational change which we see in our social set up today is due to our younger generation. Their denial to accept the age old superstitious practices and their quest for newer ideologies from new horizons had certainly done a lot of good to our motherland. It is beyond doubt to say that the role of our youth in the development and the maintenance of our social set up is certainly of a high order.

The preservation of our culture has always been a debate since our independence

youngsters are always blamed to be straying from our values and traditions. But this is not completely true. Even when youngsters are going after Americanization or the Bollywood celluloid, deep study into the life of youngsters in each part of our country will reveal that there is quite a large chunk of our youth who still adhere to our cultural values. So they definitely put up a great contribution to our country. Moreover, some amount of radicalism or perhaps dynamism is certainly required for any country. Stagnation in these areas can often lead to superstitions and malpractices. The role of youth in the upbringing of our social and cultural atmosphere is very clear from this.

Defence

Defence is an area where the throb of youth is needed the most. Our armed forces require talented young men who are capable of handling situation better than their older counter parts. A sense of patriotism if embedded into the hearts of our youth can help our country a lot.

If we examine any of our insurgency areas it is easy to identify that it is the youth, often frustrated due to unemployment, poverty etc, who take up weapons against our country. It is certainly a sad fact. So it is very evident that if we can give a proper guidance for our younger generation and a sense of love to their motherland is injected into them, most of our internal problems due to terrorism and like will be vanishing. The change can be brought about more than anyone else by the youth themselves. In this era, when partriotism and love for our country are losing grounds, it is high time for our youth to pull up their socks and serve for our nation.

So this herculean task certainly needs a whole hearted cooperation of our youth and they have a very crucial role in it.

Research and Innovation

It is apt to say that the youth is the key to ideas. India's youth with their varied dreams and aspirations, certainly provide a stepping stone to our success. It is the duty of each and every young man or woman in our country to use his or her creativity and talents to the country's best. In this era when we are lagging behind the western giants in our economic might, it is a crucial role that the youngsters have to play in the utilization of their grey matter to the best of their motherland. Already our young scientists and researchers have done a laudable performance in many sectors. So in the fiftieth year of our Independence, it is for each and every youth of this country to make up their minds to work for our country rather than going to the western world which may offer some petty pecuniary advantages.

The Dream of Our Architects

We all know that it was with high expectations and hopes that our national flag was hoisted at midnight on the 14th August. But despite our endeavours, it is clear to every one that we have not achieved a satisfactory development in most of our spheres of life. At the fiftieth year of Independence the job now lies in the hands of our younger generation. They are the future of our country. It depends entirely on them to decide which path to take at this auspicious juncture. It is for them to decide whether it was futile for a half naked mahatma to have devoted his life for our nation and to have received death from his

very own people, whether it was foolish of Nehru to have taken the reigns of our country to lead it to success, whether it was a mistake of the thousands to have given their lives for our motherland, it is just these youngsters who can answer these.

The actions of our youth whether good or bad is going to have a direct impact on the various arenas in our country. Let it be the political field or in the bureaucratic field, the youth has a definite role to play. It is for them to oppose corruption, nepotism and other evils of this nation. The agricultural or the industrial productivity lies in their hands. The need of youngsters in the field of sports and games is needless to be told. When India is facing an acute crunch of talented sportsmen in international arenas like Olympics, it is high time for our youth to discover the best in them. Similarly they have a direct role in every nook and corner of our country's action.

So it is very clear that the role of youth in our country is so vast and complicated that it is impossible to put it in a few sheets of paper. But it is a duty of each and every youngster of this country to take up a decision in the fiftieth year of our independence, that he or she is going to put up her best for her country and would try to become a golden leaf in the pages of Indian history. ◆

There's a time to part and a time to meet,
There's a time to sleep and a time to eat,
There's a time to work and a time to play
There's a time to sing and a time to pray,
There's a time that's glad and a time that's blue,
There's a time to plan and a time to do,
There's a time to grin and to show your grit,
But there never was a time to quit.

'LITERACY IS THE BASIC INGREDIENT OF PROGRESS OF A NATION'

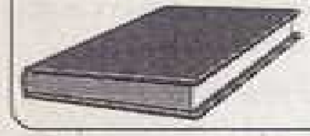

3128, SHONE BOSCO X, 15 yrs

'Knowledge is Power' goes a famous saying. Yes, true knowledge makes a true man. Without knowledge, today in this modern world of cyber space, internet and hi-tech, man is truly a zero. Knowledge truly paves the life of an individual in this fierce world of cut throat competition. Knowledge determines his character and his position in society. Intellectuals and eminent personalities praise literacy. If the thousand and one quotes on knowledge were to be repeated it would not just limit itself in this sheet.

Progress of a nation is a thing which every citizen of that nation cares for. Each would like to proudly declare that his is a developed nation. Developed in the sense means not just in a few fields but rather in all the arenas a shining gem in a crown. For a country to be developed the factors are many. It should be self sufficient, stable and healthy economically, politically and socially. The progress of a nation is the measure of status of a citizen. Thus that too improves the position of an individual.

These two factors literacy and progress of a nation might be as different and connectionless as can be, but an insight into those two will prove it wrong. These are as inter related as clouds and rain. If the progress of nation should be measured a basic factor is the literacy rate. In fact these two factors just form a cycle. It is extremely difficult or rather impossible to imagine a progressed nation without literacy, and vice versa. Literacy being itself a developer of the personality of an individual if spread to a large area results in the absolute development of that locality. Thus it can be easily understood how literacy develops the society.

First of all let's have an insight into the effects of literacy in an individual. Literacy makes a man what he is. It develops his personality. A great advantage of a literate man over an illiterate is that the former understands rightly his rights and duties. A man unaware of his rights and duties (an illiterate man) can often be a hindrance to the country. He unaware of his duties can often quite try unawareness do a thing which may be of great harm to the nation. He also does not have a full insight into the rights given to him by the government. For a country to develop all the citizens should necessarily have a knowledge of their rights and duties. This shows for itself how literacy helps and illiteracy hampers the growth of a nation.

A problem faced by nearly all countries and specially our country is population explosion. Statistics and studies show that on an average a literate mother has three children while an illiterate one, six. This itself highlights the effect of illiteracy in population. An illiterate feels that more children means more helping hands and monetary sources. As naturally he would prefer half a dozen children. But a literate person can weigh the

two extremes and arrive at a proper decision. As we all know population explosion is the mother of nearly all problems. Thus we can see how illiteracy hampers the nation. It causes indirectly through high population many problems posing a threat to the country.

Illiteracy causes a problem of unemployment. If we do not have enough skilled labourers then, how will industries rise and inturn increase employment oppor tunities? Unemployment is a problem which if left unchecked can destroy the whole country. As curbing illiteracy or spreading literacy can directly have a positive impact on the nation. Here in this context literacy doesn't only mean a graduation, but a training in any kind of work. But that can only be successful through literacy.

A literate person can better judge antisocial elements. A literate can arrest the latters growth by taking the necessary actions. If a person associated himself with unsocial activities interacts with a literate person the latter knows and will take the proper action in the proper time. But if it is an illiterate person then it may lead to the unsocial elements expansion. It is not the fault of the individual (the illiterate) but rather his lack of knowledge as to what to do. Thus today terrorists and other antisocial elements depend on the unsuspecting illiterates for their thriving. This will lead to their exploitation and a threat to the development of the nation.

A literate person can better judge national problems. As he is aware of what is happening in the world, he knows better the state of affairs. He can give his verdict on national problems and through the media put his message through. He can give suggestion on many aspects. A literate person also can weigh the character of a politician and thus use his voting power judiciously. The best example of this would be the situation in Bihar. The concept, Lallu Prasad Yadev gets a majority in that state only due to the great number of illiterates there. The unaware people just unsuspectingly vote for him.

Of course a direct impact of literacy is on the industrial and scientific development of the country. If literacy is spread we can have more scientists and other intellectuals. We can also have better politicians and leaders for tomorrow. Thus it does improve the condition of the country. Today our country would not have been in such a crisis if our poliicians were better educated.

An literate person can also take decisions regarding health. He can spread general awareness. He can teach people regarding diseases and good food. He can also pointout the harmful effects of tobacco, alcohol and drugs. Thus literacy helps in the healthy and happy state of the citizens of the country.

A thorough study of the effects of literacy on progress of the nation would be too vast to describe. It would be just too much. Unfortunately our country is weak in literacy. Only a very low percent of its population is educated. This can have very harmful effect on our development. This has already hampered our country. If we analyse any problem even corruption we can see that the root cause is illiteracy. For example if a literate is asked to give bribes he may report it to judiciary but an illiterate won't do it because he is unaware of his rights. Thus if our country had high percent of literacy we could be developed.

Our country has put in a lot of efforts to improve this condition. The government has introduced campaigns like 'National Literacy Movement' and 'Each one Teach One' to spread the light of knowledge. We as citizens of India have a duty to help our country in this. If we want our country to develop we should get rid off the menace 'illiteracy' first. Then things will start getting sorted out. Thus we can see that literacy is an essential ingredient of progress in a nation.

2991, VINOD JAYAKUMAR
XI, 16 yrs

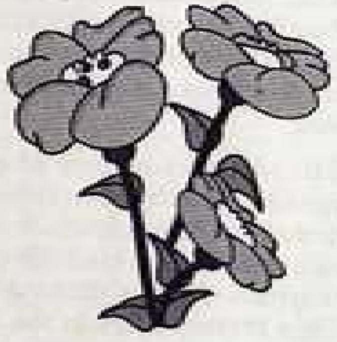

TRUE LIES

Mumbai

13 Aug. 2004

"So far so good". Major Roy said to himself. He had been to Mumbai many a time, but this time it's totally for a different purpose.

Right now he is on a mission which demands agreat deal of responsibility, skill and tact. He has been working for the last couple of years in the ANTI ASSASSIN AND TERRORIST FORCE. Roy was selected for this job for his extra cool nature that he had exhibited in his previous successful missions.

In a certain hostage situations where almost 2000 people were held captive by an insane ruffian, Maj. Roy had caught the man with ease, of course, after involving in a ton of risk. Later when he was interviewed he joked "2000 people is not at all a figure for the nation. So, only the man was my target".

But this mission is a very sensitive one as it concerns the security of the ruling head of the state, the P.M. The military intelligence got a report that a foreign aided group of assassins were making moves to eliminate the P.M. Thus the mission is to track down the anti social elements before they strike. Roy had begun his work a week earlier but still had reached a 'no-where'. Today, he decided to take a walk in the city. He smoked a cigar and puffed away his tensions, worries and thoughts to the future. His thoughts carried him to the sea shore.

The cool breeze smoothed his body and soul. There at a distance he saw a man drowning. He lost no time in saving him. To his surprise the man was fully conscious and was cursing Roy for saving him. The man was in rags and was in his mid fifties. He yelled, "Why the hell you saved me? I had decided to end this wretched life full of starvation. But you, you.....," he began to cry. Roy felt pity for this short poor man.

But at a second glance he had a striking resemblence to some body he knew really well, "Ah! Got it". Roy shouted. "What?" asked the beggar. Roy constrained his laugh and said, "Doesn't matter, well as I have ruined your programme, do you mind having a dinner with me?" The poor man's face lighted up at the thought of food.

After an hour they were seated in a posh hotel. They had already been to a beauty parlour and also had done some shopping. Now they were in the private cabin where the beggar, now dressed like a fine gentleman was

struggling with his chicken. Roy remembered his chief's word. 'This set of assassins are not an ordinary hit and die group. If they set their goal they will execute also, so prepare well to meet them. 'Roy was now fully confident, when the beggar gave a smile and his french beard was spread all over his chin.

Message

To : Major Roy

From : Director of Intelligence Wing

"Danger is expected to strike before 15th. Take necessary precautions. One more officer sent to help you out, will report to you at 1500 hrs."

"GOOD LUCK".

Not satisfied with the message he asked the beggar, "Well what's your name old chap?" "Ali, Sir". "Okay Ali, now listen carefully for I am going to tell my plans for you and I hope you will do enough justice to yourself."

After briefing Ali he went to his office where he was greeted by his new subordinate officer, Lt. Zaira. She was fit for the job as per the record at her young age of 24. She was briefed of the situation and she took charge from 1530 hrs.

14 August

The P.M. was to have an interview with the press that day and he would be giving his 'Independence Day" message at that meeting. The meeting is scheduled to be held in a 10 storeyed building. 23 press people reported in the visitors room. They represented various news agencies and were fully checked before entering. Roy was satisfied with his plans and the days proceedings. The P.M. was in the 9th Floor and would be brought down to the 2nd floor where the visitors room is 5 minutes before the arrival of the P.M. a security man approached Roy and told something. Roy took the wireless and contacted Zaira who was accompanying the P.M. 'This is Roy, don't bring him from the 9th floor. We have a problem over here". "But sir, we have already left the 9th floor and are now on 6th.

"Okay then, be there on the 6th Floor. Stay on guard. Need not inform anybody that you are on the 6th floor Over."

Roy took the list and noted that altogether there were 10 ladies and 13 men in the visiting room. Roy had asked his men to note the number of all the vehicles in which the press folks were coming, and also to check their genuineness. Then he found that a van's registration number was not there. Roy had not checked the people personally so he dashed to the 2nd floor visitor's room. He noticed thick smoke coming from the room. One of the guards was shot dead and the other was dying. Roy asked him 'Did you see anyone leave this room?" "Yes Saab," and the man breathed his Last.

He wired the operator in the second floor. "Have you got any company there?" "Saab, you phoned at the right time. Here Zaira memsaab wants to take a stranger also from here to the 6th floor. But I told them to wait for you.............AAH." The line went dead and Roy knew what was happening. He rushed to the lift operating room.

In the monitor it was all there "3...............4...............". The moment the lift reached 5 he shut down its control "Now the lift is stuck, So I can catch them". But the lift operators words "Zaira memsaab with a stranger" and "6th floor" rang in his mind

while he was climbing the flight of stairs. In order to clear his doubt he phoned Zaira.

"Zaira are you there?"

"Yes Sir," the reply was fast

"She is indeed there," he thought and said, "Well you shoot anyone who barges into the room without proper identity. Is that clear?"

"But Sir, the guards are now missing from the 6th floor."

"Its okay. You play it cool. Just don't let anyone in and pray to God. Do tell the P.M. to act his part well. Over."

He was right in time on the fifth floor to see a man coming out through the fire escape system. Roy caught the man by surprise and knocked him out for good. Just then he saw Zaira walking towards him.

"Hey you, why are you here? Any way we have the man. Help me get this mugger."

But instead of the desired action, she stood quietly and took out a revolver point blank at Roy.

As thunder struck, he thought of a lady whom the lift man mentioned as "Zaira" rang in Roy's mind. The killer sent the bullet but Roy ducked in time. The bullet caught in his left shoulder and he fell flat and didn't bother to move.

"No time to lose" Zelena thought and took straight to the closed V.I.P room. She started kicking at the door. Meanwhile Roy managed to pick himself up and reached the 6th floor.

Zelina was successful in opening the door and now she faced both the P.M. and Zaira.

Inside the room, the P.M. was more embarassed to see another Zaira come in but surely with a different motive. Zelina took another gun but the sound of a bullet rung in the room and the killer Zelina dropped dead, Roy had shot her from the back. He was exhausted, weary but yet happy to accomplish his task. He laughed and told Zaira.

"Your ditto almost took our life. Thank you very much for your job, sweet lady."

"Save your thanks Roy" and in a split second Zaira shot the P.M. with her gun.

Roy missed a heart beat for a second but regained his wits and eliminated Zaira by depositing a bullet on her head.

Roy now analyzed the three bodies.

One of them Zelina was a killer who represented the anti socials in our country. Second one Zaira was a traitor who always stands with the cause but changed the attitude at the last moment. And the third Ali, the look alike P.M. represents the brave and ready to sacrifice type who would even shed his life for a noble cause, or for our freedom.

Tomorrow is August 15th another Independence Day, but still the ratio is 2:1 Will we ever come out of this ?????

Father	:	*"Well, Willie, what did you learn at school today? "*
Willie (proudly)	:	*"I learned to say 'Yes, sir' and 'No, sir' and 'Yes ma'am' and 'No, ma'am'.*

INTO THE AZURE WORLD

3045, ALFA ANDREWS
XI, 16 yrs

Sweet memories are always a treat in the labyrinth of life. So also was the 8th of October 1997 which gave a spark to the real meaning of 'FUN'. It was the alpha to a realm of 'Free Uninterrupted Nonsense' our trip to Bangalore took shape in our minds only the moment we realised that the drone of the engine was ruling over the peace of the next morning. The rest at Yatri Nivas and the nourishing breakfast at Pandikkad raised our energy level which resulted in the low clearance of the vehicle. We had to have our lunch in a snap at the Bandipur National Park because the Sandal wood smuggler just lifted two inquisitive travellers and pushed off just a few hours back. Mysore greeted us then at four in the evening.

Accommodation was arranged in the Hindi College, Mysore and also in our hearts to imbibe the sweet touch of nature at the Brindavan. Our eyes dazzled as we gazed. What joy for 'Keats' was really like. We left the garden cherishing the memories of it in our minds and cameras.

From what seemed beauty to the eye to beauty of the mind-peace and religion. The chamundeshwari temple with Nandi Bull standing up high was revered by one and all. We had not only a breath-taking panoramic view of the Mysore City but also a hunger blasting lunch mainly consisting of China's prime suspect for the 'flu'.

Sreerangapattanam warned us with 'The ways of correction'. But this time it was correction of life. The Colonel Bailey Dungeon pioneered by Tipu Sultan in his capital in a low vaulted roof, stone pillar filled structure with plenty of holes. The accused were drowned in the dungeon.

The 'Garden City' welcomed us by evening with a grand reception by the recruits of the Regimental Centre. We were addressed by Colonel Kuriakose, an old boy and also parent of one of our cadets. Then it was nothing more but snore for all.

The awaited morning soon popped before our very eyes. The very idea of Para Sailing excited us. The concept of losing touch with mother earth drove fear into our hearts. We were about to look for other alternatives when 'Edmond' Bharath and 'Bachindra' Tara opted for the sailing. If God's second creation 'Eves' could do it. Why not the first ones. Then fear ebbed out of us within a jiffy. We had so much fun that it just couldn't be swallowed down at breakfast.

After breakfast we had a motivational lecture which told us about the pros and cons of the Defence life by our first School Captain Lt. Col. Bala Subramaniam. After that we had tea with the Bangalore old boys chapter. What we had met with was men from all walks of life telling us that the stay in this institution will imbibe us with quiet success.

After lunch it was 'walk-a-while' at the RAJENDRA SINGH INSTITUTE. A club for Defence personalities. After that it was 'hungama' as the drones were sent out to search for their Queen Bee at the heart of Bangalore. The M.G.Road, THE BRIGADE'S, all were too small for the kazhaks. We were also thrilled at mother earths divine forms in the most frenziest out fits. The fun and frolic for the day was too much for our minds and bodies that the touch of our beds had a quicker effect than Midas's. We left the Para Regimental Centre with heavy hearts as we knew that someday like these recruits we would serve our country.

Romance! The part begins the day the mind learns to transmigrate to the yore. Our minds did, the moment the beauty of the Mysore Palace graced our sight the next morning. It was fascinating as well as breath taking to find hundreds of master pieces on the walls and most of all, Krishna Wodeyar's 'Throne of Gold'

Our journey on the way back succeeded in rare shots of the shy elephants and the deer. The Scintillating beauty, the birds eye view from the azure world, The vision into the destiny and a look into the past.

Ah! Fill this goblet of mine

Nay! For the day it fills

I will die of ecstasy.

I am only one, but I am one;
I cannot do everything
But I can do something.
What I can do, I ought to do
And what I ought to do
By the grace of God, I will do

-Canon Farrar

STOP TALKING

3298, ARUN. JACOB MATHEW
IX, 14 yrs

It was the class master's first period in IX.C in the new academic year. The classmaster, Mr. S.R. Ramachandran, got a negative response to his enquiry on volunteers to the post of the class leader. With an expression of surprise, still hanging on to his face, he confidently sought reassurance in the three-times classleader, Roshan P. John. 'In that case, Roshan you-

"No, Sir," said Roshan. He was already, on his feet.

Completely puzzled Mr. S.R.R, resorted to calling names rankwise

"Aniesh P.K."

"No, Sir"

"Akhil.C. George"

"No, Sir"

"Benny Rajan"

"No, Sir"

"Arun Jacob Mathew"

He became the class leader

The class of ours was a mixture of academic-toppers and non-stop talking machines with loud speakers. It was a herculean task to bring this class to silence, peace and calmness

The class-hours started with the class leader going around, explaining to each one, very politely, why he had to keep quiet in the class. Over the periods the class-leader's tone would change. By the end of the day's classes he would be shouting furiously, "Shut-up". But it all went in vain.

The half hour load-shedding during study-hours used to mark the beginning of the gana-mela. One could hear the best songs from the latest films and music-albums. Rahaman's numbers ranked the first among the favou rites. The songs were sung in the raga and thala of bathroom-singing.

Cadet Quarter Master Vinay.V invented a new policy of 'ninth-standards-shift-chairs". On all special occasions in the school, chairs were required in large numbers at the grounds. This work was usually done by the lower classes. Our batch which had been shifting chairs from sixth-standard onwards, had a lot of experience, regarding this aspect. The reassuring thoughts of getting rid of this headache in ninth standard atleast, were all demolished by the new policy. Each time, the class-leader made an announcement in the class, about that day's chair-shifting details, he had to mentally prepare to with stand thirty dreadful curses. Though the class-leader was

immune to all this, due to the pressure from his batch-mates, he used to make appeals to the Cadet Quarter Master. The appeals bore fruit in the second term, Vinay.V abandoned the policy.

The vigour and enthusiasm exhibited by the class-leader in the first term, died away. In the second term, he would only go around preaching to each one the virtues of silence.

The most dramatic scenes in the class were seen after a teacher, who had engaged the class-leader in a 'firing-ceremony' had departed. The villains of the class, who had made all the noise, would go to the emotionally hurt class-leader and ask his forgiveness. The forgiveness would be attained very easily and the remaining part of the noise-mela would begin and continue till the class-leader became sentimental again.

The man who knows not that
he knows not aught-
He is a fool; no light can
ever reach him.
Who knows he knows not and
would fain be taught-
He is but simple, take thou
him and teach him.
And whoso, knowing, knows
not that he knows-
He is asleep; go thou to
him and wake him.
The truly wise both knows
and knows he knows-
Cleave thou to him and never-
more forsake him.

-Arabian Proverb

THE FUTURE INDIANS !!!

3308, Sruthijith.K.K., IX, 14 yrs.

"Shoot out" shouts the devilish prefects to the tiny young blossom. "I'm not there in the last five!" No I'am not there!" parade begins, 'No movements, you idiots, Head Master shouts at the gloomy faces. Push ups chinups, Pullups pressups, the hateful movements are over. Here sprints our future bailies, to book for taking bath!! I'am first, No I'm First. He's first, No He's First quarrels, quarrels everywhere, not a place with peace. Here comes the House Master, most often with a cane to chase the angels out to a greater 'mess' called Mess. Exchanging of plates and with the ring of bell, all the movements stop.

"Oh lord, I thank thee for the bigger plate I received."

After breakfast:- Now the squads come marching, marching and marching. The subjunior squads come marching to the old auditorium door.

All the classes a hell and all the teachers merely policemen. The little ones spend the class hours sleeping, chatting and fighting.

After classes:- Aviyal, Sambar, Pickle another daily routine, Boys have their luncheon as in Maurya Sheraton.

After Lunch :- Here starts a second P.T. which is a bit more tougher. Frog jumps, Front rolls, Shooting, Pressups! the time is up for tea.

After tea:- Here arrives the most loved time with socks ball craze and hockey stick. The whistle is blown at 5.30 and the game is stopped unwillingly.

After games :- Boys repeat the morning show and the leaders repeat their show too. Then starts the sleeping time from 6.30 to 8.30. The angels spend their study time with earthly peace and stary books.

After studies :- The sumptuous dinner is over and the boys are back for studies. Sleeping starts as study starts and weeping starts as caning starts. Roll call is at 10 o'clock. And the lights are off at 10.30. But .... the angels sleep .... at 12 only

"Good night"

Customer : *"Have you anything for grey hair?"*

Conscientious Druggist : *"Nothing, madam, but the greatest respect."*

◆

3353, SHINE JOSE, IX 14 yrs.

THE DOOMS DAY

Ting, Ting, Ting .... the bell rang and my heart missed a beat. The maths period was about to begin. We waited impatiently for the maths teacher. After what seemed like years he came. The maths teacher strolled inside the class. The usually lovable character now seemed like 'yama' himself. He had a bundle of papers with him, our maths answer sheets. He slowly opened and started distributing the papers. There were many unbelievable gasp, from the boys, many eyes filled up with tears. My heart pounding I waited impatiently for my chance. At last the teacher's voice rang out "Shine Jose" (My heart leapt to my mouth) I had expected much more than this "Very Poor" I tock the paper in my trembling hands. What I saw in the answer sheet knocked light out of me. I was paralysed with fear and sadness, there was darkness all around. I felt my heart crumbling, I wanted to cry but couldn't force out the tears. I could see all my hard work go up in smoke. The sleepless night I had spent studying has been in vain.

The answer sheet was full of red stain like cuts. I surveyed the paper million times looking for addition mistakes but the stubborn marks wouldn't increase. I was heart broken. At last the miserable period came to an end. There were sobbings from all over the class. While I sat on my chair with my head on my hand I saw a group of boys marching towards me each wearing a devil's look. They were led by 'HE' himself. He was grinning maliciously at me. As I sat there twitching with mental agony he sneered ah! 'Mr. Ramanujam Jr, heard ya did well in maths". I felt the blood rushing in to my temple, I had an urge to kick him right on the butt, but some how I controlled myself. Many a time I had scored grades much better than him. Grades good enough to be told in public. Grades which had made me happy, but now I was helpless, I was a fool who knew nothing mathematical in nature. I had become a worthless fool whom, all could laugh at. Cry out, inveigh spread the news, say bitter things, treat me like a fool, only please-not everyone-not everyone.

3118, Sumesh.S
XI, 15 yrs

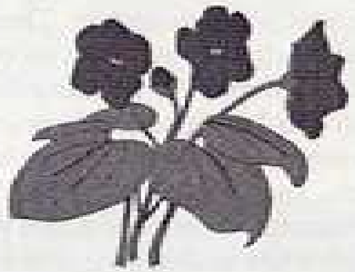

REINCARNATION?

Once in a far of country lived a boy named Ramesh. Ramesh was a hard working and studious boy who came from a poor family. He always scored good marks in all subjects except English. He would get quite low marks and his overall performance was affected by it. Ramesh was a kind hearted and loving boy and was loved by his classmates and teachers. His only problem was his English. His English master gave him extra classes, his classmates helped him but all to no avail. Ramesh tried everything he could burning midnight oil daily and working hard. But still his marks remained poor.

One night his parents heard some sounds and woke up. Ramesh was studying in 8th standard then. The sounds seemed to be coming from where Ramesh was sleeping. They went and looked and they found that it was Ramesh who was producing those sounds. He was sleeping but he was talking loudly in his sleep. And wonder of wonder he was speaking in English very fluently. His father understood that he was speaking in English but he was not able to understand most of what he was speaking. They woke him up. He woke up and found his parents looking at him anxiously. When asked he said he didn't know that he had been speaking he also said that he had no dreams.

From then on this happened almost daily. At last alarmed that it might be some disease they took him to a doctor who told them to go to a psychiatrist. By then they had identified what he was talking. He was speaking dialogues of Shakespearean plays like Macbeth, Hamlet etc. And moreover he was speaking the original dialogues as written by Shakespeare. The Psychiatrist hypnotised him and under hypnosis he was questioned. Then he again began speaking the dialogues. Finally after long hours of intense questioning the truth came out. He was a reincarnation of Shakespeare. This was told to Ramesh as he recovered from the hypnosis. And from then on his English marks improved. He became the best in the class. He began writing poems and novels. It was as though the soul of Shakespeare long supressed had finally found deliverance.

3385, Praveen, VIII, 13 yrs

MY VISIT TO VAISHNO DEVI SHRINE IN JAMMU & KASHMIR

On 4th March 94 I, my father, mother, and my brother went to visit the famous Vaishno Devi Shrine which is located in J&K. We had come to J&K for sight seeing from Delhi. We were staying in an uncles house at Nagrota. So on 4th March at about 4.30 in the evening. We set out for the shrine. This shrine is on top of a very big mountain. We have to climb the mountain to reach the shrine. The base of the mountain is known as Katra. We had decided to climb up in the night because in the night it would be cool otherwise in the morning we would have to experience a hot climate. We reached Katra at about 6.00 PM. Then we started our journey up the hill. We were accompanied by a guide. He was an army jawan. He knew the route very well. In the beginning itself we were provided with long bamboo sticks which could help us to walk as it was quite steep and climate becoming chillier and chillier. In the middle of the journey there were places where we could rest and have something to eat. We could get some fruits and snacks also. The panoramic view was really a thrilling experience for me. From the half of the mountain itself we would see the bright light of certain cities like Udhampur, Nagrota etc. And also being pitch dark we could see the bright lights of the cities clearly. It was a really long and tiring journey up the hill. It took 6 hrs to climb up. At last around midnight we reached the top of the mountain. Then from there we had to climb down a series of steps which led to the shrine. On reaching there we had to wash our hands and feet in ice cold stream of water after doing so our legs became totally numb. Then we went to the Vaishno temple. It was really a fantastic place. We had to go through a low roofed cave which led to the statue of Mata Vaishno Devi. The statue was infact an enormous one and attractively decorated. Around it ice was formed naturally. Then after praying there we came out. Then we got the 'prasadam' of the temple. It was also a famous sweet of that region. It was very huge in quantity. But as we were very hungry we gulped it down in a jiffy. Then we rested there for sometime. Then started our journey down hill. It was not that much tough.

It took us comparatively less time than climbing up. By 4.00 PM we were at the base of the mountain. Though we did not feel extremely tired at that time we knew the consequences later. When we reached our uncle's residence we just went and lay down on our beds. Then the day was fully in sleep. Now by this trip we gained a lot of experience. We also met people from various states as well as foreigners

Though I was totally exhausted at the end of our trip, it was really a thrilling experience.

SHRI. P.J. JOSEPH
Edn. Minister, Govt. of Kerala Inspecting a Contingent

WELCOME TO THE CHIEF GUEST

NO PAIN NO GAIN

A SCENE FROM ANTONY AND CLEOPATRA

A PARADE IN PROGRESS

REVIEWING OFFICER GETTING TO KNOW

CHAIRMAN HONOURED

AT THE DRUM BEAT

L.B.A. IN PROGRESS

SALUTE OF HONOUR

EXCELLENCE REWARDED

SWEETS TO THE SWEET ONES

CROSSING THE COUNTRY

WIZARDS OF HOCKEY

NETTED

IN THE BASKET

UNION IS STRENGTH

AT THE TARGET

AIMING HIGH

FIERY GEORGE

ANGELS ON EARTH - LIGHTING THE LAMP

THEY ALSO PLAY THEIR PART

OUR SCHOOL BAND

THANK YOU, BUT COME AGAIN

3128, SHONE BOSCO
X , 15 yrs

A Black Child's Dream

Look, look into my eyes, my weary, tearful eyes,
Don't let yours hover and go off to these distant cries
"I live in pain", can't you figure from my sight?
I never sleep a peaceful night nor wake up to a morning bright,
I and my people have lived a life of despair
Which is for you a nightmare
For me I was born like this, I grew in midst of this,
Hence, I have nothing in this world to miss,
We are the ones whose homes you ruined,
And lives for centuries, with colours of gloom painted
Now we seem to be free like birds in summer,
But reality had chained us with metals poverty and hunger,
Here we search, stay and wander for few things I know,
Eat to exist! Clothe to cover! Is our dream, high or low.
Half a globe away, you sing in merry,
Eat in plenty, drown away yourselves in the pool of luxury
Squander thy money in pursuit of better luxury gold,
And in trivial matters, uses untold.
But we here, dwell in pitiful condition,
And row on this solitary ferry with no destination
You have been for our misery, the cause;
For our tears, for our sighs the source.
We were proclaimed low, insulted with many a venomous remark,
All because the Almighty blessed us with a colour dark,
Now at least turn your eyes towards us,
Turn the world's sight towards us.
Helps us! you should; and stop your fray,
Find us, clothe us, help us, I pray
Wipe a tear from my eyes and feel your glowing heart,
As you see a child smile from the bottom of his grateful heart.

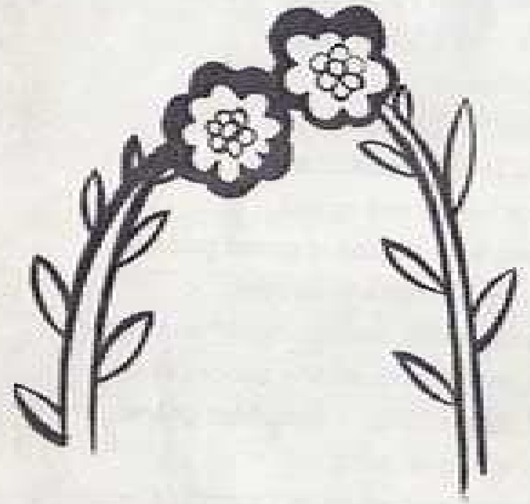

"What's Love?"

Love comes as happiness
together with sadness

Love comes as hope
shadowed by disappointment

Love comes as dream
and shapes as nightmare

Love sweeps as breeze
and turns into blizzard

Love moulds as ice
and melts into water

Love rises as dawn
and fades as dusk

Love tastes sweet
and turns sour

Love seems soft as velvet
but is sharp as sword

Love gives expectation
and causes the unexpected

Love is as warm as a desert
but becomes as chill as a pole Alas!

Man can't bend love to his wish
but fate blends it as it should!

3067, VENKITA RAMAN R.K.
XI, 16 yrs

BE TRUE

3430, CHRISTIE GEORGE
VIII,13 yrs

You like to sing,
You like to run,
You like to have lots of fun.

You like the birds,
You like the bees,
You like to climb upon the trees.

But you must not cheat,
You must not lie,
You must be true until you die,

So far all the things you like to do
There are many more you must not do

So every day you all must pray
That you must go the correct way

GOD

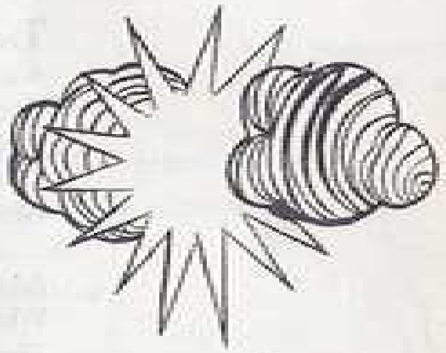

3430, CHRISTIE GEORGE
VIII, 13 yrs

God is someone we cannot see,
He lives behind the clouds so high,
He looks on us lovingly,
Until the day we must die.

He sees the evil deeds we do,
And all the good ones too,
We pray to him for all we need,
He may listen, He may not heed.

But He knows best and we all agree,
There is a loving God to see.

2997, NIZAM ALI
XI,16 yrs

FREEDOM

The tale of a state it is,
A drama in real life,
The traders turned intruders
Mutated to real rulers,
Succumbed to them the state
Went beneath their feet as its fate.

As a lion in the bars of a cage,
Which feared the whip to show its rage,
The thirst for freedom in the people slept
Thus for centuries the great giant slept
Thus at times came a roar to lead
But seldom did the people heed.

Freedom, where the zenith of joy lay,
Was still far and kept away.
As a cloud can't keep the sun caged
One day, they stood as one, where strength lay
Freedom, where broken lay the chains
Came closer as triumphs in strains.

Finally the darkness of dependence
Moved away, never to come hence
Dark clouds sailed away from the sky
And then the flag, fluttered high
High! High! up it went
To change the gloomy trend
Then all birds and men sung at last,
'Ha!, Freedom we got at last'.

Freedom is a thing to be enjoyed,
And lot to be done and fulfilled!
And lot still to be done and fulfilled!

MOTHER IN DANGER

3427, Rathiesh N.M.
VIII,13 yrs

Fifty years have passed like a foam
With joy and pleasure that like a breeze
Here comes the joyful day
Our own Independence day

Our mother was tortured by the whites
But suffered it by not losing heart
Many many hardships we had to come across
But waited for our freedom

Our great leaders led us towards
A long awaited freedom
Our great leaders led us away
From the dangers of darkness

The terror arose now as corruption
Over ruling our motherland
By Hawalas and briberies
By murders and cheatings

Let a new Gandhi arise
Who can save us from this danger
Let him make the free India
And rule by the path of Ahimsa.

SOLITUDE

3202, ANURAG KUMAR BAGARIA
X, 15 yrs

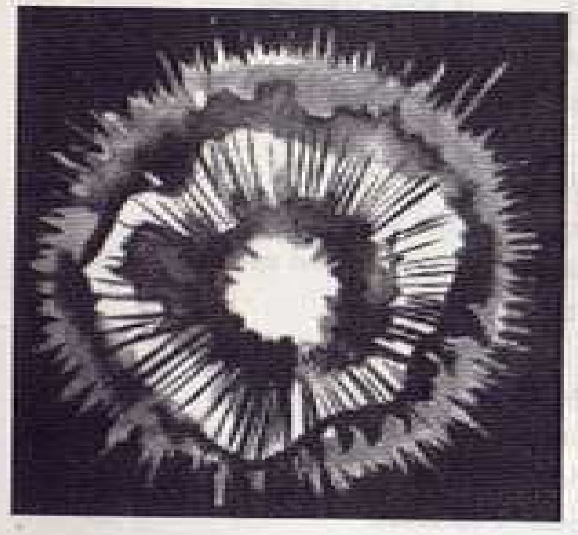

My heart beats with fear,
When I experience that wicked creature
Who sets a long line of bars,
Just like the never-ending line of stars.

Who is he? Where does he come from?
There is none who can inform
To know this I break my head,
But still meet failure instead.

When he comes; the visibility,
Is almost equal to negligibility.
And what one can see is nothing,
But only himself glaring.

He is present in the vicinity,
But nowhere in visibility.
I try to search him every where,
But can find him no where.

When I try to leave him aside;
He comes and sits beside.
I catch hold of him, but surprisingly!
He gives a silent grin, as if friendly!!

I inspect him from head to toe,
And at last I do come to know,
It's something 'Advaita' in magnitude,
Nothing other than my sweet long hours of ....

..... SOLITUDE !!!

3353, SHINE JOSE
IX, 14 yrs

MY FRIEND

(Dedicated to my dead friend)

Oh friend My friend wake up!
Wake up for every eye longeth
To see thy smile, wake up !
For the eyes of your dear ones
Are worn out from tears

But my friend lies cold
And dead He Sayeth
No word He lies in a
State that none could bear

Oh, Woe is me !
To live a life without you

Your love for me
Was like a flower
That fadeth not

Oh how could one hold back
The tears, for an angel
Whose face exhibits
Gentleness even in the
Arms of death

Ah, woe is me
To live a life without you

Oh friend wake up
For I longeth to
See thy smile
And light up this
Dark world of mine.

RECOVERY IMPOSSIBLE

3207, Vivek Kumar Pandey
X, 15 yrs

Baba left me in horrible condition
He loved me though never showed emotion
That frustrating news made me cry
Since then I never remained shy
But how unperturbed my cousins could say
"You know grandpa has passed away
For recovery I took many days
As if one second was of great pace
The deadly incident, hated by every one.
But the causative man was only one.
The driver rescued a scooterist from accident
And made it a major incident.
He jumped leaving jeep and grandpa
The jeep fell and filled a deep pit
The damage was major and not little bit
The driver dashed lest he would be caught
Perhaps understood whom did the death fought.
It hurt the heart of every one
This damage was caused when I was very young
Its heavenly creature called God
Whom we consider our lord
He does what he wishes
And pushes the good men to the bushes
Still I have not recovered completely
A slight incident which pushed me perfectly.

HANDS OF GOD

3306, AJI.M.S
IX, 14 Yrs

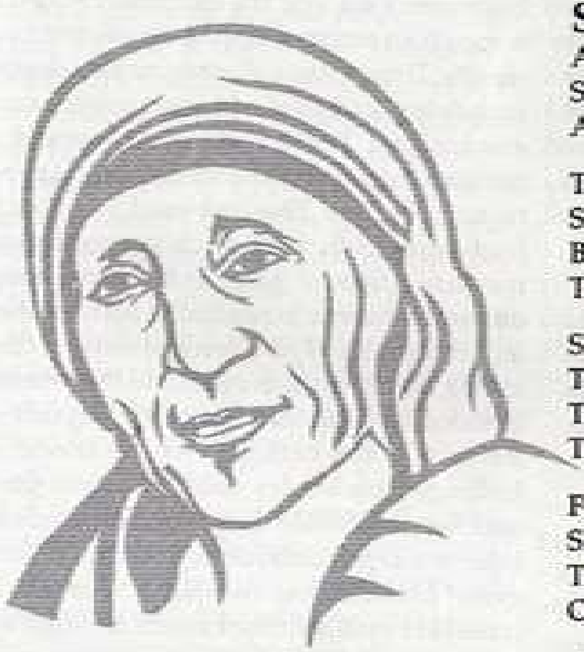

She was a mother to the poor
A hand of help to the helpless
She was the light of the world
An angel from the paradise

Though clad in whites
She was no god
But an overflow of love
To the lands of ills

She took each girl and boy
To the world of peace and joy
The mother of the motherless
The wonder of the world

For those who lived poorly
She was a shelter surely
Those writhing in pain
Or who lie in blood

She lived in poverty
As a hand for poor
She was no god merely
But a 'mother' surely !

FUELLING THE FUTURE

255

SAJI SALKALACHEN

Did you ever imagine that your car or mobike will run sucking in loadful of air as fuel and that you could drink the exhaust? May be the possibility never crossed our minds but yes, indications are that they would in the near future. We are not talking about the internal combustion engine. These vehicle will use fuel cells, which convert oxygen (air) and hydrogen fuel to electric current through an electrochemical process, generating water vapour and carbon dioxide as by-products. Imagine your car running without valves and pistons, spark plugs, crankshafts, clutch, petrol and exhaust, no muffler to dampen sound, no oil changes and no emission checks, with steam as exhaust!

Yes, Fuel cells have arrived in our power-starved, pollution-rich lives and are expected to stay on for a while. This year they will haul several Chicago City (USA) buses in a significant demonstration-cum-utility run. The most striking feature of these buses is that they will be emission-free (but for water vapour). And, instead of frequent visits to the gas stations, they will stock a pile several tiny hydrogen-soaked cartridges as fuel. Recharging distance would be thousands of kilometers!

How do these cells work? It is well known that electrolisis of conducting water yields Hydrogen and Oxygen if a current is allowed to flow through the electrolyte. Conversely, if Oxygen ions are allowed to react with hydrogen ions, and the electrons created flow through an external circuit, an electric current results. Thus, a fuel cell contains two electrodes (anode and cathode) within an ion-conducting electrolyte. The anode is immersed in a hydrocarbon fuel while the cathode is exposed to air (oxygen). The fuel used is either pure hydrogen-rich fuel such as methanol or methane (natural gas). In the latter case, an onhand reformer is needed to convert the fuel into hydrogen. Hydrogen and oxygen display strong affinity to each other and this chemistry is aided by a platinum catalyst deposited on the anode and cathode. At the anode, each hydrogen molecules splits into two protons and electrons while the oxygen molecule splits into ions at the cathode. A potential difference exists between the two sides. The electrons travel externally in the circuits through a load to the cathode while the hydrogen protons make it through the electrolyte to the same area where they unite with oxygen ion and electrons to form water. The energy of this electrochemical reaction translates into a single-cell open circuit voltage of 1 volt which under load drops to 0.6 volt. To produce larger voltages, a number of cells are stacked in series. For current, the surface area of the electrodes is enhanced.

Fuel cells are classified into four major types according to the nature of electrolyte material used. In the Phosphoric Acid Fuel Cells (PAFC), platinum electrodes sandwich a silicon carbide container in which Phospheric Acid (liquid) electrolyte is stored. The fuel is Hydrogen or Hydrogen-rich material. Which is reformed catalytically into hydrogen gas. The second type, Proton Exchange Membrane Fuel Cell (PEMFC) uses a polymer electrolyte membrane to separate the oxygen and hydrogen elements and allows only positively charged ions (protons) to pass through. The third type, known as the Molten Carbonate Fuel Cell (MCFC) utilizes a molten salt as the electrolyte. Recent developments have shown great potential in yet another type of cell, the Solid Oxide Fuel Cell (SOFC), for commercialization. The electrolyte here is a solid oxide ceramic material having high ion conductivity.

In basic fuel cell has no moving parts. It is environment friendly. Hydrogen and oxygen are in, electricity out. Compare this with the nasty byproducts of the internal combustion engine-HC, CO, NO, CO2, HCHO, SO2 as against water (steam) in a fuel cell. Finally, the electrochemical nature of the fuel cell yields conversion of nearly 50% of hydrogen's energy to electricity. The analogous figure for the internal combustion of gasoline is 25%.

In this context, a comparison of fuel cell and a conventional battery (dry cell) is relevant. A dry cell stores energy in its reacting chemicals. It uses these chemicals to produce electricity on demand and retains the waste products of the reaction. On the other hand, when the fuel cell produces electricity, Its reactants and waste products do not reside within the cell. The hydrogen fuel and oxygen (air) are stored separately and external to the fuel cell. Unlike a conventional dry cell, the fuel cell does not run down after a while. Also, a fuel cell does not require recharging often; it will continue to operated as long as both fuel and oxidant are supplied to the electrodes.

APPLICATIONS

The current generated in a fuel cell power plant could be used to run computer, air-conditioners and electrochemical industries where waste hydrogen is available. Possible applications include welding machines, forklift trucks and tractors. They can replace Nickel-Cadmium batteries in submarines (5 kilo Watt), Light Houses (50 kilo Watt), Heavy Tractors and City Buses (50-500 kilo Watt), Light Houses (50 kilo Watt), Heavy Tractors and City Buses (50-500 kilo Watt) and cater to Stationary Power Plants (Stand-Alone Power Plants up to 10 mega Watt)

The most exciting application is that in automobiles. The major car manufacturing companies in the US (GM, Chrysler & Ford) and few japanese (Toyota, Mazda) and European (Daimler-Benz, BMW) auto makers have already intimated massive development programs on emission-free vehicles, Several states in the US now impose under the Clean Air Act Amendment that the auto-makers must produce at least 10% of their vehicles that are environment friendly by the year 2003. Fuel cell cars are expected to be 21/2 to 3 times energy efficient than petrol cars depending on whether they operate on hydrogen or methanol. Their electric facilities higher torque and higher power at low speeds. These cars will be quieter and require less maintenance than internal combustion engine cars.

The largest fuel cell plant in the world, an 11 mega Watt (MW) Phosphericacid (PAFC) fuel cell plant installed at the Tokyo Electric Power Company operated at 42% power generating efficiency and at around 200 deg C. It however, requires an energy consuming external reformer to produce hydrogen from natural gas. The PAFC will be useful in environments where there is an economic value in the relatively large proportion of waste heat produced. Such low temperature heat can be used for water heating and space conditioning. PAFC power plants in the range of 50-200 kW will have numerous applications.

The Proton Exchange Membrane fuel cell stacks will power several zero-emission buses for the Chicago Transit Authority (USA) using 275 hp (205 kW) engines powered with electric motors (650 volts D.C at 315 amps). These buses have a range of 400 km. The German auto-maker Daiimler-Benz has recently announced their intention to put the PEM fuel cell technology under the hood of 1,00,000 cars by 2005.

The Molten Carbonate fuel is being commercialized at 2-mega Watt Scale. The operating temperature for this fuel cell plant is about 650 deg C while generating a higher efficiency of 60% by internally reforming the hydrocarbon fuel to hydrogen.

Solid Oxide fuel cells presently operate at higher temperature, about 1000 deg C, with generating efficiency of about 50-55%, and total system efficiency at 80% if available waste heat is utilized. The solid electrolytes pose no material stability problems associated with those similar to the highly corrosive phosphoric acid and molten carbonate electrolytes. They are expected to have service lives greater than 10 years, nearly twice that projected with the current liquid electrolytes. Recent research studies have indicated that hydrogen can be directly stored onboard the fuel cell stack assembly in graphite nanofibres upto 3 times own weight under pressure at room temperature. Such a breakthrough will lead to cars that can run thousands of kilometers without refuelling.

THEIR FUTURE..........

The Origin of fuel cells dates back to 1839 when William Grove demonstrated the world's first fuel cell by conducting the electrolysis 'in reverse'. It took more than a century for the fuel cell technology to take off into the space age in 1960 when they were used to supply electrical power, heat and fresh water for NASA's Gemini project that put the first astronauts into space.

Now this technology is poised to play yet another major role, in changing the way this world will source its electrical power for home and industry in the twenty first century. Fuel cells have already demonstrated their potential to be exploited. The rapid progress now taking place in the communication, transportation and power sectors will add impetus to the wide scale use of such a technology to quench our hunger for power as also the alarm concerning pollution

Longfellow was once introduced to a man named Longworth and when the latter commented on the similarity of names, the poet said: "Here is a case, I fear, where Pope's line will apply- 'worth makes the man-want of it the fellow."

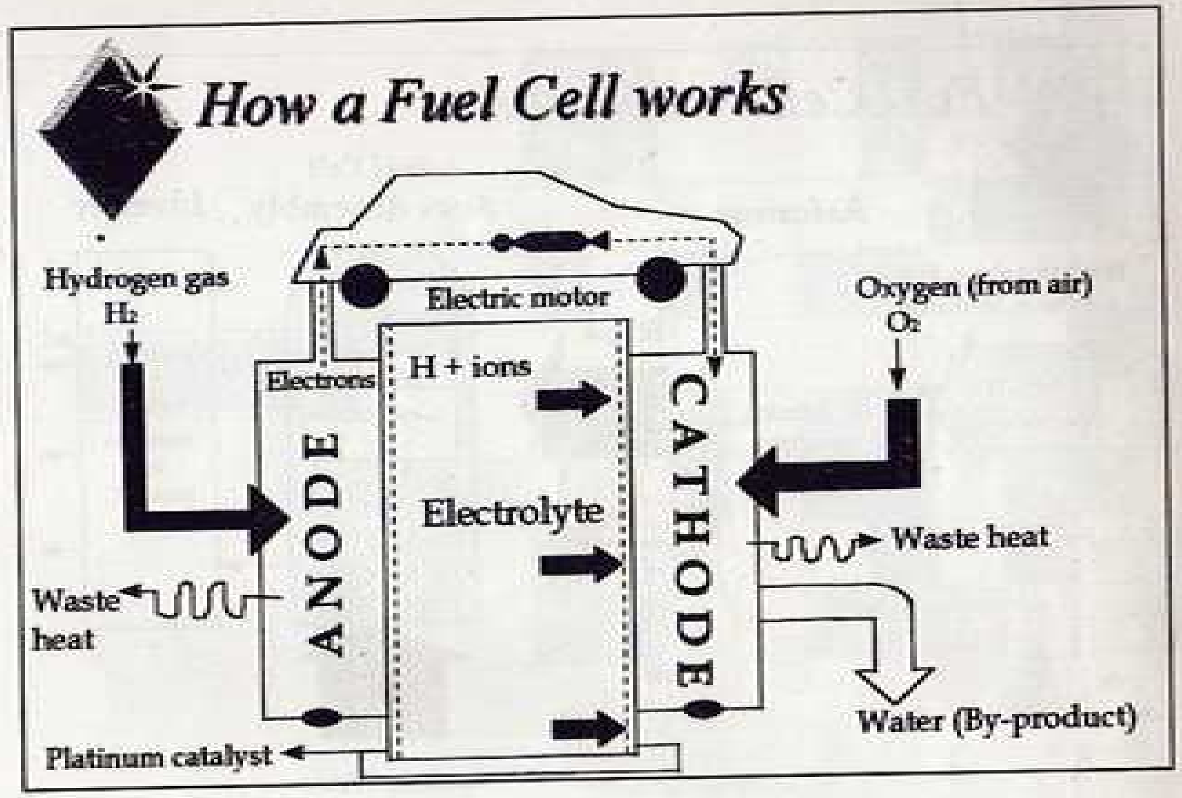

At Anode : H2 ....> 2H⁺(proton) ⁺ 2e- (elctron)

At Cathode : 1/2O2+2H⁺+ 2e- ———> H2O + 286 KJ/mol

In a Fuel Cell, Hydrogen's affinity to Oxygen results in a potential between the electrodes. The potential drives the electrons through external load (car motor)to the cathode where they combine with O2 molecule to form O ions. The electrical circuit is completed by flow of H+ ions through electrolyte to the cathode, where they combine with O ions to form water.

Platinum catalyst helps in ionisation and speeds up the reaction.

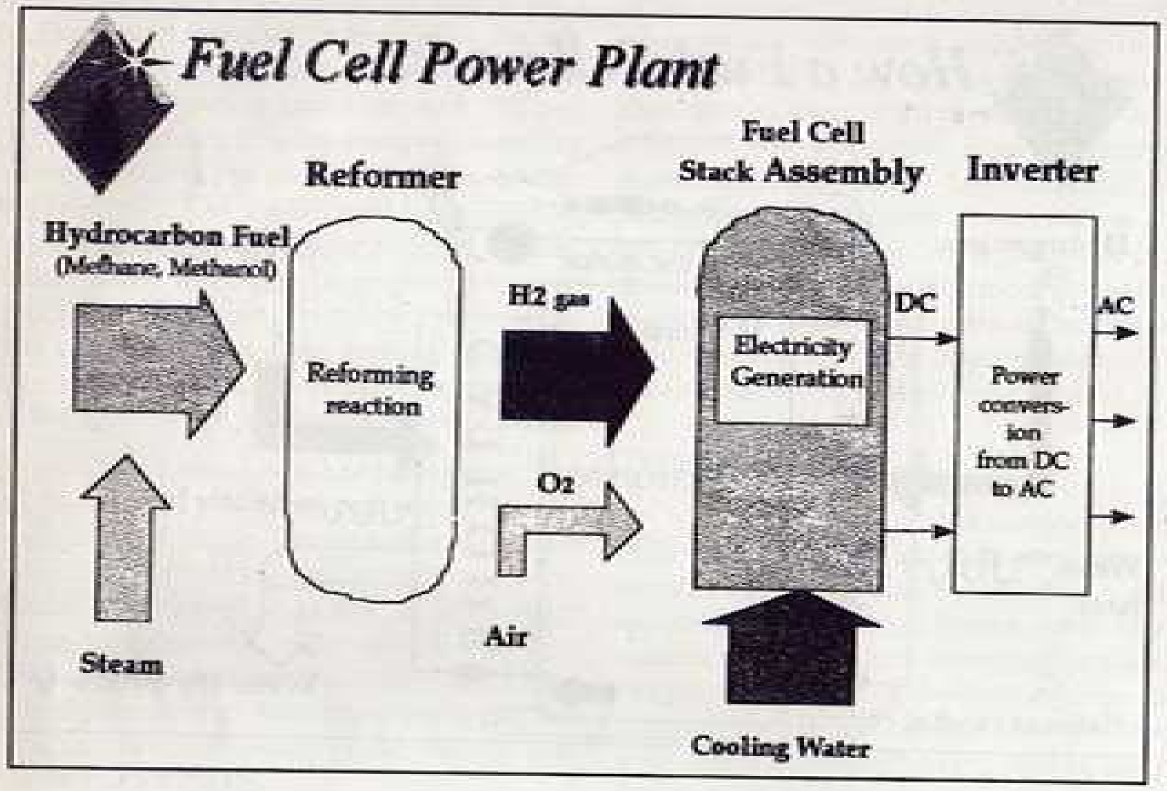

System Configuration :

- Continuous supply of Hydrogen and Oxygen gas.
- Reformer converts hydrocarbon fuel into Hydrogen gas.
- Fuel Cell Stack generates electricity (DC)
- Inverter converts Direct current (DC) to Alternating current (AC)

Features :

- High system efficiency (80%) with exhaust heat as hot water/steam.
- Environment-friendly power source (NO2, SO2, Dust negligible)
- Premium Power - No spikes, good voltage, frequency regulation and reliability (continuous operation).
- Easy maintenance.

Cross Word

Clues-Across

1. Coleridge's Ominous Bird? (9)
6. He is treated in accordance with the Geneva Convention (3)
8. Impress it with a seallon (4)
9. Suggestive of a long and adventurous voyage (7)
11. Eve's lesser half? (4)
13. Greenwhich based measurement to reckon time (9)
14. Shear her likes to get your wool (4)
15. A blood relative ? (3)
17. An egg shaped cricket ground? (4)
20. A sexless pronoun? (2)
21. An abbreviated afternote just before you sign off? (2)
22. A poetically managed storm? (7)
23. This is a state above other states (2)

Clues-Down

1. The Bard of Avon says that the choice is yours (2-3-4-2)
2. Hanibal crossed it with his elephants (4)
3. Move along wth this West Indies Cricketer in a boat (4)
4. Distress signal from the ship? (3)
5. Lower the standard to mourn his death (4-4)
7. Go to and fro-pendulum wise (9)
10. The Japanese will pay you for this yearning (3)
11. Count him along with the expert (5)
12. Mornings moisture-alliteratively speaking (3)
16. Decline-in a single syllable (2)
18. Venus India Products have something for a dignitary (3)
19. May his tribe increase on a health resort in India (3)

AWARDS AND HONOURS

2868 Prajith P. Varma
Best All Round Cadet

2857 Ivan Thomas
Best Athlete

2915 Siby.K. Joseph
Won the Trophy for Exemplary Behaviour

3298 Aravind.B.C
Awarded Chief Minister's Silver Medal in the Pre-R.D. Camp

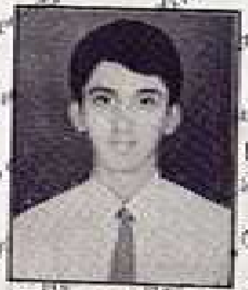

3460 Sankar.R
Won the Best Actor Award at Shakespearean Drama Contest, Cochin

AWARDS AND HONOURS

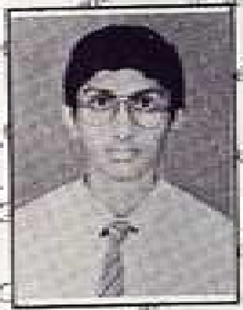

3028 Nitty S. Mathew
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

2992 Sun Sus C.Jose
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

3012 Prince Mathai
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

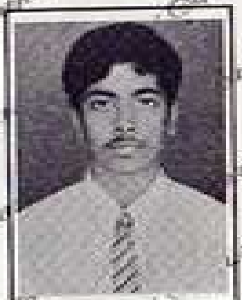

3010 Sajad.A
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

2995 Krian.C
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

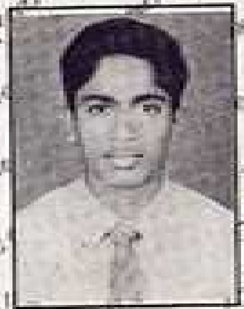

2980
Abya Jayakumar M.P
C.B.S.E
Merit Scholorship holder

2718
Manu R.M

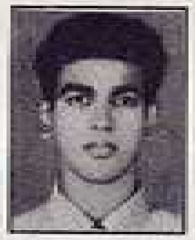

2825
Premji Anand

2627
Jithin Nath

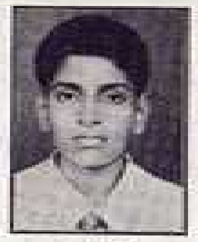

2763
Anoop A.P.

2755
Jojo Jacob

2747
Alex Paul Thomas

2836
Renjith R. Nair

2749
UnniKrishnan

3085
V.P. Shajil

3089
Libu Varkey

2736
Jenish George

2730
Akhilesh Menon.R

New Karhaks At the NDA

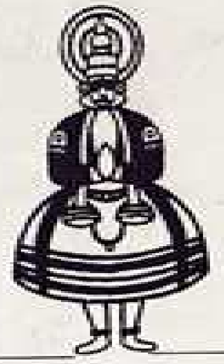

മലയാള വിഭാഗം

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

1. വിലാപ ഗായകൻ (കവിത)	2	പ്രതീഷ് പി.റ്റി
2. നമ്പർ 91 ബാംഗ്ലൂർ മെയിൽ (ചെറുകഥ)	3	വിനോദ് ജയകുമാർ
3. Y2K- പ്രശ്നവും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും (ലേഖനം)	6	ബിബിത. പി
4. നട്ടുരും ഒട്ടുരും (നർമ്മഭാവന)	8	രതീഷ് കെ. എബ്രഹാം
5. മരണമിരങ്ങത്തിയോ? (കവിത)	9	നിസാം അലി
6. സ്ത്രീയും സമത്വവും (ലേഖനം)	10	ഷൈൻ പി. ദേവ്
7. സ്വർഗ്ഗവാതിൽ (ചെറുകഥ)	11	ജോഫിൻ ജോസ്
8. വൃദ്ധസദനം (കവിത)	13	രതി.എം.
9. ദുഃഖം (കുട്ടിക്കവിത)	13	രഞ്ജിത്ത്. ആർ
10. യാചന (ചെറുകഥ)	14	അനൂപ് പർമൻ
11. കാരുണ്യത്തിന്റെ മാലാഖ (ലേഖനം)	15	ഷൈനി പി.ജി.
12. വൃദ്ധൻ (ചെറുകഥ)	16	അജി.എം.എസ്സ്.
13. അനാഥൻ (ചെറുകഥ)	17	ആലോക് എ.എസ്സ്
14. ഒരു ഉത്തരേന്ത്യൻ ഡയറി (ലേഖനം)	19	അശോക് സി.എം.
15. യാമങ്ങൾ അസ്വസ്ഥമാവുന്നു (ചെറുകഥ)	21	നന്ദകുമാർ ആനന്ദ്
16. അവസ്ഥാന്തരം (കവിത)	23	ആർ.എസ്സ്. പണിക്കർ

കവിത

വിലാപഗായകൻ

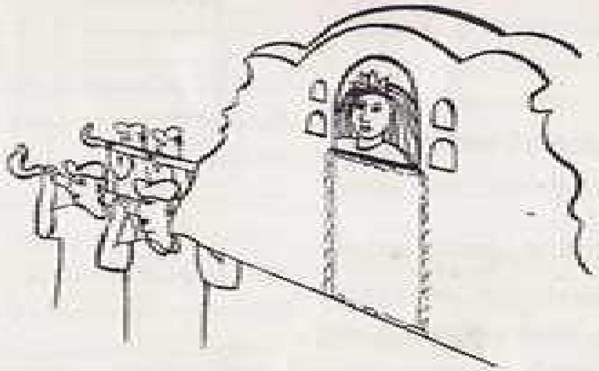

മനമുരുകിയൊഴുകുന്നൊരുഗാനം
ശോകാർദ്രമായ് മാറിയൊരു ഗാനം

പിന്നെയുമാലാപ വേദിയിൽ ഞാൻ
എന്റേതായ് ആരെയോ കണ്ടു

ആലാപ വേദിയിൽ നിൽക്കും നേരത്ത്,
ആറാട്ടായെഴുന്നള്ളിയെത്തും നേരത്ത്,

ആദ്യമായവളെഞാൻ കണ്ടു നിന്നു
കണ്ണെടുക്കാതെ ഞാൻ നോക്കി നിന്നു.

എൻമനമൊട്ടാകെയവൾ മാത്രമായ്
ഗാനങ്ങളിലെല്ലാമെയവൾ മാത്രമായ്

പിന്നെയൊരിക്കൽ ഞാൻ കണ്ടവളെ
പിന്നീടൊരിക്കലും കാണാത്തവളെ

മംഗല്യപ്പല്ലക്കിലവൾ ഏറിയപ്പോൾ
എന്നെത്തിരിഞ്ഞൊന്ന് നോക്കിയപ്പോൾ

എൻ മനമറിയാതൊന്നുലഞ്ഞുപോയി
എൻ മുന്നിൽ നിന്നവൾ മാഞ്ഞുപോയി

അമ്പലക്കുളത്തിന്റെ കൽപ്പടിയിൽ വീണ്ടും
ഏകനായ് പിന്നെയും വന്നെത്തിഞാൻ

മറ്റൊരു ശോകഗാന ഗായകൻ
പിന്നെയുമൊരു വിലാപ ഗായകൻ!

പ്രതീഷ് പി.റ്റി
റോൾ നമ്പർ : 3035, ക്ലാസ് : 11-ബി

ചെറുകഥ

നമ്പർ 91 ബാംഗ്ലൂർ മെയിൽ

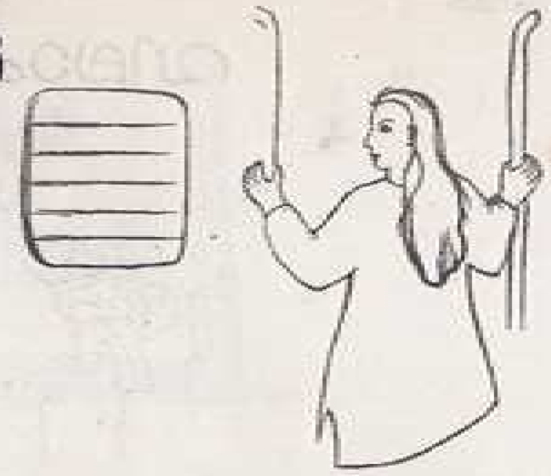

വിനോദ് ജയകുമാർ
റോൾ നമ്പർ : 2991, XI ബി

ബെർത്തിൽ കിടക്കുമ്പോൾ എനിക്ക് അടുത്ത കംപാർട്ട്മെൻറിലേക്ക് പോകുന്ന വഴി കാണാമായിരുന്നു. പക്ഷെ ആരെങ്കിലും അതുവഴി നടന്നാലല്ലെ ഈ സൗകര്യം ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുള്ളു. ഉറങ്ങാമെന്ന് കരുതിയപ്പോൾ, അതിന് പറ്റുന്നില്ല. "ആകെക്കൂടി ഇന്നത്തെദിവസം പോക്കായിരുന്നു"എന്ന് മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഇതാ നല്ല തണുപ്പുള്ള എ.സി. കംപാർട്ട്മെൻറിനു സമീപമുള്ള ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സിൽ കിടക്കുകയാണ്

ട്രെയിൻ ഓരോ ഇരുപതുമീറ്റർ കഴിയുമ്പോഴും കംപാർട്ട്മെൻറിൻെറ വാതിൽ വലിയ ശബ്ദമുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ട് വന്നടയും. അങ്ങനെ ഓരോ പ്രാവശ്യം അടയുന്നതിൻെറ ഈണം ശ്രദ്ധിച്ചു കിടന്ന ഞാൻ ഉറങ്ങിയില്ല. അങ്ങനെ ഈ ഈണം ഒരു താരാട്ടായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതു നിലച്ചു. ഞാൻ കാരണമറിയാൻ അങ്ങോട്ടു നോക്കി. ആ കാഴ്ച എന്നെ ഞെട്ടിച്ചു. അതാ ആ വാതിൽ ചെന്ന് തട്ടി നിൽക്കുന്നത് ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ ദേഹത്താണ്. "ഇവൾ ഇത് എന്തിനുള്ള പുറപ്പാടാണ്". ഞാൻ വിചാരിച്ചു -"ആത്മഹത്യ"! അതെ അതല്ലാതെ മറ്റൊരു കാരണം കൊണ്ടും ഒരു പെണ്ണ് പന്ത്രണ്ടുമണി നേരത്ത് വാതിൽക്കൽ വന്നു നിൽക്കേണ്ടതില്ല. പോരാത്തതിന് അടുത്ത സ്റ്റേഷൻ എത്താൻ ഇനിയും ഒന്നരമണിക്കൂർ കഴിയണം. ചെന്നു പിന്തിരിപ്പിക്കണോ? വേണ്ട. ഞാൻ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിച്ചു. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ അവൾക്ക് തക്കതായ കാരണങ്ങൾ കാണും. വെറുതെ അവളെ ശല്യം ചെയ്യേണ്ട. സമാധാനത്തോടെ ചാടിക്കോട്ടെ. ഞാൻ ബർത്തിൽ തിരിഞ്ഞു കിടന്നു. അഞ്ച് മിനിറ്റ് കഴിഞ്ഞു. വാതിലിൻെറ ഈണം ഇനിയും കേൾക്കുന്നില്ല. ഞാൻ വീണ്ടും നോക്കി. "ശ്ശെടാ! ഇവൾ ഇതുവരെ ചാടിയില്ലേ!"

ഞാൻ ബർത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി അവളെ സമീപിച്ചു. എന്നെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ ഒന്നു പതുങ്ങി. ആ ഭാവഭേദം ഞാൻ ശരിക്കും ശ്രദ്ധിച്ചു. ആ മുഖത്ത് ഏതു ഭാവവും ചേരും. ഒരു ഐശ്വര്യറായിയെ വെല്ലുവാൻ വേണ്ടുന്ന സൗന്ദര്യം അവളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തായാലും ഒന്നിടപെട്ട് കളയാം എന്നുറച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, ആദ്യത്തെ ശ്രമമാണല്ലേ! കുഴപ്പമില്ല. സാവകാശം സമയം എടുത്തു ചാടിയാൽ മതി. വിരോധമില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ അവസാനത്തെ അപരിചിതൻ എന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം. എൻെറ പേര് വിനോദ്". ഒരു ഷേക്ക്ഹാൻറിനുവേണ്ടി ഞാൻ കൈനീട്ടി. പക്ഷെ തന്നില്ല. പേര് ചോദിച്ചപ്പോൾ " എൻെറ പേര് രേശ്മ ഫിലിപ്പ് വേറെ ഒന്നും ചോദിക്കേണ്ട എന്ന രീതിയിൽ അവൾ മുഖം തിരിച്ചു."അപ്പോൾ ശരി, കാണാൻ പറ്റിയതിൽ വളരെ സന്തോഷം." ഞാൻ വിട പറഞ്ഞു. എന്നിട്ട് നേരെ ടോയിലറ്റിലേക്ക് പോയി. സമയം 12.05 ആയിരിക്കുന്നു. എനിക്കൊരു മനം മാറ്റം സംഭവിച്ചു. ഒരു പെൺകുട്ടിയെ മരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ട് (അതും ഒരു സുന്ദരിയെ) പാവം അവളെ ഞാൻ രക്ഷിക്കണം എന്ന് വിചാരിച്ച് ടോയ്ലെറ്റിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയതും, ആ വാതിലിൻെറ ഈണം എൻെറ ഹൃദയത്തിൽ

ആഞ്ഞടിച്ചു. ഞാൻ വേഗം വാതിൽ ലക്ഷ്യമാക്കി ഓടി. ഞാൻ മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചപോലെ തന്നെ അവൾ ചാടിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. "താൻ ചാടില്ല എന്നെനിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു". ഞാൻ രേശ്മയോടു പറഞ്ഞു.

"ഹേയ്, ചാടാനല്ല, ഞാൻ ആലോചിച്ച് നിൽക്കുകയായിരുന്നു." അവൾ പറഞ്ഞു സംസാരിച്ച് തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ വിടുമോ? " ഞാൻ ബാംഗ്ലൂർ മുതൽക്കേ ഈ ട്രെയിനിൽ ഉണ്ട്. ഇപ്പോൾ നാട്ടിൽ പോകുകയാണ്. ബാംഗ്ലൂരിൽ കംപ്യൂട്ടർ എൻജിനിയറാ/ി ജോലി നോക്കുന്നു. താൻ വളരെ മൂഡിയാണല്ലോ. പറ്റുമെങ്കിൽ തൻെറ വിഷമം ഞാൻ കൂടി അറിയുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?" ഒന്ന് ശങ്കിച്ചതിനുശേഷം അവൾ 'ഇല്ല' എന്ന് തലയാട്ടി. ഞാനും എൻെറ കൂട്ടുകാരികളും ബാംഗ്ലൂരിൽ നിന്നു തന്നെയാണ് കയറിയത്?" "അപ്പോൾ ഇനി കൂട്ടുകാരികളും ഉണ്ടോ?" ഞാൻ അറിയാതെ അന്വേഷിച്ച് പോയി. ചെറുതായി ചിരിച്ചിട്ട്, അവൾ തുടർന്നു. " ഞാൻ ബാംഗ്ലൂരിൽ പഠിക്കുകയാണ്. എൻെറ വീട്ടുകാർക്ക് എന്നെ പെട്ടെന്ന് കല്യാണ് കഴിച്ചു വിടണം. വീട്ടിൽ ചെന്നാലുടൻ ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണാൻ വരും". തനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ലെങ്കിൽ തുറന്നുപറയാവുന്നതല്ലേയുള്ളൂ." ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു. അതാണ് കുഴപ്പം. വീട്ടിൽ എൻെറ അഭിപ്രായത്തിന് ഒരു വിലയുമില്ല. അപ്പച്ചനും അമ്മച്ചിയും പറയുന്നതാണ് അവസാനത്തെ വാക്ക്" "ആട്ടെ പയ്യൻ എവിടെ നിന്നാണ്? കക്ഷി എങ്ങനെയുണ്ട്? കാണാൻ കൊള്ളില്ലെങ്കിൽ താൻ എന്തുചെയ്യും?" അയാൾ ഏതോ വർഗ്ഗീസ് പാലമറ്റത്തിൻെറ മകനാണ്. തിരുവനന്തപുരത്താണ് വീട്. ഒരു ബോറനാണെന്നു തോന്നുന്നു. "കഷ്ടം! തൻെറ വീട് എവിടെയാണ്?" "ചങ്ങനാശ്ശേരിയിൽ. എൻെറ അച്ചൻ ഫിലിപ്പ്, ഒരു തനി റബ്ബർ അച്ചായൻ തന്നെ. അമ്മച്ചിയും ഒട്ടും മോശമല്ല. അവൾ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു. "നാളെ അവർ വരുമ്പോൾ എന്തു ചെയ്യാനാ പ്ലാൻ?" ഒരു സംശയത്തോടെ ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. "എനിക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും." നമ്മുടെ നാട്ടിലെ പെൺകുട്ടികളുടെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയിൽ എനിക്ക് ദുഃഖം തോന്നി. എങ്കിലും ഞാൻ അവൾക്ക് ധൈര്യം പകർന്നു. "തനിക്കേ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ പറ്റൂ. ചെറുക്കൻ തന്നെ തനിച്ച് കാണുമ്പം, രണ്ടു മൂന്ന് കടിച്ചാപൊട്ടാത്ത ഡയലോഗ്സ് കാണാതെ പഠിച്ചോണ്ട് കാച്ചുക. കെട്ടാൻ സൗകര്യമില്ലെന്നു തുറന്ന് പറയുക" എന്നു ഞാൻ യുക്തിപൂർവ്വം നിർദ്ദേശിച്ചു. "ശരിയാണു അതൊരു നല്ല ഐഡിയയാണ്. അങ്ങനെയാകുമ്പോൾ ചെറുക്കൻ തന്നെ മുൻകൈയെടുത്ത് മാറിക്കൊള്ളും" എന്നവൾ സ്വയം സമാധാനിച്ചു.

രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്നിടത്തേയ്ക്ക് വന്നു. "ദൈവമേ! ഇനിയും പെണ്ണുങ്ങളോ!" ഞാൻ പറഞ്ഞത് രേശ്മ കേട്ടു. എന്താ പറഞ്ഞത്? ചൂടോടെ അവൾ അന്വേഷിച്ചു. അല്ല, ഈ രാത്രിയിൽ പെണ്ണുങ്ങൾക്കൊന്നും ഉറക്കമില്ലേ" എന്നു പറഞ്ഞു ഞാൻ തടി ഊരാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോഴേക്കും അവർ അടുത്തെത്തി.

"എന്താ രേശ്മ നിനക്ക് ഒന്നുപറഞ്ഞിട്ട് പോയിക്കൂടേ. പേടിച്ച് പോയല്ലോ!" അവരിലൊരുവൾ ആക്രോശിച്ച് തുടങ്ങി. മറ്റവളും വിട്ടുകൊടുത്തില്ല. "നീയെന്താ രാത്രിയിൽ ഒറ്റയ്ക്ക്? ഇയാളാരാ? അടുത്ത ചോദ്യം പാഞ്ഞ് വന്ന് എൻെറമേൽ വീണു. എൻെറ പങ്കത് ഒഴിവാക്കാൻ ഞാൻ രേശ്മയോട് ചോദിച്ചു. ബോഡി ഗാർഡ്സ് ആണോ? എന്താ പറഞ്ഞത് ബോഡി ഗാർഡ്സോ? ഒരുത്തി തട്ടിക്കയറി. കലപങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നതിന് മുമ്പേ രേശ്മ സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുകയും എന്നെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പരിചയപ്പെടുത്തലിലൂടെ അവർ മനീഷയും ഊർമിളയും എന്ന രണ്ടു തോഴിമാരാണെന്ന് മനസ്സിലായി. കുറച്ചുകൂടി സംസാരിച്ചപ്പോൾ പെണ്ണ് കാണലെന്ന ചടങ്ങിൽ നിന്നും രേശ്മയെ പിന്തിരിപ്പിക്കാതിരിക്കാനും സമാധാനിപ്പിക്കാനും വന്ന രണ്ട് നല്ല സുഹൃത്തുക്കളാണെന്ന് മനസ്സിലായി. തമാശയടിച്ച് സമയം കളഞ്ഞപ്പോൾ നേരം പോയതറിഞ്ഞില്ല. "സമയം ഒരു മണിയായി. ഉറങ്ങണ്ടേ?" ഊർമിള ചോദിച്ചു. മനീഷയും തലയാട്ടി. "ഏതു പിശാചിൻെറ പ്രലോഭനം കാരണമാണോ ഇവളുമാർക്ക് ഉറക്കം വരുന്നത് ഞാൻ മനസ്സിൽ ശപിച്ചു. " പെണ്ണ് കാണാൻ സമയത്ത് പെണ്ണിനെ സൂക്ഷിച്ചോണേ!" എന്ന് ഞാൻ

ഉപദേശിച്ചു. " ഏതായാലും അച്ഛനും അമ്മയും കുട്ടികൾക്ക് നന്മ വരാനേ ആഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ. ഡയലോഗ്സ് തയ്യാറാക്കാൻ മറക്കരുത്. ചെറുക്കന്റെ മുഖത്ത് നോക്കി ധൈര്യമായി കാച്ചിക്കോ" "ശരി വിനോദിനെ കണ്ടതും സംസാരിച്ചതും വളരെ ആശ്വാസമായി. തമാശ എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ വരട്ടെ".

സ്റ്റേഷനിൽ ഇറങ്ങുമ്പോൾ രേശ്മയ്ക്ക് എന്നോട് യാത്ര പറയാൻ കഴിയാത്തതിൽ വിഷമം ഉള്ളതുപോലെ തോന്നി.

സമയം പത്തുമണി. പാലമറ്റക്കാർ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. " ചെറുക്കൻ കൂട്ടുകാരന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇപ്പോൾ എത്തും." കൂട്ടുകാരികൾ അറിയിച്ചു. ചായ സത്കാരം കഴിഞ്ഞ് നിനക്കൊന്നെങ്കിലും അവനോട് സംസാരിക്കാനുണ്ടോയെന്ന് അമ്മ ചോദിച്ചു. "ഉണ്ട്" അവൾ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാൻ വിളിക്കാം. അമ്മച്ചി ഇതും പറഞ്ഞ് വിളിക്കാൻ പോയി. ഡയലോഗ്സ് ഓർമ്മയുണ്ടല്ലോ, "ഓൾ ദി ബെസ്റ്റ്" കൂട്ടുകാരികളും വിട പറഞ്ഞു. ഡയലോഗ്സ് കാച്ചാൻ എന്ന രീതിയിൽ രേശ്മ തിരിഞ്ഞു നിന്നതും അയാൾ മുറിക്കകത്ത് കയറി.

"എനിക്കൊരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്........" ധൈര്യം സംഭരിച്ച് തിരിഞ്ഞുനോക്കിയപ്പോൾ അവൾ ഞെട്ടി നിന്നു പോയി. " എന്താ താൻ ഡയലോഗ് മറന്നുപോയോ. എന്റെ പേര് വിനോദ് പാലമറ്റം എന്നാണ്. എന്താ എന്നെ കെട്ടില്ലേ...? അച്ഛനമ്മമാർ നല്ലതേ നോക്കൂ എന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ലേ? അന്നവർ സമ്മതം മൂളിയതുകൊണ്ട് ഇന്നവൾ Mrs. വിനോദ് ആണ്.

◆

അസതോ മാ സദ്ഗമയ,
തമസോ മാ ജ്യോതിർഗമയ,
മൃത്യോർ മാ അമൃതം ഗമയ.
ഓം ശാന്തി! ശാന്തി! ശാന്തി!

(അസത്തിൽ നിന്ന് സത്തിലേക്ക്,
ഇരുട്ടിൽ നിന്ന് വെളിച്ചത്തിലേക്ക്,
മരണത്തിൽ നിന്ന് അമരത്വത്തിലേക്ക്,
എന്നെ നയിച്ചാലും.)

- ബൃഹദാരണ്യകം

ലേഖനം

Y2 K- പ്രശ്നവും പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളും

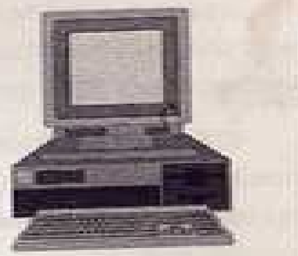

ബിബിത. പി
XI ബി, റോൾ നമ്പർ 3538

ലോകം മുഴുവനും 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിനെ പ്രതീക്ഷയോടെ ഉറ്റുനോക്കുന്നു. പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിൽ അത്യപൂർവ്വമായ ശാസ്ത്രപുരോഗതി നാം സ്വപ്നം കാണുന്നു. ശാസ്ത്രപുരോഗതിയിൽ നമ്മെ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഹായിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടറുകളാണ്.

എന്നാൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കമ്പ്യൂട്ടർലോകം ഒരു മഹാവിപത്തിനെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ പോകുന്നു. 1999 ഡിസംബർ 29-ാം തീയതി രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണി കഴിയുമ്പോൾ ലോകത്തിലെ പല കമ്പ്യൂട്ടറുകളും തെറ്റായി പ്രവർത്തിക്കാൻ തുടങ്ങും. ചിലതിന്റെ പ്രവർത്തനം നിലച്ചുപോകും. 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ശാസ്ത്രപുരോഗതിയെ തകിടം മറിച്ചേക്കാവുന്ന ഈ വിപത്തിന് കമ്പ്യൂട്ടർ ലോകം നൽകിയിരിക്കുന്ന പേരാണ് Y2K.

എന്താണ് Y2K?

മിക്ക കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകളിലും തീയതികൾക്കും വർഷങ്ങൾക്കും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒരു കമ്പനിയിലെ തൊഴിലാളികളുടെ വയസ്സും സർവ്വീസ് കാലാവധിയും നിർണ്ണയിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകൾ, ആശുപത്രി റെക്കാർഡുകൾ, ബാങ്ക്, ഗവൺമെന്റ് ഡാറ്റാകൾ തുടങ്ങിയവയിലെല്ലാം തീയതികളെ ആസ്പദമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പല പ്രോഗ്രാമുകളും ഉണ്ട്.

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഇത്തരം കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകൾ ഉണ്ടാക്കിയവർ വർഷങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് രണ്ടക്കങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഉദാഹരണത്തിന് 1982 എന്ന വർഷത്തിന് 82 എന്നു മാത്രമാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമിൽ എഴുതുക. സമയവും സ്ഥലവും ലാഭിക്കുകയായിരുന്നു അന്നത്തെ ലക്ഷ്യം. കാരണം കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാം നിർമ്മാണം അന്ന് വളരെ ചെലവേറിയതായിരുന്നു. ഈ രീതി പിന്നീടും തുടർന്നുപോന്നു.

എന്നാൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടു തുടങ്ങുമ്പോൾ ഈ രീതി കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകളിൽ ആശയക്കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കും. അതിന് കാരണമിതാണ്, 2000 എന്ന വർഷം കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമിൽ എഴുതുന്നത് 00 എന്നായിരിക്കും. ഇത് 1900 ആണോ 2000 ആണോ എന്ന് നിർണ്ണയിക്കാനുള്ള യുക്തി കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ല. തത്ഫലമായി 21-ാം നൂറ്റാണ്ടു തുടങ്ങുമ്പോൾ പല കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകും.

ഉദാഹരണത്തിന് തൊഴിലാളികളുടെ വയസ് നിർണ്ണയിക്കുന്ന ഒരു കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമിന്റെ കാര്യമെടുക്കുക. ഒരാളുടെ ജന്മദിനം 1969 ഒക്ടോബർ 13 ആണെന്നിരിക്കട്ടെ. ഈ വർഷം ആ കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാം അയാളുടെ വയസ്സ് നിർണ്ണയിക്കുന്നത് 98-ൽ നിന്നും 69 കുറച്ചാണ് എന്നാൽ 2000-ൽ ഇതേ കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാം അയാളുടെ വയസ് നിർണ്ണയിക്കാൻ 2000-ൽ നിന്നും 69 കുറയ്ക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ഇത് ചെറിയ ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം. ഇങ്ങനെ തീയതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രോഗ്രാമുകളിലെല്ലാം 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകും. ഇത്തരം ആയിരക്കണക്കിനു ലോജിക്കുകളുള്ള അനേകം കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ അടങ്ങുന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ ശൃംഖലകളെയാണ് ഈ പ്രശ്നം ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത്. ആ സിസ്റ്റം പൂർണ്ണമായി തകരാറിലായേക്കാം.

പണ്ട് സൗകര്യാർത്ഥം ഉപയോഗിച്ച ഒരു രീതി വലിയൊരു പ്രശ്നത്തിലേക്ക് നയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രശ്നത്തിനാണ് Y2K. എന്നു പറയുന്നത്.

Y2K. പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരം കാണാൻ നമുക്ക് സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അത് പല ദൂരവ്യാപകമായ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും സൃഷ്ടിക്കും.

ഗവൺമെന്റ് ഫയലുകളിൽ തെറ്റായ രേഖകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ആശുപത്രി, ബാങ്ക് പ്രവർത്തനങ്ങളിലും, ഗതാഗത നിയന്ത്രണത്തിലും എന്നുവേണ്ട ജീവിതത്തിന്റെ മിക്ക രംഗങ്ങളിലും ക്രമക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകും. ശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തെയാണ് ഇത് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ബാധിക്കുന്നത്. കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ക്രമക്കേടു കാരണം പല ശാസ്ത്രപരീക്ഷണങ്ങളും ചെയ്യാൻ കഴിയുകയില്ല.

Y2K പ്രശ്നത്തെ നേരിടാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ ലോകം അരയും തലയും മുറുക്കി രംഗത്തിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ പ്രശ്നത്തിന് രണ്ടു പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളേയുള്ളൂ. ഒന്നാമത്തേത്, Y2K പ്രശ്നം ബാധിച്ചേക്കാവുന്ന എല്ലാ പ്രോഗ്രാമുകളും കണ്ടെത്തി അവ നേരെയാക്കുക. അതായത് രണ്ടക്കത്തിലുള്ള വർഷങ്ങളെ നാലക്കത്തിലാക്കുകയും നാലക്കത്തിലുള്ള വർഷം കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രോഗ്രാമിനെ സജ്ജീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. അടുത്തത്, വർഷത്തിൽ നൂറ്റാണ്ട് 19 ആണോ 20 ആണോ എന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള യുക്തി ഈ പ്രോഗ്രാമുകളിലെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളിക്കുക.

കേട്ടാൽ എളുപ്പമെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള കോടിക്കണക്കിന് കമ്പ്യൂട്ടർ സിസ്റ്റങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇത്തരം പ്രോഗ്രാമുകൾ കണ്ടെത്തി തിരുത്തുക എന്നത് ഏറ്റവും ശ്രമകരമായ ഒരു ജോലിയാണ് ഇതിന് ചെലവാകുന്ന രൂപ ഏതാണ്ട് രണ്ടായിരം കോടി അമേരിക്കൻ ഡോളറാണ്.

Y2K-യെ ഒരു ഗുരുതര പ്രശ്നമായി കണ്ട് ആഗോളതലത്തിൽ അതിന് പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. Y2K പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിന് പുതിയ ഫോർമുലകളുമായി പല ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും രംഗത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞു. സാമാന്യജനത്തിന്റെ പരിധിക്ക് വെളിയിലും ഉപരിയിലുമെന്ന് നാം കരുതുന്ന പലതും, അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നിഴലുകൾ വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമാണ് ഇപ്പോൾ. 21-ാം നൂറ്റാണ്ട് പിറക്കുമ്പോഴേക്കും Y2K പ്രശ്നത്തിന് ശാശ്വതപരിഹാരം കാണാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. Y2K പ്രശ്നം ഇല്ലാത്ത ഒരു 21-ാം നൂറ്റാണ്ട് ഉണ്ടാകട്ടെ എന്ന് നമുക്ക് ആശിക്കാം. അങ്ങനെ പുതിയ നൂറ്റാണ്ടിനെപ്പറ്റിയുള്ള നമ്മുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ സാക്ഷാത്കരിക്കട്ടെ.

പടിഞ്ഞാറിന് കിഴക്കിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ
നൂറ്റാണ്ടുകൾ തന്നെ വേണ്ടിവരും. എന്നാൽ തന്നെയും
മനസ്സിലാവുമോ എന്ന് സംശയമുണ്ട്.

- വിലാസിനി

നർമ്മഭാവന

രതീഷ് കെ. എബ്രഹാം
ക്ലാസ്സ് XI എ.
റോൾ നമ്പർ 2965, ടാഗോർ ഹൗസ്

അന്ന് എനിക്കൊരു നല്ല ദിവസമായിരുന്നു. നല്ല തട്ടുപൊളിപ്പൻ ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലാസ് തകൃതിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൂടെക്കൂടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന 'കോല'നും 'കണ്ണാടി'യും മുമ്പിലേക്ക് ഉറക്കം വന്ന് ചായുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ അധ്യാപകൻ അവരെ തട്ടിവിളിക്കും. എന്നിട്ട് രാഷ്ട്രീയ ചുവയോടെ ഉറക്കെ തമാശപൊട്ടിയ്ക്കും. രാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ എട്ടും പൊട്ടും തിരിയാത്ത കുട്ടികൾ ആർത്തട്ടഹസിക്കും. നടുക്കിരിക്കുന്ന പൊണ്ണന്മാർക്കും പുറകിലിരിക്കുന്ന തോറ്റോടികൾക്കും ക്ലാസ് പരമ മടുപ്പാണ്. ക്ലാസ്സിന്റെ ഒരു കോണിലാണ് നന്ദുവിന്റെ ഇരിപ്പിടം. 'പൊതുവിജ്ഞാനത്തിന്റെ കിരീടം വയ്ക്കാത്ത പുകൾ പെറ്റ രാജാവ്' എന്ന് സ്വയം പ്രകീർത്തിച്ചു നടക്കുന്നവനാണ് നന്ദു. കാൾ മാക്സും ലെനിനും ജീവിതത്തിൽ പോലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കമ്യൂണിസ്റ്റ് ആദർശങ്ങളും മറ്റും പാടി നടക്കാനേ അവന് സമയമുള്ളൂ.

അന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് ക്ലാസ്സ് ഒന്ന് മുറുകി വരുകയായിരുന്നു. പെട്ടെന്ന് നന്ദു എഴുന്നേറ്റ് ഒരു ചോദ്യം. "സാർ, ഈ നട്ടൂർ എന്താണ്?" സാറിന് ഈ ചോദ്യം അത്ര രസിച്ചില്ല. എന്നിട്ടും ഗൗരവം വിടാതെ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ തെളിഞ്ഞു നിന്ന് പിന്നെയും ചോദിച്ചു "സാർ ഈ നട്ടൂരിന്റെ മീനിംഗ് എന്താണ്? അപ്പോൾ സാറു പറഞ്ഞു ഞാൻ അദ്ധ്യാപക വൃത്തിതുടങ്ങിയിട്ട് 25 വർഷത്തിലേറെയായി. ഇതിനിടയിലോ, എന്റെ പഠനകാലത്തോ ഇങ്ങിനെ ഒരു വാക്കുള്ളതായി കേട്ടിട്ടേ ഇല്ല". പക്ഷെ നന്ദു പിന്നെയും സമർത്ഥിച്ചു പറഞ്ഞു. രംഗം ഒന്നു കൂടി മുറുകി. സാർ എന്തു പറഞ്ഞിട്ടും അവൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല എന്ന സ്ഥിതിയായപ്പോൾ സാറിന് നിൽക്കക്കള്ളി ഇല്ലെന്നായി. അവനോട് പുറത്ത് പോയി നിൽക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. തല കുനിച്ച് അവൻ പുറത്തിറങ്ങി. കുറച്ച് കഴിഞ്ഞ് അവൻ സാറിനോടായി പറഞ്ഞു." പ്ലീസ് സാർ എന്റെ ഫട്ടൂർ കളയരുത്. പ്രിൻസിപ്പൽ ഇപ്പം വരും". സാറും കുട്ടികളും ഒരുമിച്ച് ചിരിച്ചു. ദാ മറ്റൊരു വാക്ക് ഫട്ടൂർ. സാറിന് കാര്യം തലച്ചോറിൽ പെട്ടന്ന് കടന്നുവന്നു. സാർ നന്ദുവിനെ അടുത്ത് വിളിച്ച് ചോദിച്ചു "എന്താണ് ഈ ഫട്ടൂർ? ' അവൻ പറഞ്ഞു. "സാർ .... ഭാവി" അപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഓർത്തു. ഭാവി അതായത് ഫ്യൂച്ചർ (F-U-T-U-R-E). അപ്പോൾ സാർ ഒരു ഞെട്ടലോടെ മറ്റെപ്പദത്തിന്റെ അർത്ഥവും ചിന്തിച്ചു. നട്ടൂർ, അതായത് നേച്ചർ(N-A-T-U-R-E). അപ്പോൾ എല്ലാം മനസ്സിലായി. കാര്യത്തിന്റെ പൊരുളഴിച്ചപ്പോൾ അത് ക്ലാസ്സിൽ ഒരു കൂട്ടച്ചിരിയായി മാറി.

കവിത

മരണമിങ്ങെത്തിയോ?

നീളുന്നു മുന്നിൽ ഈ നടവഴി
ചരിക്കണം ഇനിയുമേറെ ദൂരം
ഈ ശരത്ക്കാല രാത്രിയിൽ ഞാനേകനായ്
വഴി വിളക്ക് മാത്രമെനിയ്ക്കിന്ന് തുണയായ്

പല ചിന്തകൾ പായും മനസ്സുമായ്
അകലേക്ക് നോക്കിയ നേരം
പൊടുന്നനെ ഇമ പൂട്ടിയാ വിളക്കുകൾ
പക്ഷെ അകലെ കണ്ടു ഞാൻ വെളിച്ചം

ഉയർന്നു കത്തുമാ തീജ്വാലകൾ
മാത്രമെനിയ്ക്കിപ്പോൾ ദൃശ്യമായ്
മനസ്സിന്റെ ജിജ്ഞാസ ശമിപ്പിക്കുവാൻ
കണ്ടെത്തി ഞാനോരോ ഉത്തരങ്ങൾ

ശരത്ക്കാല രാത്രിയെ തളയ്ക്കുവാൻ
തീ കൂട്ടി കായുകയോ ചിലർ?
ചപ്പുചവറുകളും മറ്റുമായ്
അഗ്നിതൻ വിശപ്പ് ശമിപ്പിച്ചതോ?

ദൂരെയാ കാടിന്റെ വന്യതയിൽ
അസൂയാലുവോ ഇന്ന് അഗ്നി?
ഒടിഞ്ഞ ശിഖരങ്ങളും കരിഞ്ഞ ചിറകുകളും
വിലപിക്കുന്നുവോ അഗ്നി താണ്ഡവത്തിൽ?

പൊടുന്നനെ ഉയർന്ന ചിന്തയാൽ
തിളച്ചെൻ രക്തമീ തണുത്ത രാത്രിയിലും
ഭീതി, തൻ പൊള്ളുന്ന കരങ്ങളാൽ
വരിഞ്ഞു മുറുക്കിയെൻ മനസ്സിനെ

എല്ലുകൾ കത്തി തലയോട്ടിചിതറി ചിതാ-
ഭസ്മത്തിനായ് കാക്കുന്നുവോ അവിടെ ബന്ധുക്കൾ?
അവിടെയോ, ഈ പാതതൻ അന്ത്യം?
എൻ അങ്കണത്തിലോ ആ ചിത?
ഞാൻ തന്നെയല്ലയോ ആ മനുഷ്യൻ!
തടുക്കാൻ കഴിയാതെ ചാമ്പലാകുമാ മനുഷ്യൻ!

❖

നിസാം അലി
റോൾ നമ്പർ : 2997, ക്ലാസ് : 11-ബി

ലേഖനം

സ്ത്രീയും സമത്വവും

ഷൈൻ.പി.ദേവ്
ക്ലാസ്സ് XII സി, റോൾ നമ്പർ 2727

'സ്ത്രീയും പുരുഷനും' സമാനതകൾ സങ്കല്പിക്കാൻപോലും പറ്റാത്ത ആകാര വ്യത്യാസം. പ്രകൃതി അവർക്ക് നല്കിയത് ഒരേ കോലാൽ അളക്കപ്പെടാനായിരുന്നോ? ഏറെ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടെങ്കിലും പ്രസക്തി നഷ്ടമാവാത്ത ചോദ്യം.

കേവലം ആകാരത്തിൽ മാത്രമാണോ സ്ത്രീ പുരുഷനിൽ നിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നത്? സ്വപ്നങ്ങളിൽ, ചിന്താരീതിയിൽ, ജീവിത വീക്ഷണത്തിൽ എല്ലാം സ്ത്രീ പുരുഷനിൽ നിന്നും ഒരുപാടകലെയല്ലേ? ഇന്നവൾ സമത്വത്തിനായി മുറവിളി കൂട്ടുമ്പോഴും അവളെ അസമത്വത്തിലേക്ക് അവൾ തന്നെ വലിച്ചിഴക്കുകയല്ലേ? സ്ത്രീ ഏതുതരം സമത്വമാണ് കാംക്ഷിക്കുന്നത്? അവൾക്കിന്നും സ്നേഹിക്കാനും സ്വയം അർപ്പിക്കാനും ഒടുവിൽ പുരുഷന്റെ ചവിട്ടേറ്റു പിടയുവാനുമേ അറിയൂ. കണ്ണുനീർ അവൾക്കൊരുപക്ഷേ പ്രാണവായുവിനെക്കാൾ പ്രിയപ്പെട്ടതാകാം.

സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും വ്യത്യസ്തവും വിരുദ്ധവും നിയമങ്ങൾ സമൂഹം കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുരുഷനോടുള്ള നിയമങ്ങളിൽ പഴുതുകൾ ഏറെ അവനെ കുറ്റം വിധിക്കുവാനല്ല കുറ്റവിമുക്തനാക്കാനാണ് സമൂഹത്തിന്റെ താല്പര്യം. സദാചാരനിയമങ്ങൾ സ്ത്രീക്കും മുന്നിൽ ഉരുക്കുകോട്ടകളാകുമ്പോൾ പുരുഷന് അവ മണ്ണിൻ മറകൾ മാത്രം.

സ്ത്രീയുടെ ചിന്താഗതികൾക്ക് പുരുഷന്റേതായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാനാകുമോ? എങ്കിൽ മാത്രമേ സമത്വം ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം നൽകൂ. സമത്വത്തിനായി മുറവിളി കൂട്ടുന്ന സ്ത്രീ ആദ്യം അവളെത്തന്നെ ഉയർത്തണം. പിന്നീട് അവളുൾപ്പെടെയുള്ള സ്ത്രീ സമൂഹത്തിന്റെ പുരുഷ സങ്കല്പം പുനരവലോകനം ചെയ്യണം. അടിസ്ഥാന വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം. അങ്ങനെ സ്വയം അറിയുമ്പോൾ അവൾ തേടുന്നത് അവൾക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കും.

◆

മനുഷ്യൻ ഉയർന്നവനാകുന്നില്ല,
താഴ്ന്നവനുമാകുന്നില്ല,
മനുഷ്യൻ വലിയവനാകുന്നില്ല,
ചെറിയവനുമാകുന്നില്ല.
മനുഷ്യൻ മനുഷ്യൻ മാത്രമാകുന്നു.
- വാജ്പേയി

സ്വർഗ്ഗ വാതിൽ

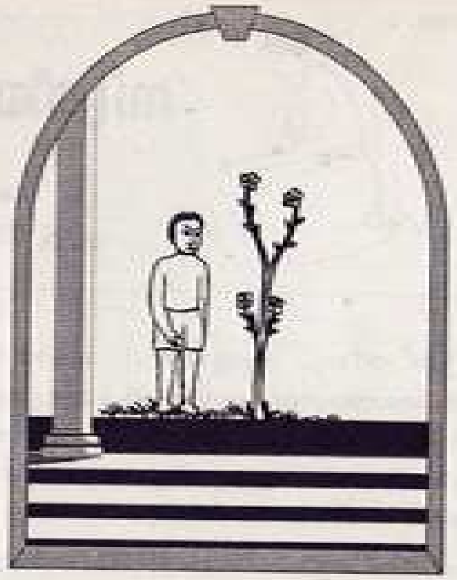

ജോഫിൻ ജോസ്
ക്ലാസ്സ് XII ബി

അന്ന് ഗുരുവായൂർ ഏകാദശിയായിരുന്നു. മരിച്ചാൽ സ്വർഗം കിട്ടുന്ന ദിവസം.

ചെമ്പൈ സംഗീതോത്സവത്തിന്റെ രാഗപ്രപഞ്ചത്തിൽ മുഴുകി വീട്ടിൽ എല്ലാവരും ടി.വി. യ്ക്കു മുന്നിലിരിക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിപതുക്കെ എഴുന്നേറ്റു. വൈകുന്നേരം കഴിക്കേണ്ട ഗുളിക കഴിച്ചിട്ടില്ല.

അലമാരയുടെ അടിത്തട്ടിൽ നിരത്തി വച്ചിരുന്ന പൊതിക്കെട്ടുകളിൽ ഒന്നുതുറന്ന്, റോസാപ്പൂവിന്റെ നിറമുള്ള ഗുളിക ഇടം കൈയിലൊതുക്കി ഉണ്ണി പത്തായപ്പുരയിലെ ലൈറ്റു കെടുത്തി. ഒളിത്താവളങ്ങളിലെവിടെയോ പതുങ്ങി നിന്നിരുന്ന ഇരുട്ട് ഓടിവന്ന് ഉണ്ണിയെ പൊതിഞ്ഞു. പരിചിതമായ പടവുകളിലൂടെ നിലാവുനിറഞ്ഞ മുറ്റത്തേയ്ക്ക് ഉണ്ണി നടന്നു. തെങ്ങിൻ തോട്ടത്തിനപ്പുറം കുളക്കരയിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങുന്നവരെ നിലാ വെളിച്ചത്തിൽ അവ്യക്തമായി കാണാം.

"അച്ചനുണ്ടോണ്ണ്യേ വീട്ടില്?" വരമ്പത്തുനിന്നാരോ വിളിച്ചു ചോദിക്കുന്നു.

"ഇല്യാല്ലോ.... ആരാത്?" "ഞാനാ പടിഞ്ഞാറ്റേലെ ഗോവിന്ദൻ. ആരും കൂടെല്യാണ്ടെന്തിനാ ഉണ്ണ്യേ വെളീലെല്ലാം ഇറങ്ങി നടക്കണെ.... ദീനക്കാരനല്ല്യേ നീ ....?" ഗോവിന്ദൻ നടന്നു. ഉണ്ണി ഒന്നും മിണ്ടാതെ മുറ്റത്തു നിന്നും തൊടിയിലേക്കുള്ള കൽപടവുകളിലിരുന്നു... താൻ മാത്രമെങ്ങനെ ദീനക്കാരനായി.....? തന്റെ മോഹങ്ങൾക്കും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മാത്രം ദൈവമെന്തിനാണ് വിലക്ക് കൽപ്പിക്കുന്നത്.....? പലവട്ടം ഇതേ ചോദ്യം ദൈവത്തോടു ഉണ്ണി കരഞ്ഞുചോദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ദൈവങ്ങളിലുള്ള വിശ്വാസം തന്നെ നശിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. കുടുംബക്കാരാരോ പണ്ടു ചെയ്തുകൂട്ടിയ പാപങ്ങളുടെ ഫലമാണിതെന്ന് പറഞ്ഞ് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. പാപങ്ങളുടെയും ശാപങ്ങളുടെയും കണക്ക് തീർക്കാൻ ഒരു ജന്മം!

ഉണ്ണി തീവ്രമായ വികാരങ്ങൾക്ക് അടിമയാണ്. അവന് ഉറക്കെ ചിരിക്കാനാവില്ല. ഉറക്കെ കരയാനുമാവില്ല. ഇരച്ചു തള്ളുന്ന വികാരങ്ങൾക്കൊപ്പം ഉണ്ണിയുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ഇരുട്ടു കയറും. തലയ്ക്കുള്ളിലെവിടെയോ തിമിർത്തു പെയ്യുന്ന പേമാരികളുണ്ടെന്ന് തോന്നും... വികലമായ വിരൽ തുമ്പുകളിൽ വിറയാർന്ന മുദ്രകൾ വിരിയും.... പാദങ്ങൾക്ക് ഭൂമിയുമായുള്ള ബന്ധം നശിച്ചതായി തോന്നും. വികാരങ്ങൾ വിരിയേണ്ട ചുണ്ടുകൾ ഗോഷ്ടികൾ കാട്ടും. അപശബ്ദങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കും. പിന്നെ അന്ധകാരം നിറഞ്ഞ അബോധമനസ്സിന്റെ സീമകൾക്കുള്ളിലേക്ക് ഉണ്ണി ഉരുണ്ടുവീഴുകയായി.

വീട്ടിനുള്ളിലെ നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ മുള്ളുവേലികൾക്കുള്ളിലിരുന്ന് ശ്വാസം മുട്ടി പോയ ചില പകലുകളിൽ ഉണ്ണി ആരും അറിയാതെ പുറത്തേക്കിറങ്ങും. പശിയും, ദാഹവുമറിയാതെയുള്ള അത്തരം യാത്രകളിലാണ് അവൻ ജീവിതത്തിന്റെ പല പാഠങ്ങളും പഠിച്ചത്. ഉണ്ണി അന്നാദ്യമായി പച്ചപ്പുതപ്പണിഞ്ഞ പാടങ്ങൾ കണ്ടു. കുട്ടികളെല്ലാം ഓടി നടന്ന് കലപില കൂട്ടുന്ന സ്ക്കൂൾ കണ്ടു. ഉണ്ണിക്ക് ലഭിക്കാതെപോയ അവകാശങ്ങളിലൊന്ന്. പാതയോരത്ത് കരിങ്കല്ലു കൊണ്ട് പണിത ചുമടുതാങ്ങിയിൽ കയറിയിരുന്ന് ബീഡിവലിച്ചുരസിക്കുന്ന കുറേ ചെറുപ്പക്കാരെ കണ്ടു. അതിലൊരാൾ "പൊട്ടനുണ്ണി എങ്ങോട്ടാ പോകുന്നത്" എന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഉണ്ണീടെ മുഖം വാടി. തീവ്രമാകേണ്ടിയിരുന്ന വികാരം രണ്ടു തുള്ളി കണ്ണീരായി........ അങ്ങനെ പലതും കണ്ട് ഉണ്ണി വീണ്ടും നടന്നു.

തെങ്ങിൻ തോപ്പിലൂടെ നടന്നു വരുമ്പോൾ ഉണ്ണി തന്റെ വല്ല്യേട്ടനെ കണ്ടു. വല്ല്യേട്ടന്റെ തോളത്തു കൂടി കൈയ്യിട്ട് എന്തോ പറഞ്ഞ് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ശാലിനിചേച്ചിയേയും. അനുജത്തിമാരെ പാട്ടുപഠിപ്പിക്കാൻ വീട്ടിൽ വരുമ്പോൾ ചിരികാട്ടി പോകുന്ന അതേ ശാലിനിചേച്ചി. "എന്തിനാ ഉണ്ണ്യേ ഒറ്റയ്ക്കിങ്ങനെ കറങ്ങണെ? അങ്ങേവീട്ടിലിരുന്നൂടെ നിനക്ക്.....?" വല്ല്യേട്ടൻ ദേഷ്യപ്പെട്ടു. ഓ..... പിന്നെ ഏട്ടനെ ഇവിടെ കണ്ടതൊന്നും ഉണ്ണി ആരോടും പറയേണ്ട..." ഉണ്ണിയത് ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അതു മാത്രമല്ല, കണ്ടറിഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊന്നും ഉണ്ണി ആരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഒരിക്കൽ തോട്ടുവക്കിലിരുന്ന് ചൂണ്ടയിടുന്ന വ്യക്തികളെ നോക്കി നിൽക്കെ ഉണ്ണിക്ക് ദീനം വന്നു. ആരൊക്കെയോ ചേർന്ന് ഉണ്ണിയെ വീട്ടിലെത്തിച്ചു. തീയും, വെള്ളോം കണ്ടാൽ ദീനം.... നടന്നോ നീയ്... വല്ല തോട്ടിലോ കുളത്തിലോ ചത്തുകെടന്നാ ആരറിയാനാ...? വീടുവിട്ടെങ്ങോട്ടും പോകണ്ട. മനസ്സിലായോ.... അച്ഛന്റെ ശകാരത്തോടെ ഉണ്ണിയുടെ പകൽ യാത്രകൾക്ക് വിരാമമായി.

ഇന്നലെ ഇളയ അനുജത്തിയുടെ വിവാഹ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോൾ വല്ല്യേട്ടൻ അച്ഛനോട് പറഞ്ഞത് ഉണ്ണി കേട്ടു.

"ഉണ്ണിക്കെന്തിനിപ്പോ വല്യ സ്വത്തും പണോം"..? അവനൊള്ളത് വിറ്റാൽ ഈ കല്യാണം നേരാം വണ്ണം നടത്താം..."

ഏട്ടൻ പറഞ്ഞതൊരു വലിയ സത്യമാണെന്ന് ഉണ്ണിക്ക് തോന്നി. മോഹങ്ങളില്ലാത്ത തനിക്കെന്തിനാ സ്വത്തും പണോം. ആർക്കും ഒരു ഭാരമാകാണ്ടിരിന്നാ മതിയായിരുന്നു.

കയ്യിലിരുന്ന റോസാപ്പൂ നിറമുള്ള ഗുളിക ഊർന്ന് പടിക്കെട്ടുകൾക്കിടയിൽ കൂടെ എങ്ങോ പോയി. ഏതോ സംഗീതജ്ഞൻ ഗുരുവായൂർ നടയിൽ മനമലിഞ്ഞ് പാടുന്നത് ടി.വി. യിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കൊഴുകിയെത്തുന്നു. സ്വർഗവാതിൽ തേടി വ്രതം നോറ്റു പാടുന്നവർ. നടവഴികളിലൂടെ ഉണ്ണി പതിയെ ഇറങ്ങി നടന്നു.. നിലാവു പടർന്ന ഇളം തെന്നൽ വീശുന്ന പുറംലോകം ഉണ്ണിക്ക് അപൂർവ്വമായി കിട്ടുന്ന സൗഭാഗ്യമാണ്. ഉണ്ണി കുളക്കരയിലെത്തി. "ഉണ്ണീ........ ഉണ്ണീ........" അമ്മ വിളിക്കുന്നത് അവ്യക്തമായി കേൾക്കാം.. കുഞ്ഞോളങ്ങളിളകുന്ന ജലോപരിതലത്തിൽ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചാഞ്ചാട്ടം നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണിയുടെ മനസ്സ് ഉറക്കെയുറക്കെ ചിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടു നിറയുന്നതുപോലെ ഉണ്ണിക്ക് തോന്നി.... തലയ്ക്കുള്ളിലെവിടെയോ പേമാരികളുടെ താണ്ഡവം..... വിരലുകളിൽ വിറയാർന്ന മുദ്രകൾ... പാദങ്ങൾക്ക് ബലക്ഷയം.... ചുണ്ടുകളിൽ ഗോഷ്ടികൾ........ പിന്നെ അബോധമനസ്സിന്റെ സീമകൾക്കുള്ളിലേക്ക് ഉണ്ണി ഉരുണ്ടു വീഴുന്നു. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ പ്രതിച്ഛായകൾ പിളർന്ന് ആഴങ്ങളിലേക്ക്.....

"ഉണ്ണീ......ഉണ്ണീ..." അമ്മയുടെ വിളി നക്ഷത്രങ്ങൾക്കിടയിലൂടെ സ്വർഗവാതിൽ തേടിപ്പോയ ഉണ്ണി ആ വിളി കേൾക്കുന്നുണ്ടാകുമോ......?

❖

കവിത

വൃദ്ധ സദനം

രതി.എം.
റോൾ നമ്പർ : 3676, ക്ലാസ് : XI-ബി

ഏതോ ഭാരത്തിൽ കനം കൈകളിൽ,
മറ്റേതോ ഭാരത്തിൽ കനം മനസ്സിലും,
പേറി നടന്നുനീങ്ങുന്നൊരാ മാതാവിനെ
നോക്കി നിന്നു ഞാനീറൻ മിഴികളാൽ
പാവമാം ആ അമ്മതൻ
കദനകഥ, ഇടിനാദം പോലെ
മുഴങ്ങുന്നെൻ ചെവികളിൽ
ഇന്നും ഞാനോർക്കുന്നു.

ചന്ദ്രബിംബംപോലെ തിളങ്ങുന്നാമുഖം
ആ മുഖത്തേക്ക് ഞാനൊന്നു നോക്കിയുള്ളു
മറഞ്ഞുപോം പക്ഷിയെപോലെവർ
നടന്നു നീങ്ങി പോയ്______

ആരോ പറഞ്ഞു " ഒരജ്ഞാത
വൃദ്ധതൻ ജഡമാവീഥിയിൽ_____
അവരാ വൃദ്ധ സദനത്തിലെയൊരന്തേവാസി"
ആരോരുമില്ലാത്തൊരാവൃദ്ധയെ
സ്വന്തം പുത്രകൈകളാൽ ബന്ധിതമാക്കവേ,
ഓർത്തുപോയ് ഞാനെൻ ഭാവിയെ
"ഇതുപോലാവുമോയെൻ ജീവിതമമ്മേ."

കുട്ടിക്കവിത

ദുഃഖം

രഞ്ജിത്ത്. ആർ
റോൾ നമ്പർ : 3565, ക്ലാസ് : IV-എ

നടന്നു വളരെ ദൂരം ഞാൻ
കൂട്ടത്തിൽ ഒരുത്തനായി,
ഒരുത്തനായി പിന്നെ വരത്തനായി
നേടണം എന്തെങ്കിലും,
നേടിയില്ലെങ്കിലുമൊന്നും.
നൽകണം എന്തെങ്കിലും,
ഞാൻ നൽകി, ദുഃഖം മാത്രം.

ചെറുകഥ

യാചന

അനൂപ് പദ്മൻ
റോൾ നമ്പർ 2996, ക്ലാസ്സ് XI ബി

"അമ്മാ വല്ലതും തരണേ". ഒരു ദയനീയ സ്വരം മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. നല്ല ഓമനത്തമുള്ള മുഖം. ആ കുരുന്നു മുഖത്ത് ദയനീയത പതിഞ്ഞു കിടന്നിരുന്നു. ഇത്ര ചെറുപ്പത്തിലെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാരം താങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു ഈ കുരുന്നിന്. സ്നേഹമയിയായ അമ്മയുടെ സാമീപ്യംപിടിച്ചു നടന്ന അവളെ ഈ അവസ്ഥയിലേക്ക് മാറ്റിയത് ഒരു സംഭവമായിരുന്നു. മനസ്സിനുള്ളിലെ സ്നേഹം മുഴുവൻ പകർന്നു കൊടുക്കാൻ കഴിയും മുമ്പ് അവളുടെ അമ്മ പരലോകം പൂകി. കടയിൽ പോകാനെന്ന് പറഞ്ഞ് കുടിലിൽ നിന്നും ഇറങ്ങിയ അമ്മയെ പിന്നെ കടപ്പുറത്ത് കരിവാളിച്ചു കിടക്കുന്നതായാണ് അവൾ കണ്ടത്. കാര്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയും മുമ്പേ ജീവിതത്തിന്റെ മൂർച്ചയേറിയ ഖഡ്ഗങ്ങൾക്കു നടുവിലേക്ക് അവൾ വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. പിന്നീടെപ്പോഴോ ഉണ്ടായ ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റിൽ അവളുടെ കൂരയും തകർന്നുപോയി. അരവയർ ഭക്ഷണം കിട്ടിയാൽ അതവൾക്ക് സദ്യയ്ക്ക് തുല്യമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ കയ്പ് ആവോളം അവൾ രുചിച്ചു. എന്നും അവളുടെ സ്വപ്നങ്ങളിൽ അമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ലോകം മുഴുവൻ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവൾ ഉണർന്നിരിക്കും. മാനത്തെ ചന്ദ്രനിലേക്ക് നോക്കിനോക്കിയിരിക്കുമ്പോൾ അവളുടെ അമ്മ ആകാശത്തു നിന്നും താഴോട്ടു വരും. അപ്പോൾ അവൾക്കു മുന്നിൽ ആ അമ്മ ഒരു കേൾവിക്കാരിയാകും. അവളുടെ മുന്നിൽ പൊട്ടിക്കരയും, ചിരിക്കും. ഒരിക്കൽ അവൾ അമ്മയോട് അവളേയും കൂടെ കൂട്ടാൻ പറഞ്ഞു. അന്നും അതേ യാചന ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടു. ശാഠ്യത്തിനും നിർബന്ധത്തിനും അവസാനം അവളുടെ അമ്മ വഴങ്ങി. അന്നവൾ അമ്മയോടൊപ്പം മാനത്തേക്ക് പോയി. നോക്കെത്താദൂരത്തേയ്ക്കങ്ങനെ, അങ്ങനെ ______

പിന്നെയാരും ഒരിക്കലും ആ കുരുന്നിന്റെ യാചന കേട്ടിട്ടേയില്ല.

■

ഉപഭോഗവസ്തുക്കൾ എല്ലാമുണ്ടായപ്പോൾ
മാനുഷിക ബന്ധമാണ് ഇല്ലാതായത്.

- മഹാശ്വേതാദേവി

ലേഖനം

കാരുണ്യത്തിൻെറ മാലാഖ

ഷൈനി പി.ജി.
റോൾ നമ്പർ : 2954, ക്ലാസ്സ് XII എ

"വെറുപ്പുള്ളടത്ത് സ്നേഹം വിതയ്ക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കൂ; മുറിവുള്ളിടത്ത് ക്ഷമ വിതയ്ക്കാൻ, സംശയമുള്ളിടത്ത് വിശ്വാസ്യവും, നൈരാശ്യമുള്ളിടത്ത് പ്രത്യാശയും ഇരുളുള്ളിടത്ത് വെളിച്ചവും, ദുഃഖമുള്ളിടത്ത് ആനന്ദവും വിതയ്ക്കാൻ ദൈവമേ, എന്നെ അങ്ങയുടെ ശാന്തിയുടെ ഒരു ഉപകരണമാക്കൂ"———

കൽക്കത്തയിലെ മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റിയുടെ പ്രാർത്ഥനാഹാളിൽ എല്ലാ പ്രഭാതവും ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ കീർത്തനത്തോടെയാണ്. അശരണരുടേയും, അനാഥരുടെയും, ആലംബഹീനരുടെയും അമ്മയായ 'മദർതെരേസയുടെ' ജീവിതചര്യ ഇങ്ങനെ തുടങ്ങിയിരുന്നു. യേശുവിൻെറ സ്നേഹസന്ദേശം സേവനത്തിലൂടെ പ്രാവർത്തികമാക്കി ലോക ജനതയുടെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയ മഹതിയാണ് 'മദർതെരേസ'.

യുഗോസ്ലാവ്യയിലെ സ്കോപ്പ്ജിയിൽ 1910 ആഗസ്റ്റ് 27-ാം തീയതിയാണ് 'ആഗ്നസ്' എന്ന മദർ തെരേസ ജനിച്ചത്. അയർലണ്ടിൽ കന്യാസ്ത്രീയായി ചേർന്നശേഷം കൽക്കട്ടയിൽ വന്ന് ഒരു അധ്യാപികയായി സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. എന്നാൽ, അധ്യാപനമല്ല ദീനശുശ്രൂഷയാണ് തൻെറ യഥാർത്ഥ കർമ്മരംഗമെന്ന് മദർതെരേസയ്ക്ക് വെളിപാടുണ്ടായി. സ്വയം വൈദ്യപരിശീലനം നേടിയ മദർ വിപുലമായ സേവനരംഗത്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി 'മിഷനറീസ് ഓഫ് ചാരിറ്റി' എന്ന പുതിയ സഭ രൂപീകരിച്ചു.

കൽക്കത്തയെന്ന മഹാനഗരത്തിലെ ഹൃദയശൂന്യങ്ങളായ തെരുവുകളിൽ വീണ് മരണമടയുന്ന പേരില്ലാത്ത നിരവധി ജനങ്ങൾക്ക് അന്ത്യനിമിഷങ്ങളിൽ ആശ്വാസം നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ ആരംഭിച്ച അവരുടെ സേവനം അങ്ങനെ, ലോകവ്യാപകമായി വളർന്നു. മദർ സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തനത്തിന് പുതിയ മേഖലകൾ കണ്ടെത്തി. കുടിലുകളിൽ സ്കൂളുകൾ ആരംഭിച്ചു, മന്ദബുദ്ധികളായ കുട്ടികൾക്ക് ശിശുഭവനങ്ങൾ സജ്ജമാക്കുന്ന ശുശ്രൂഷാകേന്ദ്രങ്ങൾ, കുഷ്ഠരോഗികൾക്ക് പുനരധിവാസം, നിരാലംബർക്ക് തലചായ്ക്കാൻ അഭയകേന്ദ്രങ്ങൾ, ദുരിതാശ്വാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ അങ്ങനെ നീളുന്നു മദറിൻെറ കാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. അങ്ങനെ കൽക്കത്തയിലെ ഇരുണ്ടലോകത്ത് അവർ പ്രത്യാശയുടെ കൈത്തിരിയായിത്തീർന്നു. സ്വയം രൂപകല്പന ചെയ്ത നീല ബോർഡറുള്ള സാരി 'ചാരിറ്റി' എന്ന സംഘടനയുടെ സ്നേഹസേവനത്തിൻെറ പ്രതീകമായി.

മനുഷ്യരുള്ളിടമെല്ലാം സ്വന്തം കർമ്മഭൂമിയായി കണ്ടിരുന്ന മദർതെരേസയ്ക്ക് ഭാരതത്തോട് ഒരു പ്രത്യേക മമതയുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണല്ലോ മദർ 'ഇന്ത്യൻ പൗരത്വം' സ്വീകരിച്ചത്. 92 രാജ്യങ്ങളിലായി 500-ൽ അധികം അഭയകേന്ദ്രങ്ങൾ മദർ തെരേസയുടെ പേരിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. രോഗാതുരയായിരുന്നപ്പോൾപ്പോലും ഇവിടങ്ങളിൽ ദൈനംദിനകാര്യങ്ങളിൽ മദർ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു.

അശരണരുടെയും രോഗാതുരുടേയും ഇടയിലൂടെ ദൈവത്തിൻെറ കയ്യും പിടിച്ചാണ് അമ്മ നടന്നിരുന്നത്. സമാധാനവും സ്നേഹവുമാണ് മഹത്തായ സേവനമെന്ന് അമ്മ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സേവനത്തിൻെറ പ്രതീകമായി പല പുരസ്കാരങ്ങളും അമ്മയെ തേടിയെത്തി. അവസാനം കാരുണ്യ പ്രവർത്തനത്തിന് 'നോബേൽ' സമ്മാനത്തിനുവരെ ഉടമയായ അമ്മയെ നാം ആദരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യം തന്നെ.

സേവനതല്പരതയും, പൂർണ്ണമായ നിസ്വാർത്ഥതയും, സുദൃഢമായ ഇച്ഛാശക്തിയും, ഉണ്ടെങ്കിൽ ഒരു പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീയ്ക്കുപോലും ഇവിടെ മഹാദ്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് മദർതെരേസയുടെ ജീവിതം നമുക്ക് ഉറപ്പുതരുന്നു.

◆

ചെറുകഥ

വൃദ്ധൻ

അജി.എം.എസ്
റോൾ നമ്പർ : 3306, ക്ലാസ്സ് IX എ

"വൃദ്ധൻ ആയാസപ്പെട്ട് കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

ഇത് പകലോ രാത്രിയോ?

അറിഞ്ഞുകൂടാ

കണ്ണുകളിൽ ഒന്നും വ്യക്തമല്ല. തൻെറ കട്ടിലിനരുകിൽ ആരൊക്കെയോ നില്ക്കുന്നു. ആരാണ് വ്യക്തമല്ല. ചില രൂപങ്ങൾ മാത്രം. ആരൊക്കെയാണ്?

മക്കളോ?

ബന്ധുക്കളോ?

അയൽക്കാരോ?

നിശ്ചയമില്ല. എന്നാൽ താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രൂപം ആകൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്ന് വൃദ്ധനു മനസ്സിലായി. താൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് മരണത്തെയാണ്. ഉണക്കക്കണ്ണുകളുള്ള ശവംനാറി പൂവിൻെറ ഗന്ധമുള്ള മരണത്തിൻെറ രൂപം. വൃദ്ധൻെറ മനസ്സിൽ പല വിചാരങ്ങളും ഉണ്ടായി. മരണത്തിന് കഴുകൻെറ രൂപമാണ്. അല്ല, എങ്കിൽ അവൻെറ ചിറകടി ശബ്ദം കേൾക്കാമായിരുന്നു.

മരണം വന്നിരുന്നെങ്കിൽ! തന്നെക്കൂടെ കൊണ്ടുപോയിരുന്നെങ്കിൽ! മക്കളുടെയും മരുമക്കളുടെയും ശകാരവാക്കുകളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെടാമായിരുന്നു. ഒടുക്കം താൻ കേൾക്കാനിടയായി "കിഴവനൊന്ന് ചാകുന്നുമില്ല കട്ടിൽ ഒഴിയുന്നുമില്ല" എന്ന് മരുമകൾ സുമംഗലയുടെ ശകാര വാക്കുകൾ വൃദ്ധനെ കുത്തി മുറിവേല്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് ഏറെ നാളുകളായി.

"ദൈവമേ കൂടുതൽ അനുഭവിപ്പിക്കരുതേ!" വൃദ്ധൻ തൻെറ മുന്നിലെ ചുമരിലെ ഭഗവാൻെറ ചിത്രം നോക്കി പറഞ്ഞു. താൻ ആറടി മണ്ണിൻെറ ഉടമയാകാൻ കുറച്ച് ദിവസങ്ങൾ മാത്രം. അതിന് മുമ്പ് തൻെറ സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗം വെയ്ക്കണം. തൻെറ കാലശേഷം മക്കൾ തമ്മിൽ കലഹിക്കരുത്.

വൃദ്ധൻെറ മനസ്സിൽ ഒത്തിരി ആശകൾ പറന്നെത്തി. തൻെറ മരണാനന്തരക്രിയകൾ മക്കൾ ഒരുമിച്ച് ചെയ്യണം. താനൊരു ഗതികിട്ടാ പ്രേതമായി അലയാൻ ഇടയാവരുത്.

വൃദ്ധൻെറ ആവശ്യാനുസരണം വക്കീൽ വന്നെത്തി. വിൽപ്പത്രം തയ്യാറാക്കി. എല്ലാവർക്കും തുല്യഭാഗം നല്കി. തൻെറ വീതം വയ്ക്കൽ ന്യായമാണെന്ന് വൃദ്ധൻ മനസ്സിലാക്കി. ആ രാത്രിയിൽ വൃദ്ധൻ മരണത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചു. അന്നു രാത്രി വൃദ്ധൻ മരണത്തിൻെറ രൂപം തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതുകണ്ട് വൃദ്ധൻ ഞെട്ടി. അത് തൻെറ മരുമകളുടേതായിരുന്നു.

●

മൂന്നുവട്ടമല്ല, മുന്നൂറുവട്ടം
ആലോചിക്കാതെ
ആരെയും വിമർശിക്കരുത്

- വിലാസിനി

ചെറുകഥ

അനാഥൻ

ആഘോഷ് എ.എസ്
റോൾ നമ്പർ : 3380, ക്ലാസ്സ് VII എ

'ടക്കക്ക്'

ശബ്ദം കേട്ട് ഞാൻ ഞെട്ടിയുണർന്നു. പുതച്ചിരുന്ന ചാക്ക് മാറ്റി. ഒരു ട്രാക്ടർ റോഡിൽക്കൂടി ഇരച്ചുകൊണ്ട് പോവുകയാണ്. ഞാൻ ചുറ്റും നോക്കി. ഹോട്ടലിന്റെ കടത്തിണ്ണയിൽക്കിടന്ന ഒരാളും ഉണർന്നിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾ അനാഥരുടെ വീടും കിടക്കയുമെല്ലാം ഏതെങ്കിലും കടത്തിണ്ണയാണ്. എല്ലാവരും ശാന്ത സുന്ദരമായി ഉറങ്ങുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് കോലാഹല സുന്ദരമായ ഉറക്കം. അതു ശീലിച്ചുപോയി. ഇപ്പോൾ അതാണിഷ്ടം. ഞാൻ എം.എസ് കോളേജിലെ വലിയ ഘടികാരത്തിലേക്കു നോക്കി സമയം 6.35 ആയി. ഞാൻ എന്റെ കൂടെക്കിടന്നിരുന്ന എല്ലാവരെയും വിളിച്ചുണർത്തി കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാവരും എവിടേയ്ക്കോ ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഞാൻ മാത്രം എങ്ങും പോയില്ല. ഹോട്ടൽ തുറക്കുന്നതും കാത്ത് ഞാനിരുന്നു. കുറച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഹോട്ടൽ തുറന്നു. ആളുകളെ ആരെയും കാണാനില്ല. ആരെങ്കിലും വന്നാലേ എനിക്കും വല്ലതും കഴിക്കാൻ പറ്റൂ. ഞാൻ ഹോട്ടലിന്റെ പുറകിൽപ്പോയി ചവറ്റുകുട്ടയിൽ നോക്കി അതു കാലിയാണ്. വയർ നല്ലപോലെ വിശക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്നലെ രാത്രിയും നേരാവണ്ണം ഒന്നും കഴിച്ചില്ല. ഹോട്ടലിന്റെ മുമ്പിലേയ്ക്കു നടന്നു. ആരും വരുന്ന ലക്ഷണമില്ല. ഞാൻ റോഡിലിറങ്ങി എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ നടന്നു. റോഡിൽക്കൂടി വാഹനങ്ങൾ ചീറിപ്പാഞ്ഞു പോവുകയാണ്. റോഡ് മറികടക്കാൻ പോലും പറ്റാത്ത വിധത്തിൽ മുമ്പിൽക്കൂടി കുറേ സ്ക്കൂൾ കുട്ടികൾ പോകുന്നുണ്ട്. പുസ്തകവും ബാഗും നല്ല ഉടുപ്പും നിക്കറുമെല്ലാമിട്ട് പോകുന്ന അവരെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കസൂയ തോന്നും. അവരെപ്പോലെ സ്ക്കൂളിൽ പോകാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ, പുസ്തകവും ബാഗുമൊക്കെ തൂക്കിക്കൊണ്ട് നടക്കാൻ എന്തു രസമായിരിക്കും! എനിക്കും സ്ക്കൂളിൽ പോകണം ഞാൻ അറിയാതെ ആശിച്ചുപോയി. അങ്ങനെ ആഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ട് എന്തു ഫലം? ആഗ്രഹിക്കാൻ മാത്രമല്ലേ കഴിയൂ. അവർക്കെല്ലാം അച്ഛനും അമ്മയുമുണ്ട്. കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കാനും, നല്ല ഉടുപ്പും പുസ്തകവുമൊക്കെ വാങ്ങിച്ചു കൊടുക്കാനും, എല്ലാത്തിനും അവരുണ്ട്. പക്ഷെ എനിക്കാരുമില്ലല്ലോ. കുട്ടികൾ നല്ല ഉടുപ്പും നിക്കറുമെല്ലാമിട്ട്, പുസ്തകവും, ബാഗുമൊക്കെ തൂക്കിക്കൊണ്ട് ഗമയിൽ സ്ക്കൂളിൽപ്പോകും. അവരവിടെപ്പോയി എന്തൊക്കെയായിരിക്കും ചെയ്യുക! പഠിക്കുകയും, കളിക്കുകയും എല്ലാം, 'ഹായ്'! എന്തു രസമായിരിക്കും.

എല്ലാവരെയും പോലെ ഒരു ദിവസം ഞാനും സ്ക്കൂളിൽ പോകും. നല്ല ഉടുപ്പും നിക്കറുമെല്ലാമിട്ട്, പുസ്തകവും ബാഗും തൂക്കി, ഗമയിൽ തല ഉയർത്തി ഞാൻ ഈ റോഡിൽക്കൂടി സ്ക്കൂളിൽപ്പോകും. അങ്ങനെ പോകുന്ന എന്നെ എല്ലാവരും നോക്കും, നോക്കി അസൂയപ്പെടും. അപ്പോൾ അവരെയൊന്നും നോക്കാതെ ഞാനങ്ങനെ നടക്കും. ഹായ്! എന്തു രസമായിരിക്കും. അപ്പോൾ 'പക്ഷെ ___' നല്ല ഉടുപ്പും പുസ്തകവുമൊക്കെ ആരുതരും? സ്ക്കൂളിൽപ്പോകുന്ന കുട്ടികൾക്ക് അതെല്ലാം മേടിച്ചുകൊടുക്കാൻ അച്ഛനും അമ്മയുമുണ്ട്, പക്ഷെ എനിക്കാരുണ്ട്? ആരൊക്കെയാ എന്റെ അച്ഛനും അമ്മയും? എന്തിനാ എന്നെ തനിച്ചാക്കിട്ട് അവർ പോയത്? ആരോടെങ്കിലും ചോദിച്ചാലോ? വേണ്ട എനിക്കറിയില്ലെങ്കിൽ, എന്റെ അച്ഛനേയും അമ്മയേയും വേറെ ആർക്കാ അറിയുക? എല്ലാവർക്കും അച്ഛനും അമ്മയുമുണ്ട്. പക്ഷെ കഷ്ടം! എനിക്കു മാത്രം ആരുമില്ല എല്ലാവരും എന്നെ 'അനാഥൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചത് ദൈവമാണെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ അനാഥരെ സൃഷ്ടിച്ചത് ആരാ? ആരായാലും അയാളോട് എനിക്ക് ദേഷ്യമാ. അയാൾക്കറിയാമോ ഞങ്ങളുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾ. അറിയാമായിരിക്കും. അത് അനുഭവിക്കാൻ വേണ്ടി ആയിരിക്കും ആ ദുഷ്ടൻ ഞങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. അയാളുകാരണം എല്ലാവരും എന്നെ കളിയാക്കുന്നു. അനാഥൻ എന്ന് വിളിക്കുന്നു. എനിക്കു സങ്കടവും ഒപ്പം ദേഷ്യവും വന്നു. ആ ദുഷ്ടന്റെ തലയിൽ ഇടിവാളുവീഴട്ടെ! ഞാൻ മനംനൊന്തു ശപിച്ചു. മുമ്പിൽക്കൂടി കുറേ സ്ക്കൂൾ കുട്ടികൾ പോകുന്നുണ്ട്. അവരോടും എനിക്കു ദേഷ്യമാണ്. എങ്ങനെ തോന്നാതിരിക്കും? അവർക്കെല്ലാം അച്ഛനും അമ്മയുമുണ്ട്. എനിക്കുമാത്രമാരുമില്ല! അവരെല്ലാം എന്നെ അനാഥനെന്നുവിളിക്കുന്നു. വേണ്ട! എനിക്കാരെയും കാണണ്ട, ഞാൻ അനാഥനാണ്! സ്ക്കൂൾ കുട്ടികളെ കാണുമ്പോൾ എനിക്കു ദേഷ്യം വരും. അവരെക്കാണാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി ഞാൻ കണ്ണുപൊത്തി. എന്തോ ബഹളം കേട്ട് ഞാൻ കണ്ണുതുറന്നു. ഹോട്ടലിലെ ചവറ്റുകുട്ടയിൽ വീണ എച്ചിലിനു വേണ്ടി കുറേ കുട്ടികൾ ബഹളം വയ്ക്കുകയാണ്. അവരെക്കണ്ടപ്പോൾ എനിക്കു സന്തോഷമായി, ഞാൻ മാത്രമല്ലല്ലോ ഈ ലോകത്ത് അനാഥർ, അവർക്കും ആരുമില്ല എന്നെപ്പോലെ ആരുമില്ലാത്ത 'അനാഥർ'!

◆

അന്നത്തെ നിന്ദിക്കരുത്,
കാരണം അന്നം ബ്രഹ്മമാണ്.
അന്നത്തിൽ നിന്ന് ജീവൻ,
ജീവനിൽ നിന്ന് മനസ്സ്,
മനസ്സിൽ നിന്ന് വിജ്ഞാനം,
വിജ്ഞാനത്തിൽ നിന്ന് ആനന്ദം.

- തൈത്തരീയോപനിഷത്ത്

ലേഖനം

ഒരു ഉത്തരേന്ത്യൻ ഡയറി

അശോക് സി.എം.
റോൾനമ്പർ : 3056, ക്ലാസ്സ് XI.

ഭീകരതയുടേയും, ദുഷ്ടതയുടേയും ഈ ലോകത്ത് നല്ലതിനുവേണ്ടി കുറച്ചു സമയം നമ്മൾ ചെലവാക്കുന്നു. ബാക്കി സമയം നാം വെറുതേ പാഴാക്കുന്നു. ആ ബോറടിയുടേയും സംഘർഷങ്ങളുടേയും സമയങ്ങളിൽ നിന്നും മുക്തി നേടാനും, മനസ്സിന് പൂർണ്ണമായും സന്തോഷം പകരാനും ഒരു വിനോദയാത്രയ്ക്കു കഴിഞ്ഞേക്കും. സന്തോഷത്തിന്റേയും, സ്നേഹത്തിന്റേയും ഒരു ലോകം വിനോദയാത്രയിൽ കൂടി നമുക്കു ലഭിക്കും. ശാശ്വതമായ സ്വർഗ്ഗമാണ് വിനോദയാത്ര. ഇവ മാനസിക പിരിമുറുക്കങ്ങൾക്ക് ഒരു പരിധിവരെ മോചനത്തിനുള്ള ഉപാധി കണ്ടെത്തുന്നു. എന്നെപോലെയുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ഒരു വിനോദയാത്ര എന്നത് ജീവനാണ്. വിനോദയാത്രകളെപ്പറ്റി കേൾക്കാനും വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. അതിനാൽ ഇതാ ഒരു യാത്രാവിവരണം.

രാത്രി 9.00 മണിക്കുള്ള കേരളാ എക്സ്പ്രസ്സിലാണ് ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്കുള്ള ആ നീണ്ട യാത്രയ്ക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. 3 ദിവസത്തിനുശേഷം തലസ്ഥാന നഗരിക്കു സമീപത്തു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന 'ആഗ്ര' എന്ന പട്ടണത്തിലെത്തി. ആഗ്രയെക്കുറിച്ച് കേൾക്കാത്തവർ ഇന്ത്യയിൽ തന്നെ ഉണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. ഷാജഹാൻ തന്റെ ധർമ്മപത്നി മുംതാസിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി പണിത മനോഹരമായ മന്ദിരം ഓർമ്മയിൽ നിന്നും വിട്ടുമാറാത്ത ഒന്നായി കാഴ്ചക്കാരന്റെ മനസ്സിൽ നില നിൽക്കും. അതുനെയുള്ളതായിരുന്നു അതിന്റെ രൂപഭംഗി. താജ്മഹാളിനടുത്തുതന്നെ ഷാജഹാൻ തന്റെ അവസാനനാളുകളിൽ കിടന്ന കൊട്ടാരവും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ആഗ്രയിൽ നിന്നും ഭക്ഷണം കഴിച്ചിട്ട്, നേരെ പോയത് തലസ്ഥാനനഗരിയിലേക്കാണ്. പാർലമെന്റ് ഹൗസും, രാഷ്ട്രപതിഭവനും നെഞ്ചുവിരിച്ചു നിൽക്കുന്ന ആ കാഴ്ച മനോഹരമായിരുന്നു. കുത്തബ് മീനാർ പോലെയുള്ള പുരാതന ശില്പങ്ങളും, രാജ്ഘട്ട് പോലെയുള്ള ചരിത്ര സ്മാരകങ്ങളും ഇന്ത്യയുടെ സംസ്കാര പാരമ്പര്യം വിളിച്ചറിയിക്കുന്നവയാണ്. ന്യൂഡൽഹിയിൽ നിന്നും ഋഷികേശ്, ഹരിദ്വാർ എന്നീ തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങളിലേക്കാണ് പോയത്. ഇവിടെയുള്ള ഗംഗയിൽ പാപങ്ങൾ കഴുകിക്കളയാൻ ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ വരാറുണ്ട്. നമ്മൾ സ്ഥിരമായി കേൾക്കുന്ന മലിനമായ ഗംഗയല്ല ഇവിടെയുള്ളത്. ഗംഗയുടെ ഉത്ഭവമായ ഗംഗോത്രിയിൽ നിന്നും വെറും ഇരുനൂറ് കിലോമീറ്റർ മാത്രം ദൂരെയാണ് ഈ സ്ഥലം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ഗംഗാജലം തീർത്തും ശുദ്ധമാണ്. അവിടെ നിന്ന് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ജനിച്ചു വളർന്ന 'മഥുര' എന്ന സ്ഥലത്തേക്കും പോയി. അവിടെ 'ശ്രീകൃഷ്ണ ജന്മ സ്ഥലി' എന്നു പേരുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു മുസ്ലീം പള്ളിയുടെ താഴെ ഒരു അമ്പലം പണിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനടുത്തായി ശ്രീകൃഷ്ണൻ വളർന്ന വൃന്ദാവനം കണ്ടു. വൃന്ദ എന്നാൽ തുളസി.

തുളസികൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ആ സ്ഥലത്തിന് വൃന്ദാവനം എന്ന പേര് വന്നത്. അതിന്റെ തൊട്ടു പുറകിൽ യമുന ഒഴുകുന്നതായി കാണാം.

അവിടെ നിന്നും തിരിച്ചു ഡെൽഹിയിൽ വന്നു. പിറ്റേന്ന് രാവിലെ സിംലയിലേക്കാണ് പോയത്. ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് കൽക്ക എന്ന സ്ഥലത്തു വച്ച് മീറ്റർ ഗേജ് മാറി നാരോ ഗേജ് ആയി. നാരോ ഗേജ് ട്രെയിനിലെ യാത്ര സുഖകരമായിരുന്നു. മഞ്ഞു മൂടിയ ഹിമാലയ പർവ്വത നിരകളും, ആപ്പിൾ തോട്ടങ്ങളും മറ്റും കണ്ണിന് കുളിർമ്മയേകുന്ന കാഴ്ചകളായിരുന്നു.

സിംലയിൽ കാണാൻ പ്രത്യേകിച്ചൊന്നുമില്ലായിരുന്നു. എപ്പോഴും കുളിർക്കാറ്റ് വീശുന്ന ആ സ്ഥലത്ത് എങ്ങോട്ട് തിരിഞ്ഞാലും ആപ്പിൾ മരങ്ങൾ മാത്രം. ദൂരെ മഞ്ഞ് മൂടിയ ഹിമാലയ പർവ്വതങ്ങൾ ആരെയോ കാത്തു നിൽക്കുന്നതായി തോന്നും. സിംലയിലെ മൂന്നു ദിവസത്തെ താമസത്തിനു ശേഷം തിരിച്ച് ഡെൽഹിയിലേക്ക് വന്നു. അവിടെ നിന്ന് രാജസ്ഥാനിലേക്ക് തിരിച്ചു. മഞ്ഞു മൂടിയ പർവ്വതങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും ചുട്ടുപൊള്ളുന്ന മരുഭൂമിയിലേക്കുള്ള ആ യാത്രയ്ക്ക് എന്തോ ഒരു പ്രത്യേകതയുള്ളതായി തോന്നി.

രാജസ്ഥാനിൽ ഉള്ള ജയ്പ്പൂർ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കാണ് പോയത്. അവിടെയൊരു കൊട്ടാരം കണ്ടു. ആ കൊട്ടാരത്തിന്റെ മൂന്നാം നിലയിൽ വരെ ആൽമരങ്ങൾ നട്ടിരുന്നു. ആ കൊട്ടാരം ഒരു കുന്നിന്റെ മുകളിലാണ് പണിതിരിക്കുന്നത്. പേനയിൽ ക്യാപ് ഇടും പോലെയാണ് ആ കൊട്ടാരം കുന്നിനു മുകളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. അതിനാലാണ് മരങ്ങൾ മൂന്നാം നിലയിലും നട്ടിരിക്കുന്നത്.

ജയ്പ്പൂരിൽ നിന്നും അജ്മീർ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കാണ് പോയത്. അവിടെയും ഇതുപോലെ ഒരു കൊട്ടാരമുണ്ടായിരുന്നു. ആ കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ക്ഷേത്രമുണ്ട്. അവിടെ പനിനീരിനു പകരം മദ്യമാണ് തീർത്ഥമായി കൊടുത്തിരുന്നത്. അജ്മീറിൽ നിന്നും ഉദയ്പൂരിലേക്കാണ് പോയത്. അവിടെ ഒരു ടൂറിസ്റ്റ് സെന്റർ ഉണ്ട്. അവിടെ ഒരു തടാകവുമുണ്ട്. അതിനു നടുവിലായി ഒരു ദ്വീപ് ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ ദ്വീപിൽ ഒരു ഫൈവ് സ്റ്റാർ ഹോട്ടലും ഒരു ഗാർഡനുമുണ്ടായിരുന്നു. ഉദയ്പൂർ കേരളം പോലെയാണ്. ഉദയ്പൂരിൽ നിന്നും മുംബയിലേക്കാണ് പോയത്. മുംബയ് പോലെയുള്ള ഇന്ത്യയിലെ വമ്പിച്ച നഗരങ്ങളിലെ കാഴ്ച ഒന്നു കാണേണ്ടതുതന്നെയായിരുന്നു. ആകാശത്തേക്ക് തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങളും, വാഹനങ്ങളിൽ പരക്കം പായുന്ന ആളുകളും എല്ലാം കേരളത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായകാഴ്ചകളായിരുന്നു. ഗേറ്റ് വേ ഓഫ് ഇന്ത്യയും, തൊട്ടടുത്തുള്ള താജ് റെസിഡൻസി ടവറും കാഴ്ചക്കാരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും മായാത്ത ചില ദൃശ്യങ്ങളായിരുന്നു. അവിടെ നിന്നും തിരിച്ച് ഡെൽഹിയിലെത്തി. അവിടെ നിന്ന് കന്യാകുമാരി എക്സ്പ്രസ്സിൽ കയറി തലസ്ഥാന നഗരിയോട് വിട പറഞ്ഞു; തിരിച്ച് കേരളത്തിലെത്തി.

ഇരുപത്തിമൂന്ന് ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഈ യാത്ര ഇന്ത്യയുടെ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി അറിയാൻ എന്നെ വളരെയധികം സഹായിച്ചു. ഈ യാത്ര വളരെ സന്തോഷകരവും ശാശ്വതവുമായിരുന്നു. വിനോദയാത്രകളുടെ പ്രാധാന്യം എത്രത്തോളമെന്ന് മനസ്സിലായല്ലോ? എന്റെ മനസ്സിൽ കുളിർമ്മ പകർന്ന ഈ യാത്രയിലും എനിക്ക് ഇന്ത്യയുടെ ചരിത്ര പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചറിയാൻ പറ്റി. വായിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ശാശ്വതമായ ലോകം നമ്മളിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വിനോദയാത്രകൾക്ക് വേണ്ടി കിട്ടുന്നത്ര അവസരം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക. വിനോദയാത്രകൾ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ കിട്ടുന്ന നമ്മളെപ്പോലുള്ളവർ വിനോദയാത്രകളെക്കുറിച്ച് വായിച്ച്, മനസ്സ് ശുദ്ധമാക്കി, മാനസിക പിരിമുറുക്കങ്ങൾ അയച്ച്, ഇന്ത്യയുടെ പാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുക. എന്നിട്ട് ധീരതയോടെ അഭിമാനത്തോടെ നമ്മൾക്ക് പറയാം "ഭാരതം എന്റെ നാടാണ്".

◆

കഥ

യാമങ്ങൾ അസ്വസ്ഥമാവുന്നു

നന്ദകുമാർ ആനന്ദ്
റോൾ നമ്പർ - 2949
ക്ലാസ്സ് XI.

അന്നൊരു കുഴപ്പം പിടിച്ച ദിവസമായിരുന്നു. പേഷ്യന്റിന്റെ മുഖത്ത് മാറി മാറി വന്ന വികല ഭാവങ്ങളിൽ രൗദ്രത്തിന്റെയും ഭീതിയുടെയും കാളിമ. അപ്പോഴാം ആദ്യത്തെ ഒരു സന്ദേഹം എന്നെ പിടികൂടി ഒടുവിൽ രണ്ടും കൽപിച്ച് തീരുമാനിച്ചു ശ്രമിക്കാം... പക്ഷേ... അതൽപം അപകടകരമാണ് എങ്കിലും...

ഞാനാരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായില്ലെന്നുണ്ടോ, എങ്കിൽ ഞാൻ തന്നെ പറയാം, ഞാൻ ഈ നഗരത്തിലെ പ്രശസ്തരായ മനശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരിൽ ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങൾ അനായാസം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ, അവരും ഇവരുമൊക്കെ 'മാന്ത്രികൻ' എന്ന് വിളിക്കുന്നതിലുപരി, പേരിനു പിന്നാലെ ധാരാളം ഇംഗ്ലീഷ് അക്ഷരങ്ങളുടെ അകമ്പടിയുള്ളവൻ; പിന്നെ, ദാമ്പത്യപരമായി സ്നേഹിക്കാനും കലഹിക്കാനും സുന്ദരിയായ ഒരു ഭാര്യയുമുള്ളവൻ,

ലോകം വിശ്വസിക്കുന്നു, ഞാനൊരു ഭാഗ്യവാൻ അതേ ഞാനൊരു ഭാഗ്യവാനാണ് ഒരു കാര്യത്തിനൊഴിച്ച് മാത്രം പക്ഷേ അതു വളരെ പേഴ്സണലാണ്, പറയാൻ നിർബന്ധിക്കരുത്.

ക്ലോക്കിൽ അഞ്ചരയാകുന്നു വീട്ടിൽ പോകാൻ സമയമായി, അവൾ കാത്തിരിക്കുന്നുണ്ടാവണം. വൈകിച്ചെല്ലുന്ന പതിവില്ല ചെന്നാൽ അതിനുള്ള കാരണം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. ആശുപത്രിയിൽ നടക്കുന്ന ഒരു കാര്യവും ഞാൻ അവളോട് പറയാറില്ല. അവളുടെ ഹൈപ്പോത്തിസിസുകൾ കേൾക്കാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടല്ല, എന്തിനാ വെറുതെ വീട്ടിൽ വന്നു മുഷിയുന്നത് എന്ന് കരുതി മാത്രം. വാച്ചർ തുറന്നു പിടിച്ച ഗേറ്റു കടന്ന് കാർ, പോർച്ചിലിട്ടപ്പോഴേ അടുക്കളയിൽ നിന്നും വന്ന മണം എന്നെ പിടികൂടി ഇന്നെന്തെങ്കിലും സ്പെഷ്യലുണ്ടാവണം. ഓ അതു പറയാൻ വിട്ടു അവൾ ഒന്നാന്തരം പാചക വിദഗ്ധയാണ് ചില മാസികകളിൽ വരെ അവളുടെ പാചക വിധി അച്ചടിച്ചു വരാറുണ്ട്.

അവളുടെ പേര് നീട്ടി വിളിച്ചു കൊണ്ട് അകത്തേക്കു കയറുമ്പോഴേക്കും വാതിക്കൽ അവൾ പ്രത്യക്ഷയായി.

എന്തേ ഇത്ര വൈകിയത്? അവളുടെ ചോദ്യം. ഞാൻ വാച്ചിൽ നോക്കി, ശരിയാണ് ഞാൻ ലേറ്റാണ് പക്ഷേ എങ്ങനെ? ഞാൻ ചിന്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പതിവു പരിഭവങ്ങൾക്കുശേഷം അവൾ ചായകൊണ്ടു വന്നു. ചായകുടിയും കഴിഞ്ഞ് ഒന്നു കുളിച്ചപ്പോഴേക്കും നേരം കുറെയായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കുറച്ചു സമയം ടി.വി.യിൽ അന്നുണ്ടായ സംഭവവികാസങ്ങൾ വിലയിരുത്തിയ ശേഷം ഞങ്ങൾ അത്താഴത്തിനിരുന്നു.

അത്താഴം കഴിഞ്ഞ് അവൾ പെട്ടെന്നുറങ്ങി അതു പതിവാണ്. അവൾ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാലേ എനിക്കുറക്കം വരികയുള്ളു. വ്യക്തമായിപ്പറഞ്ഞാൽ, അവൾ ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞലേ എനിക്ക് സമാധാനമായി ഉറങ്ങാനാകു എന്നർത്ഥം.

കുറച്ചു സമയം ആശുപത്രികാര്യങ്ങൾ ആലോചിച്ചു മടുത്തപ്പോൾ, ഞാനും ഉറങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചു. വെറുതെ എന്തിന് ഒരു രാത്രി പാഴാക്കണം, ചിന്തകളുടെ കുരുക്കുകൾ ഓരോന്നായി അഴിക്കുമ്പോൾ, എപ്പോഴോ ഞാൻ ഉറക്കത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു.

പൊതുവെ നല്ല സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാത്ത എന്നെ രാത്രിയുടെ ഏതോ അനാഥയാമത്തിൽ

അവൾ വിളിച്ചുണർത്തി. ഞാൻ തിരിഞ്ഞ് അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. അവൾ ഉത്കണ്ഠാകുലയാണ്.

" ഊം. എന്താ ഈ പാതിരായ്ക്ക് " ഞാൻ ചോദിച്ചു

അതേ... കുറച്ചൊരിടവേളയ്ക്കു ശേഷം അവൾ തുടർന്നു. "അതേയ്.. ഞാനൊരു സ്വപ്നം കണ്ടു" ഇക്കാര്യം പറയാൻ വേണ്ടി ഈ രാത്രിയിൽ വിളിച്ചുണർത്തണോ? എന്നു വേണമെങ്കിൽ എനിക്കവളോട് ചോദിക്കാമായിരുന്നു പക്ഷേ തൽക്കാലം നിവൃത്തിയില്ല.

" ആരെയോ, എന്നെയാണോ? " കുറച്ചു നർമം കലർത്തി ഞാനവളോട് ചോദിച്ചു.

" അല്ലെന്നേ, ഞാൻ നമ്മുടെ മകനെ കണ്ടു". അവളെ ശ്രദ്ധിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടാവണം. അവൾ തുടർന്നു. "ഞാൻ നമ്മുടെ മകനെ കണ്ടു." അല്പ നേരം അവളെന്നെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. 'ഇതേമുഖം, ഇതേ മൂക്കും കണ്ണും, പക്ഷേ ഈ മീശയില്ല. ഞാനവനോട് ഒരു പാട് സംസാരിച്ചു. അറിയോ. അവൻ നന്നായി സംസാരിക്കും. അവനെ ഞാനോടും ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു. അവൻ ഇത്രയും നേരം ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. കണ്ടില്ല, അവനുചേട്ടനെ ഇഷ്ടമല്ല. അതാ ഞാൻ വിളിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും പൊയ്ക്കളഞ്ഞത്" അവൾ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

അവൾ കിതയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എനിക്കവളെ കൂടുതൽ സംസാരിപ്പിക്കാൻ തോന്നിയില്ല. ഇതവളുടെ സ്വഭാവമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ബലമായി പിടിച്ചു കിടത്തുമ്പോൾ അവൾ നിശ്ശബ്ദയായി കരയുകയായിരുന്നോ?

നിശ്ശബ്ദയായി കിടന്ന അവളെ തട്ടിയുറക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചു ഞാൻ മനശ്ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, മറ്റുള്ളവരുടെ വികാരങ്ങൾ അനായാസം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ. നിശയുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ, ഒരിക്കലും അമ്മയാകാൻ കഴിയാത്ത, നിഷ്കളങ്കയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ വികാരം മനസ്സിലാക്കാൻ എന്നത്തെയും പോലെ ഞാൻ വെറുതെ ശ്രമിച്ചു.

ഇവിടെ ഞാൻ വീണ്ടും പരാജയപ്പെടുകയാണ്. അപ്പോഴും പുറത്തുനിന്നും നിശബ്ദത ഭഞ്ജിച്ചുകൊണ്ട് ചീവീടുകളുടെ ഒച്ച അരിച്ചെത്തി, അത് ഞങ്ങളെ കട്ടിയുള്ള ഒരു പുറം തോടുപോലെ പൊതിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

സംഗച്ഛധ്വം സംവദധ്വം
സംവോ മനാംസി ജാനതാം
ദേവാഭാഗം യഥാപൂർവ്വേ
സംജാനാനാ ഉപാസതേ

(ഒന്നിച്ച് സഞ്ചരിക്കുക, ഒന്നിച്ച് ഉച്ചരിക്കുക,
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെല്ലാം ഒന്നായിരിക്കട്ടെ! നിങ്ങളുടെ കൂട്ടായ സ്വത്തുക്കൾ,
പണ്ട് ദൈവങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ, തുല്യമായി പങ്കിട്ടനുഭവിക്കുക)

- ഋഗ്വേദം

അവസ്ഥാന്തരം

കവിത
ആർ.എസ്.പണിക്കർ
ഇലക്ട്രീഷ്യൻ

റാകം___
നിനക്ക് നീ ചൂള തീർത്തപ്പോൾ
ചാരായം___
നിന്റെ അമ്മയുടെ, നെഞ്ച്
ചുരന്നെടുത്തപ്പോൾ
അയൽപക്കക്കണ്ണുകൾ
അവജ്ഞയുടെ പന്തമെറിഞ്ഞപ്പോൾ
അന്ന്
അവിവാഹിതന്റെ മേലങ്കി-
വലിച്ചു കീറി
മാന്യതയുടെ മുഖംമൂടി പിച്ചിച്ചീന്തി
നിന്റെ കരങ്ങളുയർത്തുമ്പോൾ
അന്തരാത്മാവിൽ നിന്നും
ഒരു വിളിയുയർന്നു
അങ്കിൾ!!!

മദ്യത്തിന്റെ കറുത്ത രൂപത്തിനെ
ഭീകരതയുടെ തേർവാഴ്ചയ്ക്കിടയിൽ
അസഭ്യങ്ങളുടെ അമ്പേറ്റ്
ആത്മാവ് പിടഞ്ഞപ്പോൾ
ഞാൻ ചോദിച്ചു
"നിനക്ക് പപ്പ"...?
ഉത്തരം
ഒരു കാർക്കിച്ചുതുപ്പലായിരുന്നു
തുടർന്നുപോയ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ
എന്റെ കവചകുണ്ഡലങ്ങൾ
പണയം വയ്ക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ തളർന്നു പോയിരുന്നു
ഉൾക്കണ്ഠയുടെയൊടുവിൽ
ഇളനീരിനോടൊപ്പം
അവൾ പറഞ്ഞു
"അണ്ണാ...... ഞാനുമുണ്ട്!"
പിന്നെ___
ഒരു പൊരിഞ്ഞ യുദ്ധമായിരുന്നു
ഒടുവിൽ
തന്നെയെന്ന തിരിച്ചറിവ്
മൂർഖന്റെ ഫണമുയർത്തുമ്പോൾ
സ്നേഹത്തിന്റെ പൂത്തിരി കത്തിച്ച്
എന്റെ തലയിലെ
വെളുത്ത നാരുകളെ പിഴുതുമാറ്റി
നീ വിളിച്ചു "ചേട്ടാ"

പിന്നീട് ജോലിതേടി ഞാൻ യാത്രപറയുമ്പോൾ
അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു
"മോളേ, കരയരുത്"!
നിനക്ക് ബിരുദമുണ്ട്
'ഒരു നല്ല കാലത്തിനായ് കാത്തിരിക്കുക'
അപ്പോൾ
"വേണ്ട"___
പൂർത്തിയാക്കാൻ അവൾ അനുവദിച്ചില്ല

പിന്നെ... ഗാഢാലിംഗനമായിരുന്നു
കണ്ണുനീരുകൾ ചേർന്നൊഴുകി
മാറിടം നനഞ്ഞിരുന്നു
പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ
ആകാശം മൂടിക്കെട്ടിയിരുന്നു
ഒരു മഴയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാട്

പിന്നീട്___ ഇന്റർവ്യൂ___
എന്റെ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ!
സർ " ഇത് അനുജത്തിയാണ്"
കാലു പിടുത്തത്തിന്റെ ആദിയും അന്ത്യവും അന്നായിരുന്നു.
ജോലികിട്ടി യാത്ര പറയുമ്പോൾ
എന്റെ പാദങ്ങളിൽ___
"അരുതു, കുട്ടി___ ഇതൊക്കെ !!!
ദൈവം നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും
സന്തോഷമായി പോകുക"
അന്ന്
ഉദയസൂര്യൻ
എല്ലാ കാർമേഘങ്ങളേയും വകഞ്ഞു മാറ്റി
അവൾക്ക് വഴിയൊരുക്കി
പിന്നീട്___ പ്രമോഷൻ
അന്ന്___ ഞാൻ എത്ര സന്തോഷിച്ചിരിക്കണം
"താന്റെ ബന്ധുവല്ലേടോ നമ്മുടെ പുതിയ ആഫീസർ"?
അതിനുമറുപടി മൂകതയായിരുന്നു.
അവളുടെ സാമീപ്യം ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു
അകന്നുനിന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരടുപ്പം -
ഭൂമിയും ആകാശവും പോലെ,
സൂര്യനും ചന്ദ്രനും പോലെ.
ആഫീസ് സജ്ജീകരിക്കുന്നതിൽ
എനിക്കെന്തിനാണിത്ര താത്പര്യം?
അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു
പുതിയ കസേരയിൽ അവൾ ഉപവിഷ്ടയായപ്പോൾ
എന്റെ മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു
"കുട്ടി നീ ഭാഗ്യവതിയാണ്"
തുടർന്നുവന്ന ബെല്ലിനോടൊപ്പം, ഒരു വിളിയും
"എടോ രാമൻ നായരേ ___"
അന്ന് എന്റെ കാക്കി തീരെ വികൃതമായിരുന്നു.
■

രണ്ടുനാല് ദിനംകൊണ്ടൊരുത്തനെ
തണ്ടിലേറ്റി നടത്തുന്നതും ഭവാൻ.

മാളികമുകളേറിയ മന്നന്റെ
തോളിൽ മാറാപ്പു കേറ്റുന്നതും ഭവാൻ

- പൂന്താനം

RAJAJI HOUSE - COCK HOUSE
(Seniors)

SHIVAJI HOUSE - COCK HOUSE
(Juniors)

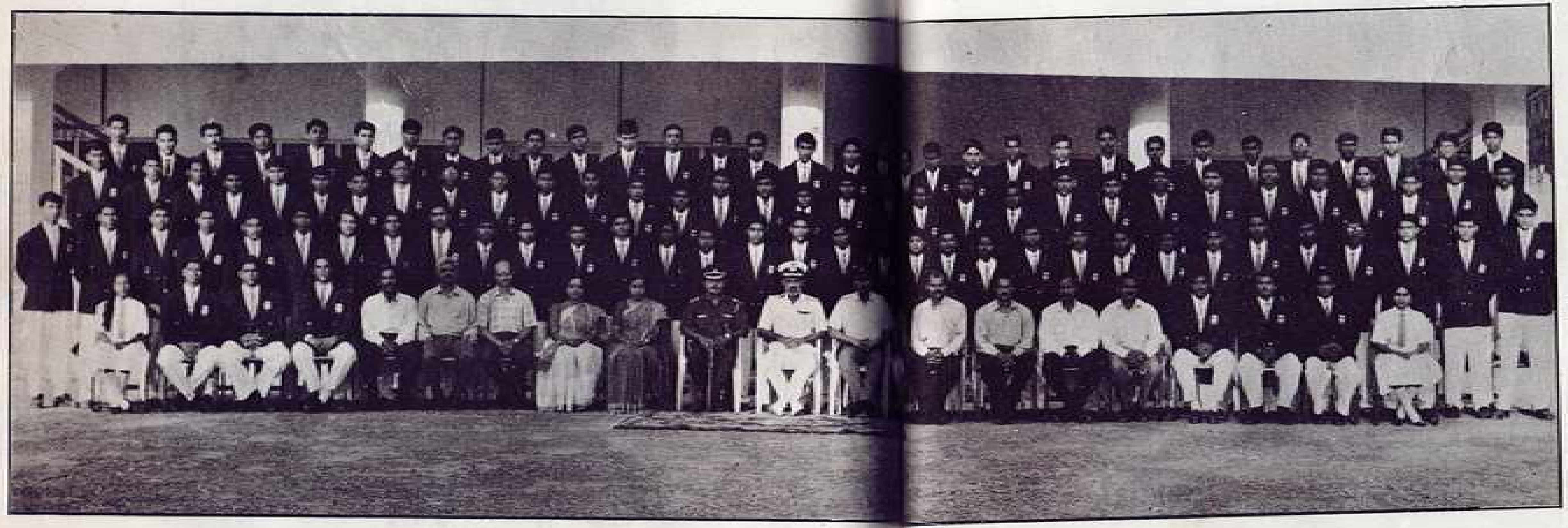

CLASS XII - 1997-'98
THE OUTGOING STUDENTS

V.K.K. HOUSE - COCK HOUSE
(Sub-Juniors)

THE SCHOOL BAND

THE NEW ENTRANTS

हिन्दी विभाग

विषय

1. नमस्ते भगवान - अभिलाष मेनन
2. कालू का प्रेम - रजनीश एस
3. सफलता और आत्मसंयम एक दूसरे पूरक - सत्यार्थ प्रकाश
4. तीन बातें - सजिव एस.
5. ममता - विवेककुमार पि.
6. ये भी सपना - अरुण एस. बाबु
7. मुर्ख हो तो ऐसा नहीं - जि. विध्नेश
8. पुस्तकें असली मित्र है- सि. विविन
9. रामू की बुद्धिमत्ता - हरिकृष्णन
10. एक शाम दीवानों के नाम - प्रिन्स मत्तॉय
11. ट्रेकिंग का अनुभव - निर्मला श्रीनिवासन
12. प्रेम और घृणा - अनुराग के. बि.
13. चुनौती - रेंजि नायर
14. सीख - शाह नवास खान
15. समाज की प्रगति में छात्रों का योगदान - कुमार गौरव
16. बुद्धिमान नेवला - जितिन के. नायर
17. यादें - पैन. जो.
18. सुनहरा सपना - राजिव मेनन
19. धरती माता - राजेश कुमार यादव

नमस्ते भगवान

ABHILASH MENON
IX A

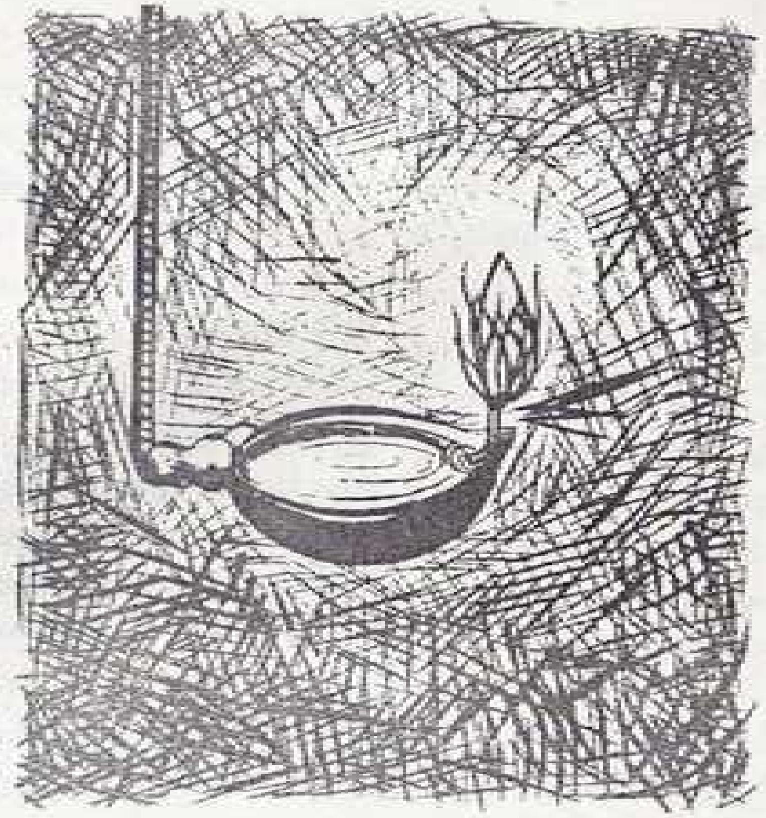

हे भगवान! हे भगवान!
कोटि - कोटि वन्दन
इस जग के है पालनहार!!!
तुझको मेरा प्रिय वन्दन -

मै जो भी हूं, जैसे भी हूं
यह तेरी लीला है।
मेरा जो भी जैसा भी है,
तेरा ही मेला है।

जी पाऊं या मर जाऊं
यह तेरी माया है।
या उठकर बढ़ जाऊं
तेरी किस्मत का साया है!!

जब सब कुछ तू ही करता है,
होनी अनहोनी लिखता,
मैं क्यों सोचूं मेरे भगवान?
मैं क्यों शोऊं मेरे भगवान??

बालू का प्रेम

RAJANEESH S

VII C

बहुत पहले की बात है। गाँधीपुर नामक एक गाँव था। वहाँ तीन बडे साथियाँ थे। रामू, राजू और बालू। रामू और राजू बडे अमीर लोगों के बेटे थे। पर बालू बहुत गरीब था। उसको पहनने के सिर्फ एक ही कपडा था। फिर भी रमू और राजू उसकी बहुत सहायता करते थे। उनके विद्यालय में बालू को हराने के लिए कोई नहीं था। वैसे वैसे अनेक वर्ष बीत गये। एक बार ये तीनों एक दूसरे गाँव गये। चलते चलते ये बहुत थक गये। रामू और राजू एक पेड के नीचे विश्राम करने बैठे। थकावट के कारण दोनों सो गये। पर बालू को नींद नहीं आया। उसी समय वहाँ दो आदमी आये। वे एक दूसरे से बातचीत कर रहे थे।

बालू ने सब बातों ध्यान से सुना। एक व्यक्ति ने कहा "मेरे पास एक जासूसी अंडा है। उस अंडे के बाहर का भाग खानेवाला एक मन्त्री बन जायेगा और अंदर के भाग खानेवाला राजा। बालू सब बातें ध्यान से सुन रहा था। जब ये दो आद्मी नहाने के लिए नदी में डूबा तो बालू ने जासूसी अंडा चुप-चाप के लिया और भाग गया। उस ने बाहर का भाग रामू को और अंदर का भाग राजू को खाने के लिए दिया।

एक दिन उस राज्य के राजा और मंत्री भयानक दुर्घटना में मर गये। यह बात सुनी तो बालू ने रामू और राजू को सब बातें बता दी। "कौन बनेगा अगला राजा और मन्त्री?" राज्य में लोगों के बीच चर्चा होने लगी। राजा को कोई पुत्र नही था। "कौन होगा अगला राजा?" वहाँ के पंडित लोगों ने एक कार्य किया। उस राज्य के पहलेवाला राजा को एक प्रिय घोडा था। उन लोगों ने उस घोडे की रस्सी को खोल दिया और उन लोगों ने निश्चय किया कि जिस आदमी के सामने घोडा रुकेगा वह राज्य का राजा बनेगा और जो आदमी उस राजा के दक्षिण में बैठा हुआ होगा वह आदमी मन्त्री बनेगा। उस समय रामू नदी में नहा रहा था और रामू दक्षिण में बैठ रहा था। कुछ देर बाद वह घोडा आकर रामू के सामने आकर खडा हुआ। जब लोगों ने देखा तो वहाँ एक खूबसूरत आदमी नहा रहा था। जब उन्होंने नाम पूछा तो उस ने कहा कि रामू। और जब उन लोगों ने रामू के दक्षिण की ओर देखा तो वहाँ राजू बैठ रहा था। उन लोगों ने रामु को राजा और राजू को मन्त्री बनाया। बालू का प्रेम देखकर उन दोनों ने बालू को भी मन्त्री बना दिया। रामु, राजू और बालू ने अपने परिवार को राजमहल में लाकर नया जीवन बिताने लगा।

> **"बच्चों के मानसिक विकास केलिए मातृभाषा उतना आवश्यक है जितना उसके शारीरिक केलिए माता का दुध।"**
>
> *- महात्मा गाँधी -*

सफलता और आत्मसंयम एक दुसरे के पूरक

SATHYARTH P, X A

प्रत्येक व्यक्ति में अपने जीवन को सफल बनाने की प्रबल आकांक्षा होती है। मनुष्य का प्रत्येक कर्म इसी उद्देश्य की ओर केन्द्रित होता है। जब शिशु जन्म लेता है तथा शिशु के विकास के साथ-साथ विस्तृत होती है वे बालक के भविष्य में सफलता, यश, प्रतिष्ठा आदि के दर्शन करते हैं।

बालक अब युवावस्था में प्रवेश करता है तथा अपने लक्ष्य की ओर बढ़ने लगता है। किसी को कक्षा में प्रथम आना, किसी को जिलाधिकारी बनना तथा किसी को राम भक्ति अपने जीवन का लक्ष्य प्रतीत होते हैं। पर बहुधा समझ में आता है कि अधिकांश लोग लक्ष्य नहीं प्राप्त कर पाते। क्या कारण है? उत्तर है "आत्म संयमता" की कमी। ऐसे लोगों को या तो आत्मसंयम का पथ नहीं दिखाया गया होता है; उन्हें इसके भेद तथा इसके महत्व के बारे में नहीं बताया गया होता है अथवा वे जानबूझ कर स्वयं को धोखा देते है। परिणामत: वे अपने पैरों पर स्वयं कुल्हाडी मारते हैं। वास्तव में जीवन में सफल होने के लिए आत्मसंयम नाम के गुण का होना नितान्त आवश्यक है।

अध्यापक शिष्य से एक पाठ याद करने को कहता है। बालक बैठता भी है। किन्तु तभी उसे बाहर दुसरों की क्रीडा ध्वनि सुनायी देती है। मन तनिक विचलित हुआ और पैर दौड पड़ते हैं। किन्तु अगर वह वह आत्मसंयम करके पढ़ता रहता तो वह अगले दिन गुरुजी की जलती आँखों का सामना न करता, छडी का आस्वादन न करता। इसी प्रकार एक आदमी रोग शय्या से तेरह दिनों बाद उठता है तथा फिर कुछ चटपटी बाजारु चीज खा लेता है। परिणाम - अबकी इक्तीस दिनों की शय्या पर पुनः चला जाता है। अगर वह किंचित मात भी आत्मसंयमता दिखाता तो यह दुर्दशा न होती।

काम, क्रोध, लोभ आदि मनोविकार मनुष्य के हृदय पर सदा अधिकार रखते हैं। ये ही नदी के प्रभाव की भाँति बढते हुए मनुष्य जीवन में अनेक बाधाएँ डालकर उसे मलिन और फलरहित बनाते हैं। इनकी प्रति-द्वन्दिता में अगर आत्मसंयम का सहारा ले लिया जाय तो सफलता में लेशमाव भी संदेह नहीं रहता।

पति जब क्रोध पर विजय करके पत्नी की चुक को क्षन्तव्य समझ लेता है तब उसके जीवनाकाश से विषाद के मेघ विलीन हो जाता है। तथा प्रत्येक कार्य में सफलता शशिकला की भाँति छिटक कर आनन्द स्रोत बहा देती है। सांसारिक विघ्न - बाधाओं का सामना करने के लिए अभुत पूर्व शक्ति का संचार होने लगता है।

दुकानदार जब लोभवश अपने देवता समान ग्राहक से हत करता है तब उसके व्यापार-मार्ग का असफल यात्री बनने में विलम्ब नहीं होता है।

जो व्यक्ति इन्द्रियों के दास होते हैं वे संयमी नही हो सकता। इच्छाशक्ति के इंगित पर नाचने में और संयमी होने में तम और प्रभाकर का सा अन्तर है। संयमहीन पुरुष सदा उत्साहहीन, अधीर और अविवेकी होते हैं। जबकी आत्मसंयमी व्यक्तियों में सर्वदा उत्साह, धैर्य तथा विवेक भरा रहता है अतएव उन्हें सर्वत्र सफलता उपलब्ध होती है।

काम, क्रोध आदि का संघर्ष उपस्थित होने पर आत्मसंयमी होना एक बात है और संघर्ष का अवसर ही न मिलनी पर आत्मसंयमित्व के भाव में भरे रहना और बात है। अन्त में कहना चाहूँगा कि युवावस्था, सम्पति तथा प्रभुत्व पाकर आत्मसंयमी होना ही वास्तव में आत्मसंयम है।

तीन बातें

SAJIV S
VIII A

तीन को सदा मान दो,
माता, पिता, गुरु।

तीन को ध्यान से सुनो,
कहानी, कविता, पाठ।

तीन से सदा डरो,
निन्दा, चोरी, झूठ।

तीन को सदा नियम से करो,
भजन, भोजन, व्यायाम।

तीन की हँसी मत उडाओ,
बूढ़ा, अपंग, पागल।

तीन को सदा दया दिखाओ,
गरीब, बीमार, विधवा।

तीन को सदा वश में रखो,
मन, आदत, स्वाभिमान।

ममता

VIVEK KUMAR P
X A

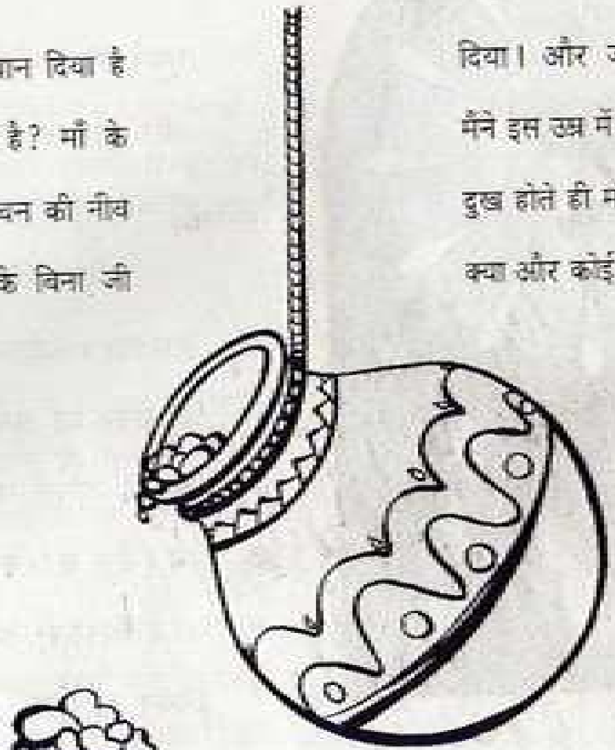

क्या किसी ने ध्यान दिया है कि मानव कैसा जीव है? माँ के विना क्या किसी के जीवन की नीव है? एक वछड़ा गाय के विना जी नहीं सकता। मैं एक नन्हा मानव हूँ तो मैं कैसे रह सकता। मुझे याद नहीं कि इस जीवन के पहले मैं क्या था? शायद प्रेमहीन सागर में बहता रहता था। ईश्वर ने मेरी इच्छा स्वीकार कर ली और मुझे मेरी माँ की गोद में सुला दिया। वात्सल्य प्रेम का आनन्द मैं पाता रहा अबतक। ईश्वर को भी कोई तकलीफ न थी तब तक। लेकिन अचानक मुझको माँ से बहुत दूर भेज दिया। और जीवन भर का प्यार मैंने इस उम्र में खो दिया। संतान को दुख होते ही माँ को चोट लगता है। क्या और कोई जीव है जिसमें ममता वास करती है। माँ का स्थान स्वर्ग से भी ऊँचा है। इस धरती को ममता ने प्रेम से सींचा है। उस नन्दरानी को क्या दुख न हुआ था। जब कन्हैया ब्रज छोड़ परदेस गया था। यशोदा माँ और मेरी माँ समान हैं। मैं गोपाल नहीं पर वह मेरे अन्दर विद्यमान है। अपनी धरती के लिए मरने का विचार है। माँ के लिए मन में सदा प्यार है।

ये भी सपना

ARUN S. BABU
VII B

सपने के तारे को देखकर
और और सपने बनाता मैं।
लेकिन जानता नही है,
किसकेलिए
कुछ लक्ष्य नही, मुझे मालुम नही
ये जीवन का अर्थ क्या है?
वह भी जानता नही
आज हँस कर, कल ये कर
आज जीतकर, कल हार कर
जीवन का फूल
और काफ्टे को तरपा कर
मैं इस जिन्दगी में
कुछ कर पाऊँगा
ये भी एक सपना
और, और सपने बनाता मैं।

मूर्ख हो तो ऐसा नहीं

G. VIGNESH
VI B

राजपुर गाँव में एक विद्वान था। वे बडा ज्ञानी थे। उनको एक पुत्र था। उसका नाम वरदराज था। उस के तरफ कोई भी मुर्ख उस गाँव में नहीं था। जब वह आठ साल का हो गया तब पिता ने उसे आसपास के गुरुकुल में भेजा।

गुरुकुल के सारे बच्चे बडे होशियार और पढने में समर्थ थे। दो दिन में ही गुरु को समझ पाया कि वरदराज निरे उल्लु है। गुरू ने उस पर ज्यादा ध्यान दिया। उसे अकेले और अलग पढाने की व्यवस्था की। लेकिन उसका कोई फरक नहीं हुआ। बहुत दिन वह ऐसे बीता। एक दिन गुरू ने वरदराज को बुलाया और कहा" अरे, वरदराज तू पढने लायक नहीं हो। अब तुम घर जाकर वहाँ के काम-काज देखो। वरदराज अगले दिन गुरुकुल छोडकर घर आया।

घर में वरदराज बडा दुखी रहे। पिताजी को देखते ही वह रोने लगा वरदराज की बातें सुनकर विद्वान पिताजी हताश हो गये।

वरदराज घर से निकला। वह मार्ग भूलकर किसी ओर चला। थकावट के कारण वह एक पेड के नीचे विश्राम करने लगा। प्यास के कारण वह आसपस के कुएँ में पानी पीने के लिए गया। अचानक उसकी दृष्टि कुए के पत्थर में पडी। बार बार पानी लेने के कारण कुए के पत्थर में रस्सी से रगड खाकर निशान आ गया था। तब वरदराज ने सोचा "अगर रस्सी के बार बार रगडने से पत्थर भी काट सकता है तो मैं भी अच्छी तरह क्यों नहीं पढ सकता।" वह वापस अपने गुरु के पास आया। और उस के पाँव छुआ। गुरू ने उस की सब बाते सुनी और पुनः भरती किया। दिन प्रतिदिन वरदराज की होश बढ गयी। थोडी ही दिनों में वरदराज गुरू के प्रिय शिष्य बन गया।

> "अबला जीवन हाय!
> यही तुम्हारी कहानी।
> आँचल में है दूध और
> आँखों में है पानी।।"
>
> - श्री. मैथिली शरण गुप्त -

> "यदा यदा हि धर्मस्य
> ग्लानिर्भवति भारत।
> अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मान
> सृजाम्यहम्।।"
>
> - श्रीमत भगवद् गीता -

पुस्तकें असली मित्र हैं

VIBIN, IX C

संसार में ऐसी भी लोग होते हैं जिनका कोई मित्र ही नहीं होता। बिना साथी के जीवन बिताना कठिन हो जाता है, क्योंकि मनुष्य एक सामाजिक प्राणी बिताना है। उसे कोई न कोई सगी साथी तो चाहिए ही। अच्छे साथी के बिना जीवन शुन्य हो जाता है। कुछ मनुष्य ऐसे होते हैं जिसका समय ही नहीं कटता। रात सोते बीत जाते है और दिन ऊँघते निकल जाते है। उनके जीवन में उत्साह नहीं होती क्योंकि उनके साथ बात करने वाला कोई नहीं होता।

मित्र या साथी ऐसा होना चाहिए जो कभी धोखा न दे, जिसके साथ घण्टों आनन्द में लीन रहें। साथ ही वह ऐसा होना चाहिए जो अच्छे रास्ते पर ले चले। आखिर ऐसे मित्र हमें कहाँ मिल सकते है? केवल पुस्तकालयों में। आइए, हम पुस्तकालय चलें और अपना कोई साथी चुनें। वह हमें कभी धोखा नही देगा और हमें अच्छे मार्ग पर ले जाएगा।

पुस्तकों से ज्ञान प्राप्त होता है। ज्ञान से विचार आता है। कुछ लोगों को चलना तो आता है, पर देखना नहीं आता, क्योंकि, उनके पास ज्ञान कि आँख नहीं होती। ज्ञान का संबन्ध न अमीरी से है न गरीबी से। सर टी.एस. मुत्तुस्वामी अय्यर हाईकोर्ट में जाने से पहले भारतीय न्यायाधीश थे। वे बहुत गरीब परिवार के थे। सड़क की बत्तियों के नीचे बैठकर पढ़नेवाले मुत्तुस्वामी अय्यर के मन में लगन थी। उन्होंने उस समय का उपयोग किया और समय ने उसे न्यायाधीश बना दिया।

हमें सदा अच्छी पुस्तकें पढ़नी चाहिए। जैसे संसार में अच्छे मित्र होते हैं, और बुरे भी, अमृत भी होते है, और बुरी भी। पुस्तकों से हार्दिक आनन्द प्राप्त होता है। पढ़ने का नशा तो अमृत पान का नशा है। हमें पुस्तकालयों का पूरा लाभ उठाना चाहिए। संसार में अशिक्षा से बढ़कर कोई अभिशाप नहीं है। पुस्तक ही हमारे सच्चे मित्र हैं।

रामू की बुद्धिमत्ता

HARIKRISHNAN
VII A

एक बार एक गाँव में जूते बेचने वाला एक दुकानदार था। उसे अपने दुकान चलाने के लिए एक आदमी की ज़रूरत थी। इसलिए उसने चार लोगों को काम पर लगाया और उनदे परखने लगा। उन के नाम रामू, श्याम, मोहन और सोदन थे। सब दुकान में अच्छी तरह काम कर रहे थे।

एक दिन एक अनजान आदमी जूते खरीदने आया जो बहुत चालक था। उसने रामू से जूते दिखने को कहा और रामू ने जूते दिखए। उसने एक अच्छा जूता चुना और कहा कि उसके पास पैसा नहीं था। उसने यह भी कहा कि वह पैसा कल देगा और रामू ने उसे मानकर जुते दिए। वह जूते ले गया।

यह देखकर दुकानदार रामू पर नाराज़ हुआ। जब रामू ने कहा कि आप चिंतित नहीं। वो वापस जरूर आएगा।

अगले दिन वह आदमी वापस लौटा। उसने कहा कि दोनों जूते दाएँ पैर के दिए हैं। रामू ने जवाब देते हुए कहा कि वह उनके ऊपर विश्वास नहीं कर सकता था। इसलिए उसने दोनें जूते दाऐं पैर के दिए।

यह देखकर दुकानदार बहुत खुश हुआ और उसने रामू को काम पर रख दिया।

एक शाम दीवानों के नाम

PRINCE MATHAI
XI A

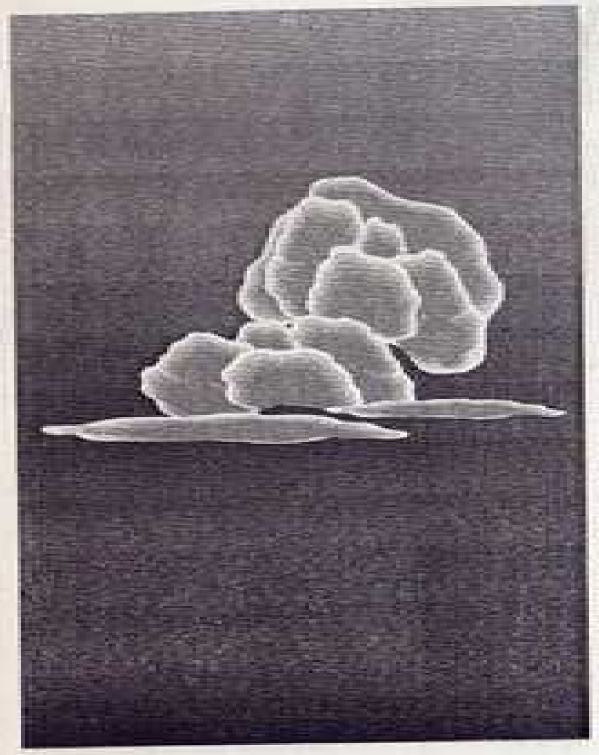

मिलना को हम न समझे
न हम तुम्हें समझ पाए।
विरह में यह प्यार तुम्हारा
हमें पागल बना जाए।

आँखों, वो जुलफें, जैसे
महकते फूलों की बगिया,
जिनमें हमें बसाया तुमने,
हमें दीवाना बना जाए।

वो पल, वो तुम्हें, जब
तुम थे हमारे साथ।
हमें हर पल याद आये
वो प्यार की बरसात।

अब न तुम हो हमारे साथ,
न वो पल है, न वो दिन।
मगर तुम्हारी यादें हैं
जो तरसाये हमें दिन रात।

जब तुम मिलोगी,
तब दिल भरेगा, मगर कब,
कब होगी यह मिलन की बरसात।
जो भी हो मिलन होगा हमारा
यह है प्यार का विश्वास।

ट्रेकिंग का अनुभव

निर्मला श्रीनिवासन
(हिन्दी विभाग)

यह उस समय की बात है, जब मैं तमिलनाडु के दिन्दुक्कल नामक स्थान में एक सी.बी.एस.ई. स्कूल में अध्यापन सेवा में नियुक्त थी। बचपन से ही मुझे खेलकूद व अन्य कार्यक्रमों में भाग लेना अच्छा लगता है इसलिए स्कूल से ट्रेकिंग में शामिल हो गई। दिसम्बर को विद्यार्थी और अध्यापक ट्रेकिंग पर जा रहे थे - स्थान था विद्यालय के निकट एक पर्वत सिरुमलै। इस स्थान के अंगूर और सन्तरे अत्यन्त प्रसिद्ध हैं। वहाँ इनकी खेती की जाती है।

दिसम्बर का दिन आ पहुँचा। मन रोमांचित से। मैंने ट्रेकिंग के बारे में किताबों में पढ़ा है, मौका नहीं मिला था। तरह - तरह के ख्याल मेरे मन में आ जा रहे थे। इन्हीं ख्यालों में मैं विद्यालय पहुँची तो देखा सब बच्चे (विद्यार्थी व विद्यार्थिनियाँ) तैयार होकर आये थे सिरुमलै पर्वत की चढ़ाई करने। सुबह का सूरज अभी भी अंगडाई ले रहा था। चिड़ियाँ चहचहा रही थीं और मन्द गति से हवा चल रही थी। कुल मिलाकर ट्रेकिंग के लिए एक सुहावना दिन था। हम सब बस में चढ़े और हमारी यात्रा शुरू हुई। सबमें जोश था, उत्साह थे। कुछ देर बाद हम सिरुमलै पर्वत की तलहटी पर पहुँचे। बच्चों को और अध्यापकों को दो-दो दलों में बाँटा गया। सभी दलों को दो बजे तक एक स्थान पर मिलना था। हमने चढ़ाई प्रारम्भ की। रास्ते में तरह-तरह के पक्षी, पौधे, जीवों को देखकर, मन बहला रहे थे। कुछ विद्यार्थी उन पौधों का नमूना भी ले रहे थे ताकि वापस जाकर ट्रेकिंग की याद में उन्हें सुरक्षितपूर्वक रखें। धीरे-धीरे आकाश में सूर्य ने पूर्ण चेहरा दिखा दिया। ताप भी बढ़ था पर हम उसकी परवाह न करते हुए आगे बढ़ते रहे। कुछ विद्यार्थी उत्साह भरे गीत भी गा रहे थे। सबको, सबसे पहले पहुँचने की होड़ थी। जैसे-जैसे हम चढ़ाई कर रहे थे, वैसे हमारी चाल में भी धीमापन आ गया था। प्रधानाध्यापक हमारे साथ ५ किलोमिटर तक चले उसके बाद वे गाड़ी से प्रथम पहाड़ की ओर प्रस्थान किया। एक-दो दल (लड़कों का) खतरनाक पगडण्डियों से गुजरते हुए आगे पहुँच जाते थे। उन्होंने कई तरह के खतरनाक जीव भी देखे। सबके चित्र भी खींचे गये थे। विद्यार्थिनियाँ भी पीछे नहीं थी, वे भी कदम-से-कदम मिलाकर चल रही थी। दोपहर के बारह बजे तक हमने अच्छी खासी दूरी तय कर ली थी। रास्ते में कई गाँव आये। गाँवनिवासी हमें अश्चर्य भरी आँखें से घूर रहे थे। उनकी आँखों में आश्चर्य भी था और उनके सवाल भी थे। हमें ऐसा प्रतीत हो रहा था जैसे हम अजायबघर से निकले हों। कुछ लोगों से हमारी बातचीत भी हुई। वे हैरान थे कि हम शिक्षक खासकर स्त्रियाँ बच्चों के साथ ट्रेकिंग पर-इस पर्वत पर चढ़ाई कर रही हैं। रास्ते का माहोल या वातावरण • बहुत अच्छा था। दिसम्बर का समय था शायद इसलिए

वातावरण में थोड़ा ठंडापन था। जैसे-जैसे हम ऊपर चढ़ते जा रहे थे वैसे-वैसे सर्दी हवा के तीखेपन का अनुभव कर रहे थे। हमने कई छोटी-छोटी झीलें पार की। पानी ठंडा था और कुछ देर हम ठंडे पानी में पाँ रखकर खड़े थे जिससे थकान पैरों को सुख की अनुभूति हो रही थी। झील के सुरम्य और लावण्य वातावरण ने तो सबके मन को हर लिया था। ऐसा लग रहा था मानो प्रकृति ने अपना सारा वैभव उंडेल दिया है। जिस तरह भ्रमर रस का पान करता है, उसी प्रकार हम सब प्रकृति की मनोरम छटा का आस्वादन कर रहे थे। इस पर्वतीय सौन्दर्य को देखकर हमारी थकान तो लगभग दूर ही हो चुकी थी। शरीर थका था पर मन चुस्त था। हमने दोपहर 2.00 बजे में लौट आये। खाना हम विद्यालय से ही लाये थे और भोजन कर चुकने की बाद सब अपने अनुभव के बारे में बताने लगे। सबके अपने-अपने, अलग-अलग अनुभव थे। इस प्रकार कई जानकारियाँ प्राप्त हुई।

करीब 3.00 बजे हमने उल्टा रास्ता अर्थात् वापसी का रास्ता तय किया। वापस लौटते वक्त गाँववालों ने हमें कई भेंट दिये - अंगूर व संतरों से हमारे हाथ लगभग भर चुके थे। वापस लौटते समय हमारा सामना शिकारी कुत्तों से भी हुआ जो आम के बगीचों की रखवाली करते थे। दिखने पर एलसॅशियन जाति की नस्ल वाले प्रतीत होते थे। फिर एक जगह हमने एक बड़ी सी रंगबिरंगी मकड़ी को देखा जो बड़ी ही खूबसूरती से अपना जाला बुन रही थी. यह नजारा बहुत ही लुभावना था। सूर्य की किरणों जब जाले पर पड़ती थीं तब वह रंगबिरंगे मोतियों के समान चमक उठता था। फिर हमने तरह-तरह के केले के पेड़ भी देखे और जिनका आस्वादन हमको गाँववालों ने कराया।

अस्ताचलगामी सूर्य की किरणें पेड़ों की पत्तियों को छू रही थी। सभी थक कर चूर हो गए थे और जिस प्रकार सूरज आकाश के आगोश में छुपकर निशा देवी के साथ विलीन हो जाता है उसी प्रकार हम भी अपने-अपने निवास स्थान पर जाकर इस थकान को मिटाने की लालसा में थे। शाम को साढ़े छह बजे हम अपने-अपने घर पहुँचे।

सचमुच दिसम्बर को मैं कभी भूल नहीं सकती। वह एक यादगार बनकर रह गई है।

निर्मला श्रीनिवासन
(हिन्दी डिपार्टमेन्ट)

क्या आप जानते हैं?

1. हिन्दी का पहला महाकाव्य?
2. हिन्दी के आदि कवि?
3. हिन्दी साहित्य का इतिहास पहले किसने लिखा?
4. खड़ीबोली को काव्यभाषा बनानेवाला प्रथम कवि?
5. खड़ीबोली हिन्दी का पहला महाकाव्य?
6. खड़ीबोली गद्य के पहले लेखक?
7. हिन्दी का प्रथम गीत काव्य?
8. हिन्दी का पहला मौलिक उपन्यास?
9. हिन्दी की पहली कहानी?
10. साहित्य को 'जीवन की आलोचना' माननेवाला पहला साहित्यकार?
11. प्रथम 'सरस्वती सम्मान' किसको मिला?
12. हिन्दी का प्रथम प्रामाणिक इतिहास?
13. हिन्दी के प्रथम आत्मकथाकार?
14. हिन्दी का पहला समाचार पत्र?
15. हिन्दी पत्रकारिता का इतिहास किस शहर से शुरू हुआ?

उत्तर: 1. पृथ्वीराजरासो; 2. सरहपाद; 3. गार्सा द तासी; 4. अमीर खुसरो; 5. प्रियप्रवास; 6. रामप्रसाद निरंजनी; 7. बीसलदेव रासो; 8. परीक्षागुरु; 9. इंदुमती; 10. प्रेमचन्द; 11. श्री. हरिवंशराय बच्चन को; 12. हिन्दी साहित्य का इतिहास; 13. श्री. बनारसीदास जैन; 14. उदन्त मार्तण्ड; 15. कलकत्ता से

प्रेम और घृणा

ANURAG. K. B.
X A

प्रेम करो भाई प्रेम करो,
तुम सदा ही प्रेम करो।
घृणा नहीं है अच्छी बात,
उतारो उसे मौत के घाट।।

प्रेम एक एसा बंधन है,
जिसमें बंधते हैं मानव।
घृणा के दलदल वो
फसते हैं सिर्फ दानव।।

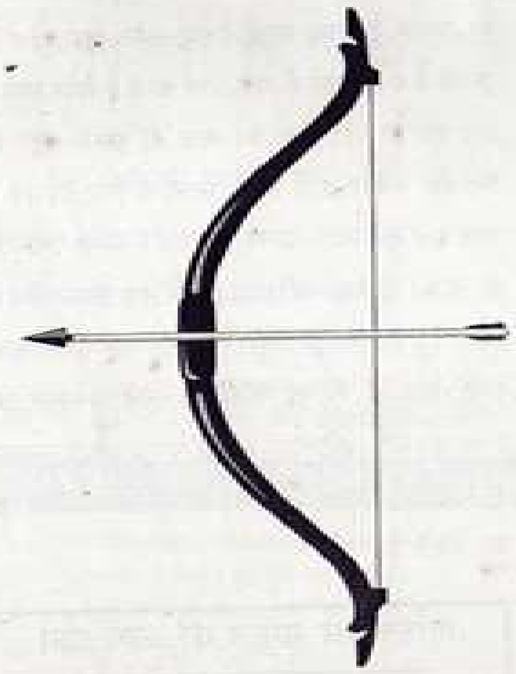

प्रेम के दो- एक बोल,
मन में हैं देते मिश्री घोल
यह जो होती है घृण,
सदैव देती है, मन को पीड़ा।।

प्रेम एसी कला है जो,
दिलाती दूसरों का एहसास।
घृणा एक एसा खंजर है जो
करता सदा मानवता का निवाश।

मानवता को यदि नहीं बचाओगो
तो खयं भस्म हो जाओगे।
तब घृणा भी नहीं देगी तुम्हारा साथ,
और तुम रह जाओगे मलते हाथ।।

इसलिए तुमसे यह कहता हूँ,
और फिर-फिर यही कहता हूँ।
प्रेम करो भई, प्रेम करो,
तुम सदा ही प्रेम करो।

चुनौती

REGI NAIR, XI A

शास्त्र बताता है कि मनुष्य ही सबसे श्रेष्ट है। पर क्या यह सच है? हाँ कई बार यह सच साबित हो चुका है। पर मनुष्य को कितनी ही सीढ़ियाँ चढ़नी पड़ेगी अगर शास्त्र द्वारा बताया गया? को पूरी तरह सही साबित करना हो। मनुष्य यह अच्छी तरह नहीं जानता कि वह कितना भाग्यवान है कि उसे मनुष्य का जन्म मिला है। हमें बुद्दि ईश्वर ने दी है जो अन्य प्राणियों में नहीं है। हम एक दूसरे के सुख और दुख को बहुत अच्छी तरह समझ सकते है। पर इसके बावजूद वह कभी कभी इतनी गन्दी हरकतें करता है जो एक पशु पक्षी भी सपने में देखते नहीं है। हमने कितने ही नेताओं को पैदा किए और वे हमें रास्ता दिखाते रहे पर इसके बावजूद भी कुछ ऐसे नेता थे जो इन मार्गों पर आने के लिये साफ इन्कार कर दिया। उन्हें खास अपने साथियों को खून की आवश्यकता होती है। मर्द होने के बाद भी वे छोटे छोटे बच्चों की तरह व्यवहार करते है। छोटी-छोटी बातों पर लड़ते है। हमारा मन कभी भी स्थिर नहीं होता। वह हर समय चंचल है। लोग न्याय, नीति, जाति अमीरी गरीबी के नाम पर लड़ते है, क्या वह हमारे लिए लज्जित होने की बात नहीं है?

एक तरफ जब लोग मनुष्यता की उन्नति के लिए दिन रात, मेहनत करके कुछ नया आविष्कार करते है तो दूसरी ओर कुछ लालची लोग आविष्कारों का दुरुपयोग करते है। आज कल सब बोलते हैं कि जिस के पास पैसा है वह ही जीवन में सफल हो सकता है। पर मैं इससे एक दम सहमत नहीं हूं। कितने ही लोग है जो बहुत अमीर है पर उन्हें कभी भी मन की शान्ती प्राप्त नहीं हुई। मगर दूसरी ओर एक गरीब किसान जो मेहनत कर कर अपना पेट पलता है। वह बहुत संतुष्ट और खुश होता है। दुनिया में हम कितने ही यश प्राप्त करते हैं मगर सभी का अंत एक ही तरह होता है। आज की दुनिया बहुत तेज चल रही है और सभी अपनी भलाई के लिए दैड़ रहे हैं। मगर इसी दुनिया में कितने ही लोग है जिन्हें एक समय का भोजन भी प्राप्त नहीं होता। मगर क्या उनकी ओर हम ध्यान देते है। बिल्कुल नहीं। जो हो गया सो हो गया। मगर आज की जो नई पीढ़ियाँ है उन्हें मानवपन और उनके गुन-दोष, कठिनाइयों के बारें में एक अच्छी जानकारी होनी चाहिए जिससे वे मानव की प्रगति के लिए कुछ कर सकते है।

> **काहे री नलिनी तू कुम्हिलानी**
> **तेरे ही मालि सरोवर पानि**
> - कबीरदास -

> **साहित्यकार समाज को आगे-आगे**
> **लेकर चलनेवाली सच्चाई है।**
> - प्रेमचन्द -

सीख

SHAH NAWAZ
VII A

मोहन अमीर बाप का एक ऐसा बेटा था जिसने न माँ का प्यार देखा हो न पिता का प्यार। उसकी माँ को तो उसने देखा भी न था। उसे जन्म देते वक्त ही उसकी माताजी का देहाँत हो गया था। बाकी बचे पिता, जिन्होंने व्यापार में अपने बेटे को भुला दिया। अब एसे वक्त में उसे साथ तो मिला पर कुछ अमीर बाप के बिगडे हुए बच्चों का। इस तरह उसका बचपन गंदे बच्चों के साथ बिता।

इस तरह वह बड़ा हो गया। एक दिन जब वह घर में आराम कर रहा था तब उसके टेलेफोन के घंटी बजी। फोन उठने पर उसे पता चला कि उसका एक जिगरी देस्त किसी गंदे काम करने की वजह से बंद है। उसने यह सुनते ही, अपने कार निकलवाई और जैल की और निकल पड़ा। दोस्त से मिलने पर उससे पता चला कि यह सब गंदे काम करने के वजह से हुआ है। दोस्त नें उससे कहा कि उसके माँ-बाप से उसके बारे में बता दो।

जब वह अपने दोस्त के घर पहुँचा तो उसे पता चला कि उसकी माँ को दिल का दौरा पडा और वो मर गई। जब उसने यह देखा तो उसे अपने उस भूली हुई माँ की याद आगई जिसे उसने सोलह साल पहले भुला दिया था। वह बहुत दुखी हो गया। उसने यह कसंम खाई कि वह अब कोई गंदा काम नहीं करेगा। वह अपने घर गया। उसने अपने पिता से क्षमा मांगी और उनका व्यापार में हाथ बटाने लगा।

क्या आप जानते हैं?

1. 'रामचरित मानस' में कितने काण्ड या सोपान है?
2. 'सूरसागर' में कितने पद है?
3. 'कामायनी' में कितने सर्ग है?
4. 'साकेत' में कितने सर्ग है?
5. 'महाभारत' में कितने श्लोक है?
6. 'रामायण' में कितने श्लोक है?
7. भगवद्गीता में कितने श्लोक है?
8. पृथ्वीराजरासो में कितने समय (अध्याय) है?

उत्तर:

1. 7	2. 8000	3. 15
4. 12	5. 1,00,000	6. 24,000
7. 700	8. 69	

समाज की प्रगति में छात्रों को योगदान

KUMAR GOURAV
X A

प्रगति, शक्ति, धन सभी देश अर्पित करना चाहते हैं। हर देश अपने को शक्त धनी देश बनाना चाहता है। देश की प्रगति के पीछे कई साधन है जो देश का निर्माण करते हैं। उदाहरण के लिए, कारखाने, भावात्मक एकता, परोपकार, अनुशासन, समाज जैसी गुणता ही देश का विकास करती है। इन सब में समाज का महत्वपूर्ण हिस्सा है। जिस देश का समाज अच्छा है वही शक्तिशाली, धनी है। समाज का निर्माण भी कई प्रकारो से किया जाता है। विद्यार्थी या छात्र या पढ़ीलिखी जवान होने वाली पीढ़ी ही समाज को सफल एवं उत्तरदायित्व बनाते है। छात्र वर्ग ही सामाज का ईंट-गारा तथा मिस्त्री है। छात्रों के नवविचार, सामाजिक भावनायें, सहयोगता ही समाज को एक पत्थर या पहाड़ की तरह कठोर एवं स्वयं बनाती है।

छात्रों का योगदान आज के इस समाज में नया रूप ला सकता है। आज के भारतीय समाज में चोरी, डाके हत्या, जेबकतरी जैसे दहनीय कार्य प्रवाहित है। बाल मजदूरी जो समाज को तहस-नहस करती है, आगे के भविष्य को नष्ट करती है, बालक जिसके हाथ में कलम होनी चाहिए उसे हथौड़ा पकड़ाती है - यह सब आज के समाज का कुप्रभाव है।

छात्र समाज में शिक्षा प्रणाली का प्रचार कर सकते है। पढ़े-लिखे होने के कारण वे दूसरे लोगों को भी पढ़ाते है। छात्रों के द्वारा शिक्षा ग्रामीण भारतीयों के लिए दिये में तेल' जैसी होगी। छात्रों 'पढ़ो और पढ़ाओ' की भावना जागृत करते हैं। वे ग्रामीण या गरीबों को शिक्षा विभाग खोलते है। शिक्षा का संचय ही एक देश या समाज को सफलता की चोटी पर पहुँचा सकता है।

आज भारत की राजनिति भ्रष्टाचार से भरपूर है। हर राजनितिज्ञ को अपने हित के सिवाह कुछ सझता ही नहीं। वह ग्रामीणों के सामने तोते की बात करता है, परन्तु जीत जाने के बाद उनकी तरफ झाँकता तक नहीं। अपनी आर्थिक स्थिति सुधारनाही उसका लक्ष्य बन जाता है। गरीबों को इन सब सब से सूचित करना ही उनकी कठिनाईयों पर काबू पा सकता है। वे सब समाज में जुट होकर रहेंगे जहाँ राजा-प्रजा में एक करीबीय संमबन्ध होगा। यह सब छात्र ही कर सकते हैं। वे लोगों को बता सकते हैं कि किस एवं कैसे आदमी को वोट देना है।

आज हमारे समाज में कई कुप्रथायें फैली हुई है। उस में एक है बालमजदूरी। बालमजदूरी का जहर आज सम्पूर्ण भारत में फैला हुआ है। बालमजदूरी को मुख्य कारण है अज्ञता। गाँव के गरीब लोग सोचते हैं कि अगर उनके पुत्रों को शास्त्र पढ़ाया जाये तो उस पर कुछ प्रभाव नहीं पड़ेगा। वे बाल अवस्था में ही उन्हें हथौड़ा थमा देते है। धीरे-धीरे यह प्रथाहर जगह फैल गयी। बालमजदूरी से एक बाल जो कल का भीव्य है उसकी मानसिक एवं शारिरिक शक्तियाँ, ज्ञान क्षीण हो जाते है। वह समाज में एक अच्छा नागरिक नहीं कहलाया जा सकता। फिर यह प्रथा पीढ़ी के बाद कई पीढ़ीयों तक चलती रहती है। जैसा कि भगवद् गीता में कहा गया है कि जो बड़े करते हैं वही छोटे अपनाते है। इस प्रथा को एक ही साधन है - छात्रों की प्रतिक्षा। छात्र भोगों को इसके कुप्रभाव से सूचित करते है। जो व्यक्ति इस प्रता को अपनाते है उसका विरोध करते है। फलस्वरूप एक पूर्ण समाज का निर्माण होता है।

छात्र वर्ग हर किसी देश का भविष्य होता है। विज्ञान का समाज में महत्व है। पिछड़े वर्गों के लिए आज भी प्राचीन संसार में रहते हैं। उन्हें यो नही पता कि क्या अच्छा है क्या बुरा। वे प्राचीन को अपनाते रहते हैं। उन्ही को जीने का आधार समझते हैं। सोचते है कि उस से बेहतर कुछ नहीं है। वे आज भी पुरानी ढंग की कृषी को अपनाते हैं। जिससे ना तो उनका पेट भरता है नाही आपके परिवार का। इसी तरह वे गाँव को नहीं छोड़ना चाहते। चाहे उनका पेट भरे या ना वे अपने गाँव को नहीं छोड़ना चाहते। चाहे उनका पेट भरे या ना वे अपने गाँव को नहीं छोड़ते। शहर में जाकर अच्छा ढूँढना उन्हें भगवान द्वारा पाप लगता है। छात्र इन लोगों के अन्दर की बावना को बदल देगें, उन्हें समझायेंगे तथा उनकी गरीब्दा को दूर करेंगें। अगर सभी का पेट नहीं भरता तो समाज का निर्माण असभव है। छात्रों की महत्वता ही समाज का निर्माण करते है।

आज किसी भी समाज को प्रगतिशील बनाने के लिए लोगों में सहयोग की आवश्यकता है। एक दूसरे की सहायता के बिना समाज का निर्माण असंभव है। सिर्फ अपने निर्वाह की नहीं बल्कि दूसरे के बारे में भी विचारणा अति आवश्यक है।

'जे गरीब पर हित करे, ते रहिमन बड़े लोग'। रहीम का उपर्युक्त श्लोक दर्शाता है कि हमें दूसरो की सहायता करनी चाहिए। इस ज्ञान की भावना को सिर्फ छात्र ही समाज में फैला सकतें हैं।

समाज में चोरी, डकैती, डाके आदि रोज का समाचार है। बलातकार, दहेज प्रथा भी सामाज कुरीतियों में से एक है। दहेज प्रथा जो पूरे भारत में फैली है सिर्फ छात्रवर्ग ही मिटा सकते है। दहेज प्रथा समाज पर एक कलंक है। 'विवाहिता' के माँबाप अपनी बेटी की चिन्ता में आत्महत्या तक कर लेते हैं। दहेज के कारण न जाने कितनी औरतों क्या लड़कियों की हत्या होती है। इन सब कुप्रभावों का अन्त छात्र वर्ग ही कर सकते है।

प्राचीन समाज में स्त्रियों को स्तर नीचाहो उन्हें पूरे अधिकार नही मिलते थे। उन्हें निचली दर्जा में मिला जाताया आज छात्र वर्ग ने यह सब एक अन्त के बोड़ पर ला दिया है।

आज के समाज का विकास सिर्फ छात्र ही कर सकता है। छात्र पुराने विचारो को बहिष्कार करके लोगों के मन को जाग्रत कर सकता है। मानव का विकास कर सकता है। समाज में फैली कुप्रथाओं के अन्त करता है। एक-दूसरे मन से अपने हित का भावना को कुचलकर समाज के हित की ओर ध्यान बढ़ाता है। मेरे ख्याल से समाज की प्रगति सिर्फ छात्र वर्ग और सिर्फ छात्र वर्ग ही कर सकता है।

विकास होगा किसी देश बिना सफल समाज के
छात्र के बिना नहीं होगा विकास समाज का।

बुद्धिमान नेवला

JITHIN K. NAIR
VII A

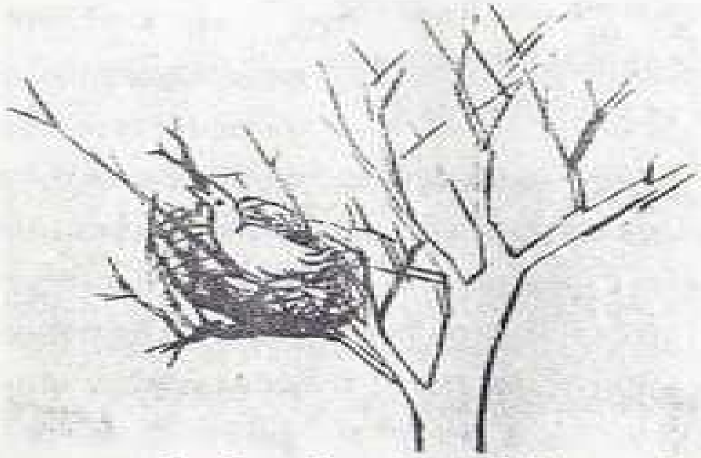

एक जंगल में एक पेड़ पर कुछ कौओं का घर थे। जिस पेड़ के नीचे एक घड्डा था जिसमें एक साँप रहता ता। वह कौओं के अंडे खाया करता था। उस साँप से कौए बहूत परेशान थे।

एक दिन उन कौओं ने निस्चय किया कि वे नेवले की मदद लेंगें और उस साँप को मार डालेंगें उस नेवले ने उन कौओ को एक सलाह दी कि कौए नदी के किनारे जाकर शनियों का हार लेकर उस साँप के घड्डे में डाल दे तब उनके सैनिक आकर उस साँप को मार डालेंगें। इस तरह सैनिकों ने उसे साँप को मार डाला और कौए आराम से रहने लगे।

कौओं की तरह हमें भी
दूसरों की सलाह लेकर
काम करना चाहिए।

यादें

SHINE JOE, IX A

तुम्हारी यादें
एक अथाह समुद्र
जिसमें उठती हैं
ऊँची ऊँची लहर

तुम्हें याद होगा
तुमने दी थी
एक किश्ती
उसी में बैठकर
घूमता - फिरता हूँ
उनहीं लहरों पर।

स्वयं को
धन्य को
धन्य समझता हूँ।
यद्यापि मैं जानता हूँ
कि मुझे ठीक से
तैरना भी नहीं आता।
फिर भी डोलता रहूँगा
उसी किश्ती में
कभी ज्यादा, कभी कम
जब तक है
दम में दम

सुनहरा सपना

RAJIV MENON
IX A

रात को करीब सात बजे मैं थका-थका घर पहुँचा। ऑफिस में बहुत काम था। घर में आकर थोड़ी-सी चाय बनाई और पीकर बिस्तर पर लेट गया।

मेरी पत्नी बाहर गई हुई थी। उसने ऑफिस में फोन करके कहा था कि वह अपने सहेलियों के साथ शहर घूमने जा रही है। तभी बिजली चली गई। कुछ देर तक मैं वहीं लेटा रहा।

पूरा सन्नाटा छाया था। अचानक, मुझे पायलों की झनकार सुन पड़ी। मै बाहर दौड़ा। देखा तो एक औरत वहाँ के झाड़ियों के बीच में जा रही थी मैं ने देखा कि वह एक सफेद सलवार - कमीज़ पहनी थी। मैं भी उन झाड़ियों के बीच में चला गया। झाड़ियों से बाहर निकलकर देखने पर मुझे वह औरत दिखी। मैं अभी तक उस औरत का मुख नहीं देख पाया था। मैंने देखा कि वह एक पुराने मकान की ओर से बंद है। लोग कहते है, वहाँ भूतों का निवास है। फिर भी मैं वहाँ चल गया।

देखने पर दरवाज़ा खुला था। मैं अन्दर गया। वहाँ पूरा अन्धेरा छाया हुआ था। मैंने पॉकेट से लाइटर निकाला और जलाया। लाइटर की रोशनी में मुझे एक टेबल पर एक मोमबत्ती दिखाई दी। मैंने उसे उठाया और लाइटर से जलाया। मैंने एक बार फिर पायलों की झनकार सुनी। वह आवाज़ ऊपर से आयी थी। मैंने देखा तो वहाँ सीढ़ियाँ चढ़ने लगा। ऊपर पहुँचने पर मुझे ओर टूटे-फूटे फ़र्निचर, पुराने चित्र आदि दिखे। मैंने एक ओर देखा तो एक दरवाज़ा दिखा। वह खुला हुआ था। दरवाज़े पर पहुँचने पर मैंने देखा तो वह छत थी। वह औरत, पीछे मुड़े हुए वहाँ खड़ी थी। वह नीचे की ओर देख रही थी। मैं उस औरत का मुख देखने के लिए बेकरार था। मैं धीरे-धीरे उसके पास गया। अचानक, वह पीछे मुड़ी। मैं चौंक पड़ा। वह मेरी "पत्नी" थी। पर उसमें कुछ न कुछ था जो मेरी पत्नी में नहीं था। मैंने उसे गौर से देखा।

मैं समझ गया। उसके होंठ के कोनों से दो दाँत बाहर निकल रहे थे। मैं डर गया। वह एक "प्रेत" थी। मैं भागने लगा। मगर उसने मुझे पकड़ लिया। उसने एक थाली लिया। उस थाली में बहुत "खून" था। उसने वह "खून" मेरे मुख पर फेंका।

तभी मैं उठ बैठा। देखा तो पास मेरी पत्नी खड़ी थी। हाथ में एक बालटी थी। मैं पूरा भीगा हुआ था। मैंने अपनी पत्नी से पूछा कि क्या हुआ था। तब मेरी पत्नी ने बताया कि बहुत हिलाने पर भी मैं नहीं उठा तो उसने मुझपर पानी फेंक दिया। जब उसने पानी डाला मैं उठ गया था।

मैं सब समझ गया। जब बिजली चली गई थी और मैं लेटा हुआ था और सो गया था, और यह सब तो सिर्फ सुनहरा सपना था।

फिर मेरी पत्नी ने मुझसे पूछा कि क्या हुआ/ मैंने कह दिया कुछ नहीं। पर सिर्फ आप और मैं ही जानते हैं कि क्या हुआ। यह रहस्य किसी को बताना मत।

धरती माता

RAJESH KUMAR YADAV
VII A

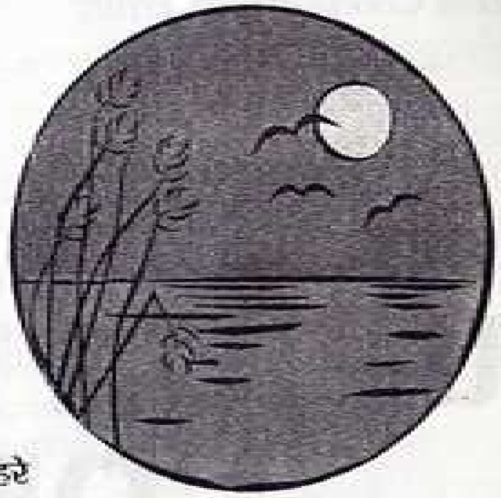

यह है धरती मेरी माता
सब से बढकर यह है माता।
सब पर बरसाती है फूल,
सब को प्यार है मेरी माता।

तीनों ओर से बहती लहरे
पाँव स्पर्श करके जाती
झूमते बहते चलती जाती
यह। है, धरती मेरी माता
सब को प्यार है मेरी माता

हम खडे हैं रक्षक जैसे
करते हैं इसकी सेवा।
विपती सामने आते हैं तो
तलवार हाथ में लेकर जाते।

तेरे चरणों को छूता हूँ मैं
अपने आपको समर्पण करके
यह है धरती मेरी माता
सब को प्यार है मेरी माता।

With Best Compliments From:

UNION BANK OF INDIA

KAZHAKOOTAM

सेन्ट्रल बैंक ऑफ इंडिया

Central Bank
of India

Central Bank of India സെൻട്രൽ ബാങ്ക് ഓഫ് ഇന്ത്യ
(A Govt. of India Undertaking)

Just step in and avail the following facilities at any of its 3100 branches spread all over India

Invest in any of our multiple attractive Savings Schemes

Savings Account
Recurring Deposit

Fixed Deposit Schemes

Monthly Interest Deposit
Monthly Interest Deposit
Cash Certificate
Centrals VIP
Khazana Deposit
Fixed Deposit Schemes
Quarterly Interest Deposit
Money Multiplier Deposit
Centrals Vridhi Deposit
Central's Stock Invert (Selected Branches)

NRE/FCNR/NRNPRDS

Also Avail of our following services Tailored to meet your requirements

◆ Central Card ◆ Travellers Cheque
◆ Gift Cheques ◆ Merchant Banking

With Best Compliments From :

☎ 420454
422454
421014

Photo Color Prints

ASWATHY

STUDIO & VIDEO

N.H. Road
Kazhakuttom - 695 582
Phone : 415454
Res. 422354
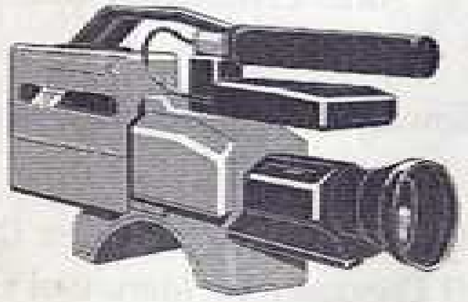
Near C.R.P. Camp
Pallipuram - 695 316
0471-420454
421014, 420913